

Lagrådsremiss

Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv

---

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 7 februari 2019

Peter Hultqvist

Maria Lindeberg
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår de lagändringar som krävs för att genomföra 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv. Den svenska regleringen av skjutvapen och ammunition håller en internationellt sett hög skyddsnivå och uppfyller i många avseenden redan de krav som ställs i ändringsdirektivet. Det är dock nödvändigt att genomföra vissa ändringar i främst vapenlagstiftningen, men även i krigsmateriellagstiftningen och lagen om brandfarliga och explosiva varor. Förslagen innebär bl.a. att kraven på märkning och registrering utökas, att vapenmäklarverksamhet regleras på samma sätt som vapenhandlarverksamhet, att löstagbara magasin av en viss storlek regleras i vapenlagen och att innehavstillstånd för vissa vapen som huvudregel ska tidsbegränsas.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 augusti 2019.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).....	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor	29
3	Ärendet och dess beredning	31
4	Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv	31
5	Utökade krav på märkning för att identifiera skjutvapen och vapendelar	32
5.1	Krav på märkning vid tillverkning	33
5.2	Krav på märkning vid införsel till Sverige från en stat utanför EU	34
5.3	Märkning av skjutvapen och vapendelar som överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk	35
5.4	Märkningskrav på vapen och vapendelar som förs in av staten.....	36
6	Reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet.....	37
6.1	Tillståndsplikt för vapenmäklare.....	37
6.2	Kriminalisering av vapenmäklarverksamhet utan tillstånd och yrkesmässig förmedling till personer som saknar tillstånd	41
7	Åtgärder för att motverka förbjudna skjutvapen	43
7.1	Explosiva missiler och startlavetter ska regleras i vapenlagstiftningen	44
7.2	Ändringar i kraven för tillstånd att inneha förbjudna skjutvapen	46
7.3	Utökade krav på omprövning av tillstånd.....	56
8	Reglering av vapenmagasin	60
8.1	Vilka magasin ska regleras?	60
8.2	Hur ska innehavet av löstagbara magasin regleras?	63
8.3	Kriminalisering och andra åtgärder mot otillåtna innehav av löstagbara magasin.....	66
8.4	Överlåta och låna ut löstagbara magasin	68
8.5	Föra in löstagbara magasin	69
8.6	Förvara och transportera löstagbara magasin	70
8.7	Inlösen av löstagbara magasin samt dödsbons och konkursbons innehav av magasin.....	72
9	Utökade krav på registerföring	73
9.1	Skyldighet att föra vapenhandlar- och vapenmäklarregister	75

9.2	Skyldighet att registrera personer och organisationer som har meddelats tillstånd att inneha löstagbara magasin.....	80
9.3	Krav på bevarandetider och tillgång till uppgifter i Polismyndighetens vapenregister	81
9.4	Skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register.....	85
10	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	86
11	Konsekvenser av förslagen	89
12	Författningskommentar	92
12.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel	92
12.2	Förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1996:67).....	94
12.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor	116
Bilaga 1	2017 års ändringsdirektiv	119
Bilaga 2	Rättelse till 2017 års ändringsdirektiv	137
Bilaga 3	Sammanfattning av promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1).....	138
Bilaga 4	Lagförslag i promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1)	140
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	166

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel,
2. lag om ändring i vapenlagen (1996:67),
- 3 lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:1300) om krigsmateriel²

dels att 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 18 § ska lyda ”Tillsyn, registrering samt uppgifts- och underrättelseskyldighet”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 18 a–c §§, av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2018:135

Föreslagen lydelse

4 §

Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

18 a §

Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över dels personer och

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Lagen omtryckt 1997:689.

organisationer som har meddelats ett tillstånd enligt 3 §, dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd.

18 b §

Registret ska ha till ändamål att
1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.

18 c §

Bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2019.

2.2 Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1, 3 och 8 §§, 1 a kap. 7 och 10 §§, 2 kap. 1, 5 a, 6 a, 8–10 b §§ och 11–15 §§, 2 a kap. 2, 4, 5 och 7 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1–4 §§, 6 kap. 2, 3 och 4 §§, 7 kap. 1–4 §§, 8 kap. 1–3 §§, 9 kap. 1, 1 a, 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1–3 §§, rubrikerna till 5, 7 och 8 kap., rubrikerna närmast före 2 kap. 10 och 11 §§ och 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken till 6 kap. ska lyda ”Återkallelse, omhändertagande och anmälningsskyldighet”,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Lagen gäller också löstagbara magasin som kan innehålla
– fler än 20 patroner, eller
– fler än 10 patroner och som är möjliga att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

3 §²

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförbara med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra anordningar som till verkan och ändamål jämförbara till verkan och ändamål jämförbara anordningar som till verkan och ändamål är jämförbara,

f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

² Senaste lydelse 2011:467.

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, *och*

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för, *och*

i) explosiva missiler och startlavetter.

8 §³

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition *eller löstagbara magasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§. *I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.*

1 a kap.

7 §⁴

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt

³ Senaste lydelse 2014:591.

⁴ Senaste lydelse 2014:895.

denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en *sådan* juridisk person som har tillstånd att driva handel *med skjutvapen*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (*vapenhandlarregistret*), och

denna lag att driva handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva *sådan* handel *eller mäkklarverksamhet*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (*vapenhandlar- och vapenmäklarregistret*), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

Lydelse enligt lagrådsremiss   *Föreslagen lydelse*
Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform

10 §

Uppgifter om skjutvapen och *sådana* vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 20 år. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *avseende* den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen *eller tillstånd att driva handel med skjutvapen*.

Uppgifter om *sådana* skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 30 år *efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats*. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *för* den som har meddelats tillstånd att inneha *sådana* skjutvapen *eller vapendelar*.

Uppgifter om sådana skjutvapen eller vapendelar som har överförs till en mottagare i utlandet får dock avföras ur vapenregister 30 år efter utförseln, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

2 kap.1 §⁵

Tillstånd krävs för att

a) inneha skjutvapen eller ammunition,	a) inneha skjutvapen, ammunition eller sådana löstagnbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket,
b) driva handel med skjutvapen,	c) driva näringsverksamhet som helt eller delvis består av att förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen eller ammunition eller av att arrangera överföringar av sådan egendom (mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition),
c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller	d) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller
d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige.	e) föra in skjutvapen, ammunition eller sådana löstagnbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller
2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

5 a §⁶

Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *skall* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd att inneha skjutvapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

⁵ Senast lydelse 2014:895.

⁶ Senaste lydelse 2000:147.

Tillstånd enligt första stycket får endast meddelas för sådana vapen som avses i 6 a § första stycket om vapnet har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

6 a §⁷

Tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om inte särskilda skäl talar emot en sådan begränsning.

Tillstånd att inneha sådana vapen som anges i punkterna 1–3 och 6–9 i bilaga 1 del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, eller vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket, ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år. Tillstånd till sådana vapen som anges i punkterna 7 a ii och 7 b ii ska dock endast tidsbegränsas om ett löstagbart magasin med den kapacitet som anges i punkterna får användas med vapnet.

Även tillstånd för en enskild att inneha andra enhandsvapen för flerskott än sådana som anges i första stycket, eller vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket, ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år.

Tillstånd ska inte tidsbegränsas om särskilda skäl talar emot det. Tillstånd ska inte heller tidsbegränsas om tillståndet avser

⁷ Senaste lydelse 2014:895.

vapen som har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403.

Har en ansökan om förnyat tillstånd getts in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska detta gälla till dess att beslut i fråga om det nya tillståndet har vunnit laga kraft.

Om en ansökan om förnyat tillstånd har lämnats in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska tillståndet fortsätta gälla till dess att ett beslut i fråga om det nya tillståndet har fått laga kraft.

8 §⁸

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunitionen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet *avser*.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen*. Om ammunition överlåts genom ombud *skall ombudet* ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får överlåtas *eller yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition *eller sådana löstagbara magasin* överlåts genom *ett ombud* ska ombudet ha eget vapentillstånd.

⁸ Senaste lydelse 2000:147.

Tillstånd till handel med skjutvapen

Tillstånd till handel med skjutvapen och mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition

10 §⁹

Tillstånd att driva handel med skjutvapen får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel som ska bedrivas yrkesmässigt.

Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel *eller mäklarverksamhet* som ska bedrivas yrkesmässigt.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

10 a §¹⁰

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

10 b §¹¹

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för *en* sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Ersättaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

⁹ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁰ Senaste lydelse 2014:591.

¹¹ Senaste lydelse 2014:591.

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin till Sverige

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

12 §¹²

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

13 §¹³

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk,

Skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller

¹² Senaste lydelse 2014:591.

¹³ Senaste lydelse 2006:386.

får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

tävlings-skjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition *och löstagbara magasin*

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

14 §¹⁴

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

15 §¹⁵

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får *åter* föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid *därefter* som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

¹⁴ Senaste lydelse 2016:268.

¹⁵ Senaste lydelse 1999:433.

2 a kap.

2 §¹⁶

Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. *Om en vapendel är för liten för att kunna märkas med en sådan unik märkning, ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.* Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,
2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

4 §¹⁷

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska *förse vapendelen med en unik märkning av det slag som föreskrivs* i 2 § första stycket. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska *se till att delen är märkt på det sätt som anges* i 2 § första stycket. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

5 §¹⁸

När *ett sådant* vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter *vapnet* se till att det *har* en unik märkning *varav framgår* att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till *någon* annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter *föremålet* se till att det *är märkt på det sätt som anges* i 2 § respektive 4 §. *Föremålet ska också ha* en unik märkning *av vilken det ska framgå*

¹⁶ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁷ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁸ Senaste lydelse 2011:467.

att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

7 §¹⁹

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

3 kap.

10 §²⁰

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till vapnet *utan särskilt tillstånd*.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk

Den som innehar skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla

¹⁹ Senaste lydelse 2015:335.

²⁰ Senaste lydelse 2006:386.

för att någon obehörig kommer åt den.

den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 §²¹

När skjutvapen inte *brukas, skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

3 §²²

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, sin ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

4 §²³

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 §*

²¹ Senaste lydelse 2000:147.

²² Senaste lydelse 2014:591.

²³ Senaste lydelse 2000:147.

förhindra att någon obehörig kommer åt vapnet eller ammunitionen. Vapnet skall vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat.

andra stycket ska vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt egendomen. Vapnet ska vara oladdat och, i den utsträckning det är möjligt och lämpligt, isärtaget och nerpackat.

6 kap.

2 §²⁴

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat sin ammunition, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

b) tillståndshavaren har missbrukat den egendom som tillståndet gäller, eller

3 §²⁵

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) tillståndshavaren inte längre driver yrkesmässig handel,
- b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

Omhändertagande av vapen, ammunition, löstagbara magasin, och tillståndsbevis

4 §²⁶

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, tillståndsbevis och sådana löstagbara magasin som

²⁴ Senaste lydelse 2014:591.

²⁵ Senaste lydelse 2014:591.

²⁶ Senaste lydelse 2014:591.

avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska tas om hand om

- a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller
- b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

Om risken för missbruk är överhängande får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition och löstagbara magasin

1 §

Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om a

- a) tillståndet att inneha *vapnet eller ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,
- b) innehavaren har avlidit,
- c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller
- d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte skall förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

Skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska lösas in av staten om

- a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,
- c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller
- d) *en* domstol har beslutat att ett vapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition skall inte lösas in, om egendomen lämnas för skrotning eller överläts

Ett skjutvapen, ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska

till någon som har rätt att inneha vapnet eller ammunitionen och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen skall inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha vapnet görs inom samma tid. Avslås ansökan skall vapnet eller ammunitionen lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

inte lösas in om *egendomen* lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha den och om detta görs inom

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, ammunitionen eller *det löstagbara magasinet* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av en domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet, ammunitionen eller *det löstagbara magasinet* ska inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. Om ansökan avslås ska *egendomen* lösas in, om den inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

3 §²⁷

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över vapnet eller ammunitionen till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

Innehavare av ett skjutvapen, ammunition eller *ett löstagbart magasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även denna lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen eller ammunition som löses in skall betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, ammunition eller *löstagbara magasin* som löses in ska en ersättning betalas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

²⁷ Senaste lydelse 2014:591.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition och löstagbara magasin i dödsbon och konkursbon

1 §

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
b) egendomen *skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbo*, 7 kap. 3 §, eller

c) i fråga om konkursbon, konkursen har avslutats.

Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

b) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon*, 7 kap. 3 §, eller

2 §²⁸

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara egendomen.

Om skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns *en* särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i *dödsbo* finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition och *löstagbara magasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

9 kap.

1 §²⁹

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar* eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet, döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

²⁸ Senaste lydelse 2014:591.

²⁹ Senaste lydelse 2017:1139.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

1 a §³⁰

Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för *grovt vapenbrott* till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehaft på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,

2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,

3. innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett flera vapen, eller 3. innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

4. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för *synnerligen grovt vapenbrott* till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

2 §³¹

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition eller *ett sådant lösttagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket och* som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

³⁰ Senaste lydelse 2017:1139.

³¹ Senaste lydelse 2014:894.

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunitionen,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

d) innehar ammunition *eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar* ammunition *eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* utan tillstånd,

i) förvarar ett skjutvapen, *ammunition eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* åt någon annan utan att *något* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ett löstagbart magasin* eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

4 §³²

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* och för försök till *ett* sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §³³

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för vapnet eller ammunitionen kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkad.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition och ett löstagbart magasin som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för att förklara egendomen förverkad kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition och ett löstagbart magasin som hör till vapnet förklaras förverkade.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

7 §³⁴

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av egendomen väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

11 kap.

1 §³⁵

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen eller

³³ Senaste lydelse 2014:894.

³⁴ Senaste lydelse 2014:591.

³⁵ Senaste lydelse 2015:335.

innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

– statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

– den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

– frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

2 §³⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *handel*,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register* och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *verksamhet*,

d) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition *eller sådana*

*löstagbara magasin som avses i
1 kap. 1 § andra stycket,*

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,

j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen och ammunition.

k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin.*

3 §³⁷

Regeringen får besluta att lagen inte *skall* gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2019.

2. Den som innehar eller förvarar ett löstagbart magasin – som det enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § i den nya lydelsen krävs tillstånd för – får inneha eller förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

3. Bestämmelsen i 2 kap. 5 a § i den nya lydelsen tillämpas inte vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser sådana vapen som anges i punkterna 6–8 i bilaga 1 del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

4. Bestämmelsen i 2 a kap. 5 § i den nya lydelsen tillämpas inte på vapendelar som har tillverkats i eller förts in till Europeiska unionen före ikraftträdandet.

³⁷ Senaste lydelse 2004:1005.

5. Bestämmelsen i 2 a kap. 5 § i den äldre lydelsen gäller fortfarande för vapen som har tillverkats i eller förts in till Europeiska unionen före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

dels att rubriken närmast före 21 § ska lyda ”Tillsyn och registrering”,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 21 a–c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 a §

Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats ett sådant tillstånd. Registret ska även innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd samt om personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.

21 b §

Registret ska ha till ändamål att

- 1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och*
- 2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition.*

21 c §

Bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april

¹ Jfr rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen.

2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2019.

3 Ärendet och dess beredning

Inom EU finns bestämmelser om kontroll av vapen i rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat vapendirektivet, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/51/EG om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat 2008 års ändringsdirektiv. I maj 2017 antogs ett nytt direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, kallat ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet och rättelse till det direktivet finns i *bilaga 1* respektive *bilaga 2*.

Chefen för Justitiedepartementet gav den 3 april 2017 en utredare i uppdrag att överväga hur ändringsdirektivet skulle genomföras i svensk rätt, analysera hur svensk rätt förhåller sig till ändringsdirektivet samt lämna förslag på de författningsändringar som visar sig nödvändiga på grund av tvingande regler från EU. En utgångspunkt för uppdraget var att – så långt det bedömdes möjligt och ändamålsenligt – upprätthålla nuvarande skyddsnivå i lagstiftningen, samtidigt som de författningsändringar som föreslås inte ska vara onödigt betungande för enskilda tillståndsinnehavare. Utredaren överlämnade i januari 2018 promemorian Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1). I denna lagrådsremiss behandlas de lagförslag som gäller genomförandet av ändringsdirektivet. Förslagen om reglering av ljuddämpare kommer att behandlas i ett annat sammanhang.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 3*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju2018/00480/L4).

4 Genomförandet av 2017 års ändringsdirektiv

Vapendirektivet trädde i kraft för medlemsstaterna den 1 januari 1993 och innehåller bestämmelser som delvis harmoniserar lagstiftningen om skjutvapen och om hur förflyttning av vapen inom EU ska ske. Vapendirektivet anger de minsta krav som medlemsstaternas lagstiftning ska uppfylla men tillåter dessa att hålla en högre skyddsnivå. Genom 2008 års ändringsdirektiv anpassades vapendirektivet till FN:s vapenprotokoll (resolution 53/111) och vissa krav skärptes för att åtgärda brister i vapendirektivet som kommissionen påtalat (KOM [2000] 837). Genomförandena av vapendirektivet och 2008 års ändringsdirektiv i svensk rätt har främst inneburit skärpning av kraven för tillstånd till innehav av ammunition, krav på märkning av skjutvapen, vapendelar och förpackningar med ammunition samt ändringar av kraven för att föra in skjutvapen och ammunition till Sverige och för att överföra sådan egendom till annan medlemsstat (prop. 1995/96:52 och prop. 2010/11:72).

Det nu aktuella ändringsdirektivet, som antogs 2017, har till huvudsyfte att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet. Genom ändringsdirektivet skärps vapendirektivets krav på bl.a. märkning, reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet, underårigas förvärv och innehav av skjutvapen, registerföring, system för övervakning under tillståndstiden, kontroll av distanshandel, förbud för förvärv och innehav av vissa vapen och viss ammunition, omprövning av tillstånd, reglering av vapenmagasin och andra vapendelar och utbyte av information mellan medlemsstaterna.

Den svenska regleringen av skjutvapen och ammunition håller en hög skyddsnivå och uppfyller i många avseenden redan de utökade krav som ställs genom ändringsdirektivet. För att genomföra ändringsdirektivet fullt ut krävs dock vissa författningsändringar. I denna lagrådsremiss behandlas i huvudsak de delar av genomförandet som kräver ändringar i lag. Det rör sig i stort om utökade krav på märkning och registerföring, tillståndskrav för vapenmäklarverksamhet, åtgärder för att motverka vissa vapen och reglering av vapenmagasin. I övriga delar kommer genomförandet ske på lägre författningsnivå. En utgångspunkt i genomförandet är att det inte ska vara onödigt betungande för dem som legalt innehar eller använder vapen.

5 Utökade krav på märkning för att identifiera skjutvapen och vapendelar

Genom ändringsdirektivet införs krav på medlemsstaterna att, när det gäller skjutvapen som tillverkats i eller importerats till EU den 14 september 2018 eller senare, säkerställa att alla skjutvapen eller väsentliga delar som släpps ut på marknaden har försetts med en tydlig, permanent och unik märkning (artikel 4.1 a). Märkningen ska ske utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan produkterna släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till EU. Dessa krav på märkning gällde tidigare endast vid tillverkning. Obrukbara vapen omfattades tidigare inte av direktivet och därmed inte heller av kravet på märkning.

Den närmare regleringen av märkningen av skjutvapen och väsentliga delar finns i artikel 4.2. Där framgår att den unika märkningen som avses i artikel 4.1 a ska inbegripa tillverkarens namn eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret, samt om möjligt modellen. Märkningskravet enligt direktivets tidigare lydelse omfattade samtliga dessa uppgifter utom modellen.

Av artikel 4.2 första stycket sista meningen framgår att om en väsentlig del är för liten för att kunna märkas i enlighet med artikel 4.2 första meningen ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod.

Enligt artikel 4.2 andra stycket ska märkningskraven för skjutvapen och väsentliga delar som är av särskilt stort historiskt värde fastställas i enlighet med nationell rätt.

Enligt artikel 4.2 femte stycket ska medlemsstaterna, när skjutvapen eller väsentliga delar överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk, se till att vapnet eller de väsentliga delarna förses med den unika märkning som föreskrivs i artikel 4.1 och som tillåter identifiering av den enhet från vilken överföring har skett. Enligt direktivets tidigare lydelse krävdes endast en lämplig unik märkning som tillät en stat att identifiera det överlåtande landet.

5.1 Krav på märkning vid tillverkning

Regeringens förslag: Vid tillverkning ska en vapendel som är för liten för att kunna märkas på vanligt sätt märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.

Promemorians förslag: I promemorian lämnas inte något förslag på ändring av märkningskravet vid tillverkning.

Remissinstanserna: *Svenska Jägareförbundet* anser att direktivets möjlighet att märka en väsentlig vapendel med en begränsad mängd information som serienummer bör utnyttjas i de fall då vapendelen är så liten att de uppgifter som normalt ska vara med inte får plats. *Polismyndigheten* framför att det även kan finnas fördelar att utöka kraven på märkning med modellbeteckning eftersom det kan ha avgörande betydelse för att myndigheten snabbt och effektivt ska kunna bestämma ett skjutvapens egenskaper och kunna avgöra om vapnet är lämpligt för sitt ändamål och i förhållande till kontroll- och säkerhetsaspekter.

Skälen för regeringens förslag

De nuvarande bestämmelserna om märkning infördes den 1 juli 2011 i syfte att genomföra bestämmelserna i FN:s vapenprotokoll och 2008 års ändringsdirektiv. I flera avseenden infördes dock mer långtgående krav på märkning än vad FN:s vapenprotokoll och 2008 års ändringsdirektiv krävde. Ändringsdirektivets krav på märkning vid tillverkning är därför i huvudsak redan uppfyllda i svensk rätt.

Märkning av små vapendelar

Enligt nuvarande bestämmelser ska den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet och platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsår inte framgår av serienumret. Detsamma gäller vid tillverkning av vapendelar och obrukbara vapen. *Svenska Jägareförbundet* anser att man härutöver bör utnyttja direktivets möjlighet att märka en väsentlig vapendel med en begränsad mängd information som t.ex. serienummer i de fall då vapendelen är så liten att de uppgifter som normalt ska vara med inte får plats.

Det kan noteras att en vapendel som är för liten för att märkas på vanligt sätt enligt ändringsdirektivet ska märkas med åtminstone ett serienummer

eller en alfanumerisk eller digital kod. För att genomföra ändringsdirektivet fullt ut föreslås därför att en undantagsbestämmelse införs i vapenlagen (1996:67).

Vid tillverkning av skjutvapen ska märkningen vara placerad på ett antal olika vapendelar, som närmare anges i 2 a kap. 2 § vapenlagen. Möjligheten till undantag bör därför införas i denna paragraf. Bestämmelsen som reglerar märkning av vapendelar vid tillverkning, 2 a kap. 4 § vapenlagen, bör formuleras om så att möjligheten till undantag även gäller vid tillverkning av en separat vapendel.

Märkning med modellbeteckning

Polismyndigheten framför att märkning med modellbeteckning skulle vara värdefullt för att snabbt och effektivt kunna bestämma ett skjutvapens egenskaper och kunna avgöra om vapnet är lämpligt för sitt ändamål. Märkning med modellbeteckning är inte tvingande enligt ändringsdirektivet och det är därför upp till varje medlemsstat att bestämma om modell ska ingå i märkningen. Sverige har för närvarande inget krav på att märkning ska omfatta modell. Med hänsyn till att det är förenat med svårigheter att på ett rättssäkert sätt beskriva i vilka situationer som märkning med modellbeteckning är påkallad och att överträdelse av reglerna om märkning är straffsanktionerade bör ett sådant krav inte införas.

5.2 Krav på märkning vid införsel till Sverige från en stat utanför EU

Regeringens förslag: När vapen eller vapendelar förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska de förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att samlarvapen inte ska behöva märkas med annan permanent märkning än originalmärkningen vid import till Sverige eftersom ytterligare krav på märkning innebär att alla historiskt värdefulla vapen skadas permanent. *Svenska Jägareförbundet* anser att den möjlighet till undantag som finns när det gäller märkningskrav för skjutvapen och väsentliga delar med stort historiskt värde bör utnyttjas.

Skälen för regeringens förslag

Vid införsel ska skjutvapen och vapendelar förses med samma unika märkning som vid tillverkning

Enligt nuvarande bestämmelser gäller mindre stränga krav på märkning vid införsel än vid tillverkning.

För att uppfylla ändringsdirektivets krav måste skjutvapen och vapendelar som förs in i Sverige från en stat utanför EU förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning. Kravet bör ersätta den nuvarande

bestämmelsen i 2 a kap. 7 § vapenlagen om att vapen och vapendelar vid införsel ska ha en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera dem. Härutöver gäller sedan tidigare att märkningen ska visa att det importerade föremålet har förts in till Sverige och året för införseln. Den bestämmelsen infördes för att uppfylla FN:s vapenprotokoll.

Enligt nuvarande reglering i 2 a kap. 7 § vapenlagen har den som för in vapen eller sådana vapendelar som omfattas av märkningskravet en månad på sig att se till att föremålet har den märkning som krävs. Tidsfristen får anses uppfylla ändringsdirektivets krav på att vapnet eller vapendelen ska ha försetts med föreskriven märkning utan dröjsmål efter import till unionen.

Märkningskrav på skjutvapen och vapendelar som är av särskilt stort historiskt värde

Enligt ändringsdirektivet är det upp till varje medlemsstat att bestämma vilket krav på märkning vid införsel som ska gälla för vapen och vapendelar av särskilt stort historiskt värde.

Svenska Vapensamlarföreningen anser att det bör fastslås att samlarvapen inte behöver märkas med annan permanent märkning än originalmärkningen. Att ställa krav på ytterligare märkning skulle enligt föreningen innebära att alla historiskt värdefulla vapen skadas permanent vid import till Sverige. Även *Svenska Jägareförbundet* anser att möjligheten till undantag för skjutvapen och vapendelar med stort historiskt värde bör utnyttjas.

Vapenlagen gäller inte vapen som är tillverkade före 1890 och som inte är avsedda för gastäta enhetspatroner. Äldre samlarvapen omfattas således inte av märkningsbestämmelserna vid t.ex. införsel. I övrigt gör svensk vapenlagstiftning i princip ingen skillnad mellan historiska vapen, samlarvapen eller andra vapen. Det sedan tidigare gällande kravet på märkning som visar att vapnet har förts in i Sverige och året för införseln gäller alltså även samlarvapen.

Genom ändringsdirektivet ska märkningen innehålla fler uppgifter jämfört med tidigare. Syftet med märkningen är att öka möjligheten att identifiera och spåra skjutvapen. Detta skäl gör sig i många fall gällande även för historiska vapen och samlarvapen. Regeringen anser därför att det fortfarande finns skäl att ställa samma höga krav på märkning av dessa vapen.

5.3 Märkning av skjutvapen och vapendelar som överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk

Regeringens förslag: När vapen och vapendelar överläts från staten till någon annan för permanent civilt bruk ska de förses med samma unika märkning som vid tillverkning. Vapendelar ska också, på samma sätt som vapen, ha en unik märkning där det framgår att de har överlåtits från en svensk myndighet.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte att vapendelar ska omfattas av kravet på att ha en unik märkning där det framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 a kap. 5 § vapenlagen ska den myndighet som överlåter vapen från staten till annan för permanent civilt bruk se till att vapnet har en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet. Enligt ändringsdirektivet ska även vapendelar märkas på detta sätt. Bestämmelsen bör därför utvidgas så att detta krav även gäller vapendelar. För att uppfylla ändringsdirektivets krav i övrigt vid överföring från staten till permanent civilt bruk måste vapen och vapendelar även märkas med samma uppgifter som det föreslås att vapen och vissa vapendelar ska märkas med vid såväl tillverkning som införsel.

Regeringen föreslår i avsnitt 10 att de nya märkningskraven vid överlåtelse från staten till någon annan för permanent civilt bruk ska gälla vapen och vapendelar som har tillverkats i eller förts in till EU den 1 augusti 2019 eller senare.

5.4 Märkningskrav på vapen och vapendelar som förs in av staten

Regeringens förslag: Märkningskravet vid införsel ska omfatta skjutvapen som förs in för statens räkning.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Vapendirektivet är inte tillämpligt på vapen och ammunition som förvärfvas eller innehåses av staten. Vid genomförandet av 2008 års ändringsdirektiv valde regeringen trots det att låta märkningskravet vid tillverkning gälla även skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten. Till stöd för detta anfördes bl.a. att det är angeläget att samtliga skjutvapen och vapendelar, även sådana som tillverkas för staten, kan spåras på ett förhållandevis enkelt sätt och att syftet med att märka skjutvapen skulle kunna gå delvis förlorat om bara civila vapen omfattas av bestämmelserna. Vidare angavs att det mot den bakgrunden framstod som både rimligt och ändamålsenligt att även skjutvapen och vapendelar som tillverkas för staten skulle omfattas av kravet på märkning (prop. 2010/11:72 s. 23 f.). Trots att kravet på spårbarhet gör sig lika starkt gällande vid införsel av vapen och vapendelar för statens räkning omfattar reglerna om märkning inte sådan egendom. Lagstiftningen skulle bli mer konsekvent om kravet på märkning vid införsel även gällde införsel för statens räkning. Detta gäller särskilt som det föreslås att vapen och vapendelar vid införsel ska förses med samma unika märkning som krävs vid tillverkning. Bestämmelsen i 1 kap. 8 § vapenlagen bör därför justeras så att reglerna om märkning vid införsel blir tillämpliga även på vapen och vapendelar som förs in till Sverige för statens räkning.

6 Reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet

6.1 Tillståndsplikt för vapenmäklare

Regeringens förslag: Att bedriva vapenmäklarverksamhet med skjutvapen och ammunition ska kräva tillstånd enligt vapenlagen på motsvarande sätt som i dag gäller för vapenhandlarverksamhet med skjutvapen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad som ska gälla vid vapenmäklarverksamhet. Vidare ska regeringen få meddela undantag från kravet på tillhållandetilstånd enligt lagen om krigsmateriel när det gäller vapenmäklarverksamhet som kräver tillstånd enligt vapenlagen.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås inte något bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vad som ska gälla vid vapenmäklarverksamhet.

Remissinstanserna: *Inspektionen för strategiska produkter (ISP)* anser att det även i fortsättningen bör krävas tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel för viss vapenmäklarverksamhet. *Umeå universitet, Svenska Jägarförbundet, Naturvårdsverket* och *Sveriges Jordägareförbund* efterfrågar förtydligande om vad som avses med vapenmäklarverksamhet.

Skälen för regeringens förslag

Genom ändringsdirektivet införs krav på medlemsstaterna att inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet (artikel 4.3). Systemet ska inbegripa åtminstone

- registrering av vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på den medlemsstatens territorium,
- licens eller tillstånd för vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet på den medlemsstatens territorium, och
- en prövning av den berörda vapenhandlaren eller vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga (i fråga om juridiska personer gäller prövningen både den juridiska personen och den fysiska person eller de personer som leder företaget).

När det gäller vapenhandlare fanns sedan tidigare krav på tillstånd och tillståndsprövning genom artiklarna 4.3 och 4 b i lydelserna enligt 2008 års ändringsdirektiv. Kraven på vapenhandlare har genomförts främst genom bestämmelser i vapenlagen (1996:67), lagen om krigsmateriel och lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor. I vapenlagen regleras traditionell handel med skjutvapen och vissa delar till sådana vapen och verksamheter som ser över eller reparerar skjutvapen eller vissa

delar till vapnen. I lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel regleras sådan vapenhandlarverksamhet som består av handel och annan hantering av ammunition.

Det som är nytt är alltså krav på tillstånd och tillståndsprövning för vapenmäklarverksamhet och krav på registrering av vapenhandlare och vapenmäklare. Registreringskravet behandlas i avsnitt 9.1. I detta avsnitt behandlas kravet på tillstånd för vapenmäklarverksamhet.

Befintlig reglering om tillstånd för vapenmäklarverksamhet

I artikel 1.10 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet definieras vapenmäklare som varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består i något av följande:

- förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition,
- arrangera överföringen av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat, från en medlemsstat till ett tredjeland eller från ett tredjeland till en medlemsstat.

Det finns inte någon reglering i svensk rätt som specifikt avser vapenmäklarverksamhet. I lagen om krigsmateriel finns dock bestämmelser med krav på tillstånd och tillståndsprövning som träffar sådan verksamhet.

Enligt 4 § första stycket lagen om krigsmateriel krävs tillstånd för att här i landet bedriva verksamhet som avser ”tillhandahållande” av krigsmateriel. Samtliga skjutvapen och särskilt utformade vapendelar till sådana skjutvapen, förutom slätborrade skjutvapen för jakt eller sport-skytte (hagelgevär), och all ammunition som omfattas av vapendirektivet utgör krigsmateriel (se artikel 1.1–3 och bilaga 1 till vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet jämfört med bilagan till förordningen [1992:1303] om krigsmateriel). De förfaranden med skjutvapen och ammunition som definitionen av vapenmäklarverksamhet omfattar faller enligt regeringen in under uttrycket tillhandahållande i lagen om krigsmateriel.

För utförelse av krigsmateriel från Sverige krävs, utöver tillhandahållandetillstånd, ett särskilt utförelsetillstånd enligt 6 § lagen om krigsmateriel. Enligt 5 § samma lag krävs också tillstånd i varje enskilt fall när krigsmateriel som finns i utlandet tillhandahålls till någon i utlandet.

Tillhandahållandetillstånd prövas av ISP. I de flesta fall prövas även ansökan om utförelse av ISP. I vissa fall, vilka anges i 11 § förordningen om krigsmateriel, ska ansökan om utförelsetillstånd emellertid prövas av Polismyndigheten. Vid all tillståndsprövning enligt lagen om krigsmateriel gäller, enligt 1 § andra stycket den lagen, att tillstånd får lämnas endast om det finns säkerhets- eller försvarspolitiska skäl för tillståndet och det inte strider mot Sveriges internationella förpliktelser eller Sveriges utrikespolitik i övrigt. Kravet enligt 1 § innebär bl.a. att tillståndsgivningen är avsedd att vara mycket restriktiv.

Vapenmäklarverksamhet ska kräva tillstånd enligt vapenlagen på motsvarande sätt som vapenhandlarverksamhet

Även om vapenmäklarverksamhet omfattas av krav på tillstånd enligt lagen om krigsmateriel är frågan om det är tillräckligt för att uppfylla ändringsdirektivets krav på tillstånd och tillståndsprovning.

För det första kan konstateras att lagen om krigsmateriel, till skillnad från vapendirektivet, inte omfattar slåtborrade skjutvapen för jakt eller sportskytte. Sådana vapen omfattas däremot av vapenlagen.

Vidare kan konstateras att tillståndsprovningen enligt ändringsdirektivet ska omfatta en provning av vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga, medan det i lagen om krigsmateriel endast ställs krav på provning av om det föreligger säkerhets- eller försvarspolitiska skäl.

ISP anser att tillståndsprovningen enligt lagen om krigsmateriel inte lever upp till ändringsdirektivets krav och att vapenmäklarverksamhet därför bör omfattas av bestämmelserna om tillstånd i vapenlagen. ISP anser dock att det finns skäl att begränsa vapenmäklartillstånd enligt vapenlagen till att gälla vissa vapentyper och vissa mottagare, närmare bestämt vapen som inte är helautomatiska eller särskilt utformade för militär användning och som inte förmedlas till statliga mottagare inom eller utom landet. Övriga vapen anser ISP alltjämt bör vara underkastade tillståndskrav enligt lagen om krigsmateriel, med följd att ISP förblir tillstånds- och tillsynsmyndighet. Som skäl för det anför ISP att helautomatiska vapen eller vapen utformade för militär användning, som inte förmedlas till statliga mottagare, har ett mycket begränsat legalt användningsområde. Det saknas därför enligt ISP anledning att tillåta verksamhet som förmedlar sådana vapen annat än om det finns säkerhets- eller försvarspolitiska skäl.

Tillståndsprovningen enligt lagen om krigsmateriel är visserligen avsedd att vara mycket restriktiv. Den saknar dock element som krävs enligt ändringsdirektivet. Som exempel innefattar provningen inte någon bedömning av sökandens lämplighet och ISP har i linje med det inte tillgång till belastningsregistret eller misstankeregistret och inte någon möjlighet att begära in läkarintyg. Regeringen anser därför, liksom ISP, att tillståndsprovning enligt lagen om krigsmateriel inte är någon garanti för att de tillstånd som beviljas är förenliga med vapendirektivet.

Tillståndsprovningen för vapenhandlare enligt vapenlagen, som enligt 2 kap. 10 § den lagen går ut på att tillstånd ska meddelas endast den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet, motsvarar däremot ändringsdirektivets krav på en provning av personlig och yrkesmässig integritet och relevant förmåga. I fråga om juridiska personer ska provningen enligt vapenlagen, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen. Detta motsvarar ändringsdirektivets krav på att provningen även ska avse den eller de personer som leder verksamheten.

För att klart uppfylla ändringsdirektivets krav på tillstånd bör vapenmäklarverksamhet med skjutvapen och ammunition enligt regeringen omfattas av krav på tillstånd och tillståndsprovning enligt vapenlagen på motsvarande sätt som gäller för vapenhandlarverksamhet med skjutvapen.

Av samma skäl bör kravet på tillstånd enligt vapenlagen inte begränsas till vissa vapen på det sätt som ISP föreslår. Det bör dock påpekas att i de fall mäklarverksamhet innefattar utförsel av krigsmateriel kommer det även fortsatt krävas tillstånd av ISP enligt 6 § lagen om krigsmateriel. Det kommer dessutom krävas tillstånd enligt 5 § samma lag för att tillhandahålla krigsmateriel som finns i utlandet till någon i utlandet. Vid all utförsel av krigsmateriel eller tillhandahållande av krigsmateriel som finns i utlandet kommer således även fortsättningsvis krävas att det finns säkerhets- eller försvarspolitiska skäl och att tillstånd inte skulle strida mot Sveriges internationella förpliktelser eller Sveriges utrikespolitik i övrigt.

Vissa krav på vapenhandlare som har tillstånd enligt vapenlagen ska även gälla för vapenmäklare

Eftersom vapenmäklarverksamhet enligt regeringens förslag ska kräva tillstånd enligt vapenlagen bör även de flesta andra bestämmelser som anknyter till tillståndskravet utvidgas till att omfatta vapenmäklarverksamhet.

Det innebär att kraven enligt 2 kap. 10 a–c §§ vapenlagen på att juridiska personer som driver handel med skjutvapen ska ha en av Polismyndigheten godkänd föreståndare och, i vissa fall, en ersättare bör gälla även beträffande vapenmäklarverksamhet. Likaså bör återkallelse av tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet ske på samma grunder som återkallelse av vapenhandlartillstånd enligt 6 kap. 3 § vapenlagen. Vidare bör möjligheten för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att enligt 11 kap. 2 § c vapenlagen meddela närmare föreskrifter om kraven på kunskap för att få driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel även gälla för vapenmäklarverksamhet.

Dessutom bör möjligheten för regeringen enligt 4 § tredje stycket lagen om krigsmateriel att meddela undantag från kravet på tillhandahållandetillstånd för vapenhandlarverksamhet som regleras genom vapenlagen utvidgas till att omfatta vapenmäklarverksamhet. På så sätt kommer det finnas möjlighet att undvika krav på både vapenmäklartillstånd enligt vapenlagen och tillhandahållandetillstånd enligt lagen om krigsmateriel.

Vad är en vapenmäklare?

Svenska Jägareförbundet, Umeå universitet, Naturvårdsverket och Sveriges Jordägareförbund anser att det är otydligt vad som avses med vapenmäklare. Svenska Jägareförbundet och Umeå universitet framhåller bl.a. att det inte är tydligt om begreppet omfattar jakt- och skytteklubbar och andra aktörer, såsom Blocket.se, som tillhandahåller vapenannonser.

De bestämmelser om vapenmäklarverksamhet som regeringen nu föreslår ska införas i vapenlagen bör – i enlighet med definitionen av vapenmäklare i ändringsdirektivet – gälla dem vars näringsverksamhet helt eller delvis består av att förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, sådana vapendelar som jämställs med skjutvapen enligt 1 kap. 3 § f vapenlagen eller ammunition. I kravet på näringsverksamhet ligger att den som förmedlar enstaka affärer utan att uppfylla kravet inte är att betrakta som vapenmäklare. Vad gäller innebörden av uttrycket näringsverksamhet bör vägledning hämtas från det

skatterättsliga området. Inte heller personer eller företag som endast tillhandahåller annonser, utan att på andra sätt bidra till transaktioner, bör anses arrangera transaktioner och därmed vara vapenmäklare.

Vidare bör bestämmelserna om vapenmäklarverksamhet, i enlighet med ändringsdirektivets definition, också gälla dem vars näringsverksamhet helt eller delvis består av att arrangera överföring av skjutvapen, vapendelar eller ammunition inom landet eller mellan olika länder. Personer eller företag som endast anlitas för att utföra transporter av sådan egendom bör inte vara att betrakta som vapenmäklare.

Definitionen av vapenmäklare innebär att sådan verksamhet inte innefattar fysisk hantering av skjutvapen eller ammunition. Förekommer en fysisk hantering kan verksamheten däremot utgöra vapenhandlarverksamhet.

Den närmare gränsdragningen kring vad som ska anses utgöra vapenmäklare respektive vapenmäklarverksamhet får ytterst avgöras i rättstillämpningen. Med anledning av synpunkterna om att vapenmäklarbegreppet är otydligt och att regeringen i avsnitt 6.2 föreslår att vapenmäklarverksamhet utan tillstånd ska straffsanktioneras, bör emellertid vad som är mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition framgå av lagtexten.

6.2 Kriminalisering av vapenmäklarverksamhet utan tillstånd och yrkesmässig förmedling till personer som saknar tillstånd

Regeringens förslag: Att driva vapenmäklarverksamhet utan tillstånd ska vara straffsanktionerat på samma sätt som vapenhandlarverksamhet med skjutvapen utan tillstånd.

Det ska införas krav på vapenmäklare att kontrollera att den som vill köpa t.ex. skjutvapen, vissa vapendelar och ammunition har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Yrkesmässig förmedling av sådan egendom till någon som inte har rätt att inneha den ska kriminaliseras.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Kriminalisering av vapenmäklarverksamhet utan tillstånd

Enligt artikel 16 i vapendirektivet ska medlemsstaterna fastställa ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

I enlighet med vapendirektivets krav på sanktioner är kravet på tillstånd för vapenhandel i 2 kap. 1 § vapenlagen straffsanktionerat genom bestämmelsen i 9 kap. 2 § f vapenlagen. Enligt den bestämmelsen döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet driver handel med skjutvapen utan tillstånd till böter eller fängelse i högst sex månader. Att regeringen

nu föreslår att vapenmäklarverksamhet – i enlighet med ändringsdirektivet – ska kräva tillstånd enligt 2 kap. 1 § vapenlagen talar för att även det kravet straffsanktioneras. Eftersom vapenhandel och vapenmäklarverksamhet utan tillstånd framstår som lika straffvärda förfaranden finns det inte heller någon anledning att göra skillnad mellan kraven på tillstånd i detta avseende. Vidare kan noteras att viss vapenmäklarverksamhet utan tillstånd redan i dag är straffsanktionerat genom en straffbestämmelse i 25 § lagen om krigsmateriel. Enligt regeringen bör därför 9 kap. 2 § f vapenlagen utvidgas till att omfatta den som uppsåtligen eller av oaktsamhet driver mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd.

Krav på vapenmäklare att kontrollera tillstånd samt kriminalisering av förmedling till personer som saknar tillstånd

Enligt 2 kap. 9 § vapenlagen får skjutvapen eller ammunition endast överlåtas till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet eller ammunitionen. Vidare får skjutvapen och ammunition, enligt 3 kap. vapenlagen, endast lånas ut under vissa förutsättningar. Bestämmelserna är straffsanktionerade. Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter eller lånar ut skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet kan dömas för vapenbrott enligt 9 kap. 1 § vapenlagen, och den som uppsåtligen eller av oaktsamhet överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha den kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen. Bestämmelserna innebär bl.a. att en vapenhandlare som överlåter skjutvapen eller ammunition har en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa egendomen har tillstånd eller rätt att inneha den. I avsnitt 8.4 föreslås att 2 kap. 9 § vapenlagen även ska omfatta överlåtelse av löstagbara magasin och att överlåtelse av sådan egendom i strid med bestämmelsen ska kriminaliseras.

Både för att främja syftet bakom kraven på reglering av mäklarverksamhet enligt ändringsdirektivet – att motverka missbruk av vapen för brottslig verksamhet – och för att främja efterlevnaden av vapendirektivets krav på tillstånd för innehav av vissa skjutvapen och viss ammunition, bör även de vapenmäklare som förmedlar vapen eller ammunition vara skyldiga att kontrollera att köparen har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. En sådan bestämmelse är också i linje med den höga skyddsnivå som svensk vapenlagstiftning generellt sett har. Yrkesmässig förmedling av vapen och ammunition omfattas dock som regel inte av nu aktuella bestämmelser. Bestämmelsen i 2 kap. 9 § vapenlagen bör därför ändras så att det klart framgår att skjutvapen endast får yrkesmässigt förmedlas till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Vidare bör 9 kap. 1 § och 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen på motsvarande sätt ändras så att yrkesmässig förmedling av skjutvapen respektive ammunition till någon som inte har rätt att inneha egendomen kriminaliseras. Otillåten yrkesmässig förmedling av skjutvapen bör också kunna utgöra grovt eller synnerligen grovt vapenbrott enligt 9 kap. 1 a § vapenlagen. Vid bedömningen av om förmedling av vapen till någon som inte har rätt till egendomen ska bedömas som grovt eller synnerligen grovt vapenbrott bör – på motsvarande sätt som gäller vid innehav, överlåtelse eller utlåning – särskilt beaktas antalet vapen som förmedlingen avsett.

7 Åtgärder för att motverka förbjudna skjutvapen

I artikel 6.1 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet stadgas att medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som klassificeras i kategori A. En sådan skyldighet gällde även enligt direktivets tidigare lydelse men omfattade då inte väsentliga delar. I artikel 6.1 anges också att medlemsstaterna ska säkerställa att skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som innehas olagligt i strid med detta förbud beslagtas.

De skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som omfattas av förbudet enligt artikel 6.1, dvs. som klassificeras i kategori A, framgår av bilaga 1 del II till direktivet. I bilagan delas de skjutvapen och andra föremål som omfattas av direktivet in i olika kategorier. Till kategori A, som kallas ”förbjudna skjutvapen”, hänförs sedan tidigare explosiva militära missiler och startlavetter, helautomatiska skjutvapen, skjutvapen maskerade som andra föremål samt vissa typer av ammunition. Genom ändringsdirektivet läggs fyra punkter till i kategori A enligt följande.

6. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen.
7. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:
  - Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning (a), om
    - en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet (i), eller
    - en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det (ii).
  - Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning (b), om
    - en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet (i), eller
    - en löstagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det (ii).
8. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
9. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.

Tilläggen innebär bl.a. att vissa halvautomatiska skjutvapen som tidigare klassificerades i kategori B, dvs. skjutvapen för vilka det krävs tillstånd, klassificeras om till kategori A, dvs. förbjudna vapen.

Förutom att fler vapen klassificeras i kategori A innebär ändringsdirektivet att möjligheten till undantag från kravet på att förbjuda förvärv och innehav av föremål i kategorin inskränks. I vapendirektivets tidigare lydelse gavs medlemsstaterna en generell möjlighet att i särskilda fall bevilja tillstånd för skjutvapen och ammunition i kategori A, om det inte stred mot allmän ordning och säkerhet. Genom ändringsdirektivet togs den generella möjligheten till undantag bort. I stället anges i artikel 6.2–6.6 specifika ändamål för vilka medlemsstaterna under vissa förutsättningar och i undantagsfall får bevilja tillstånd.

Ett flertal remissinstanser, såsom *Eksjö kommun*, *Linköpings kommun*, *Skurups kommun*, *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet*, *Svenska Mångkampsförbundet*, *Svenska Pistolskytteförbundet* och *Svenska Vapenägares Förbund*, har invändningar mot den omklassificering som skett genom ändringsdirektivet. Sådana invändningar framförs också av ett flertal organisationer som har inkommit med spontana svar, främst skytteorganisationer såsom *Edsvalla Skytteförening*, *Föreningen Precisionskyttarna*, *Gustavsbergs Pistolskytteklubb*, *Gustavsbergs Dynamiska Skyttar*, *Kungsbacka-Wiske Sportskyttar*, *Lidingö Sportskytteklubb*, *Nätra Skyttegille*, *Rosersbergs PK*, *Sjöormens PK*, *Stockholms Militära och Polisiära Skytteförening*, *Ystads Pistolskytteklubb*, *Österlens Pistolskytteklubb* och *Svenska Western Skytteförbund*. Bland annat framförs att omklassificeringen av vissa halvautomatiska skjutvapen innebär problem vid internationellt tävlande för målskyttar, på grund av att vapen i kategori A inte får tas med på flygplan och att överföring av sådana vapen mellan medlemsstater är omgärdat av en omfattande byråkrati.

Med anledning av synpunkterna finns det anledning att poängtera att det vid genomförandet av ändringsdirektivet inte finns någon möjlighet att påverka den omklassificering som skett genom ändringsdirektivet. Förslagen i detta avsnitt är endast en följd av den omklassificering som gjorts och går inte utöver vad som krävs för att genomföra ändringsdirektivet i denna del. Vidare har regeringen inte anledning att generellt ta ställning till hur klassificeringen till de olika kategorierna ska göras, annat än när det föranleds av de framlagda förslagen.

7.1 Explosiva missiler och startlavetter ska regleras i vapenlagstiftningen

Regeringens förslag: Det ska uttryckligen anges i vapenlagen att explosiva missiler och startlavetter är föremål som jämföras med skjutvapen.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås att explosiva ”militära” missiler ska jämföras med skjutvapen.

Remissinstanserna: *Sveriges Vapenägares Förbund* avstyrker förslaget och *Svenska Jägareförbundet* ställer sig frågande till det. *Statens Försvarshistoriska museer* och *Statens Maritima Museer* har inga invändningar mot förslaget men önskar förtydligande av vad som avses med explosiva missiler och startlavetter.

Skälen för regeringens förslag: Vapenlagens (1996:67) och vapenförordningens (1996:70) tillståndreglering omfattar skjutvapen, föremål som enligt 1 kap. 3 § vapenlagen jämföras med skjutvapen och ammunition. Med skjutvapen förstås enligt 1 kap. 2 § vapenlagen vapen med vilka kulor, hagel, harpuner eller andra projektiler kan skjutas ut med hjälp av krutladdningar, kolsyreladdningar, komprimerad luft eller andra liknande utskjutningsmedel. Enligt 1 kap. 3 § vapenlagen jämföras ett antal i paragrafen uppräknade föremål med skjutvapen, såsom obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen (punkt b) och slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar (punkt f).

När det gäller de vapen som sedan tidigare klassificeras i kategori A kan konstateras att regeringen, i samband med genomförandet av vapendirektivet i dess ursprungliga version, uttalat att de omfattas av vapenlagstiftningen (prop. 1995/96:52 s. 36). Det stämmer dock inte helt. Explosiva militära missiler och startlavetter faller varken in under definitionen av skjutvapen eller kan anses vara med skjutvapen jämförda föremål. För att explosiva militära missiler och startlavetter – i enlighet med vad regeringen tidigare uttalat – ska omfattas av vapenlagstiftningen behöver sådana föremål anges vara med skjutvapen jämförda föremål enligt 1 kap. 3 § vapenlagen. *Svenska Jägareförbundet* ställer sig frågande till behovet av att inkludera explosiva militära missiler och startlavetter i vapenlagstiftningen eftersom dessa föremål torde omfattas av krigsmateriellagstiftningen. Med hänsyn till att vapenlagstiftningen är anpassad till de krav för tillstånd som ställs i vapendirektivet och att övrig reglering som genomför vapendirektivet i huvudsak finns samlad i vapenlagstiftningen, anser regeringen dock att explosiva militära missiler och startlavetter, i enlighet med vad som tidigare har uttalats, bör regleras i vapenlagstiftningen. Däremot anser regeringen inte att det finns skäl att i vapenlagstiftningen göra skillnad på explosiva militära missiler och andra explosiva missiler. Det bör således anges i 1 kap. 3 § vapenlagen att explosiva missiler och startlavetter är sådana föremål som i vapenlagen jämföras med skjutvapen.

Statens Försvarshistoriska museer och *Statens Maritima Museer* önskar förtydligande av vad som avses med explosiva missiler och startlavetter. En explosiv missil kan beskrivas som en fjärrstyrd eller självstyrande raket- eller jetmotordriven projektil försedd med sprängladdning. En startlavett är en anordning som används för att skjuta iväg explosiva missiler.

När det gäller vapen som omklassificerats till kategori A genom ändringsdirektivet, kan konstateras att de halvautomatiska vapen som tillförts kategorin (punkterna 6–8) omfattas av vapenlagens definition av skjutvapen. Vidare omfattas samtliga sådana vapendelar som är väsentliga delar enligt artikel 1.2 av 1 kap. 3 § f vapenlagen och således av samma regler om tillstånd som skjutvapen. Däremot kan det noteras att det kan krävas ändringar i Polismyndighetens föreskrifter. När det gäller sådana skjutvapen som faller in under punkt 9 i kategori A, dvs. skjutvapen som tillhör kategori A men som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till salutvapen eller akustiska vapen, är de att betrakta som obrukbara vapen

som enligt 1 kap. 3 § b vapenlagen är underkastade samma tillståndskrav som motsvarande brukbara skjutvapen. Även sådana vapen omfattas alltså, utan någon författningsändring, av vapenlagstiftningens tillståndsreglering.

7.2 Ändringar i kraven för tillstånd att inneha förbjudna skjutvapen

Regeringens förslag: Tillstånd att inneha vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt vapendirektivet, och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde, ska endast få meddelas om vapnet har deaktiverats.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Sveriges Vapenägares Förbund* och *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* anser att befintlig reglering om tillstånd till vapen för jakt och målskytte är förenlig med ändringsdirektivets krav på åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av de vapen som klassificeras i kategori A. *Försvarsmakten* har synpunkter på i vilken mån det skytte med kategori A-vapen som bedrivs inom vissa skytteorganisationer bör kunna tillåtas. *Polismyndigheten* och *Förvaltningsrätten i Malmö* anser att vissa av de ändringar som krävs för att svensk reglering ska bli förenlig med ändringsdirektivets krav bör regleras i lag. *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Mångkampsförbundet* framför att den möjlighet som finns att tillåta målskyttar att inneha vapen i kategori A bör genomföras genom generella innehavstillstånd som knyts till personen istället för till ett visst vapen.

Därutöver har ett stort antal spontana svar inkommit. *Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening* och *Västsvenska Dynamiker* anser liksom vissa remissinstanser att befintlig reglering är förenlig med ändringsdirektivet. Ett flertal organisationer, såsom *Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening*, *Västsvenska Dynamiker*, *Edsvalla Skytteförening*, *Föreningen Precisionsskyttarna*, *Gustavsbergs Pistolskytteklubb*, *Gustavsbergs Dynamiska Skyttar*, *Kungsbacka-Wiske Sportskyttar*, *Lidingö Sportskytteklubb*, *Nätra Skyttegille*, *Rosersbergs PK*, *Sjöromens PK*, *Stockholms Militära och Polisiära Skytteförening*, *Stålrings Ammunition Konsult AB*, *Ystads Pistolskytteklubb*, *Österlens Pistolskytteklubb* och *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12*, och ett antal privatpersoner anser liksom *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Mångkampsförbundet* att den möjlighet som finns att tillåta målskyttar att inneha vapen i kategori A bör genomföras genom generella innehavstillstånd som knyts till en person i stället för till ett visst vapen.

Skälen för regeringens förslag

Inledande om befintliga krav för tillstånd till innehav av skjutvapen och ammunition

I 2 kap. 1 § vapenlagen finns de grundläggande bestämmelserna om att det krävs tillstånd för innehav av skjutvapen och ammunition. Från kravet på

innehavstillstånd finns ett antal undantag, t.ex. att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser, och att den som har vapenhandlartillstånd har rätt att inneha de vapen som anges i tillståndet (2 kap. 8 och 10 d §§ vapenlagen).

Enligt 2 kap. 3 § vapenlagen får tillstånd att inneha skjutvapen meddelas enskilda personer. Därutöver får sammanslutningar för jakt- och målskytte beviljas innehavstillstånd för skjutvapen som ska ingå i verksamheten, t.ex. för utlåning till föreningens medlemmar. Vidare får tillstånd meddelas huvudmän för vissa typer av museer beträffande skjutvapen som ska ingå i samlingarna. Dessutom får innehavstillstånd meddelas auktoriserade bevakningsföretag för utlåning till väktare som har tillstånd att som lån inneha ett sådant skjutvapen.

Av 2 kap. 4 § vapenlagen framgår att en enskild person kan få tillstånd att inneha skjutvapen i princip endast om den enskilde behöver vapnet för ett godtagbart ändamål. Godtagbara ändamål är enligt 2 kap. 5 a § vapenförordningen jakt, målskytte, skydd och avlivning av fällfångade djur. Om det finns synnerliga skäl får tillstånd meddelas också för andra ändamål, s.k. udda ändamål. Förutom tillstånd för skjutning för vissa ändamål kan en enskild, enligt 2 kap. 4 § vapenlagen, också meddelas innehavstillstånd om vapnet har samlar-, prydnads- eller affektionsvärde.

Som en generell förutsättning för tillstånd att inneha skjutvapen gäller enligt 2 kap. 5 § första stycket vapenlagen att det skäligen ska kunna antas att vapnet inte kommer att missbrukas. Vidare förutsätter tillstånd för skjutning att vapnet är lämpat för det ändamål som tillståndet ska avse.

Vad specifikt gäller helautomatiska vapen och enhandsvapen, med undantag för start- eller signalvapen, gäller enligt 2 kap. 6 § vapenlagen att tillstånd får meddelas endast om det finns synnerliga skäl.

I samband med Sveriges inträde i EU konstaterades att tillstånd till de vapen som då ingick i kategori A endast kunde bli aktuellt när det gäller helautomatiska vapen för tävlingsbruk. Mot bakgrund av att det enligt 2 kap. 6 § vapenlagen krävs synnerliga skäl för att få tillstånd att inneha helautomatiska vapen gjordes bedömningen att kravet på åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av vapen i kategori A i huvudsak var uppfyllt (prop. 1995/96:52 s. 35 f.). Eftersom ändringsdirektivet innebär att fler vapen och väsentliga delar omfattas av förbudet enligt artikel 6 och att möjligheterna till undantag har inskränkts är det emellertid inte längre möjligt att med hänvisning enbart till kravet på synnerliga skäl hävda att Sverige uppfyller direktivets krav.

I det följande analyseras i vilken utsträckning befintlig reglering tillåter förvärv och innehav av vapen och ammunition i kategori A och, när så är fallet, om regleringen är förenlig med något av undantagen från förbudet eller om det krävs författningsändringar för att svensk rätt ska vara förenlig med artikel 6.

Innehav av skjutvapen för jakt och avlivning av fällfångade djur

För att få tillstånd att inneha vapen för jakt krävs som huvudregel, enligt 2 kap. 4 § vapenförordningen, att sökanden har avlagt prov som visar att han eller hon har grundläggande kännedom om jakt och viltvård samt kan

handha vapnet, s.k. jägarexamen. Den som har avlagt jägarexamen anses ha behov av jaktvapen. Enligt 30 § jaktlagen (1987:259) får endast de vapen som regeringen föreskriver användas vid jakt. Denna föreskriftsrätt har regeringen genom 10 § jaktförordningen (1987:905) delegerat vidare till Naturvårdsverket som har utfärdat föreskrifter och allmänna råd om jakt och statens vilt (NFS 2002:18 som har ändrats genom bl.a. NFS 2010:9). Av Naturvårdsverkets föreskrifter framgår att helautomatiska vapen inte är tillåtna vid jakt men att vissa typer av halvautomatiska vapen får användas. Enligt Naturvårdsverkets föreskrifter får t.ex. enhandsvapen i kaliber .22 (5,6 mm), oavsett om det är ett halvautomatiskt enhandsvapen med så stor magasinkapacitet att de utgör kategori A-vapen, användas vid jakt efter vissa djurarter under jord och med ställande hund.

I artikel 6.2–6.6 finns inget undantag från förbudet mot förvärv och innehav av skjutvapen i kategori A som tar sikte på tillstånd för jakt eller avlivning av fällfångade djur. Det krävs därför, till skillnad från vad *Sveriges Vapenägares Förbund* och *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* anser, författningsändringar för att svensk rätt ska vara förenlig med artikel 6. Någon lagändring är dock inte påkallad, utan regleringen bör ske på lägre författningsnivå.

Innehav av skjutvapen för målskytte

Såväl enskilda personer som sammanslutningar för målskytte kan beviljas tillstånd till innehav av skjutvapen för målskytte. För att en sammanslutning ska kunna beviljas innehavstillstånd för målskytte krävs enligt 2 kap. 3 § 2 vapenlagen dels att den uppfyller höga krav på säkerhet i fråga om handhavande av vapen, dels att den har auktoriserats enligt 2 kap. 17 § vapenlagen eller är ansluten till en auktoriserad sammanslutning. För att en enskild person ska få tillstånd att inneha vapen för målskytte krävs enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen, utöver de allmänna kraven för att få inneha ett vapen avsett för skjutning, att sökanden är aktiv medlem i en sammanslutning som antingen har auktoriserats enligt vapenlagen eller är ansluten till en sådan auktoriserad sammanslutning och som inom ramen för sin verksamhet bedriver skytte med sådant vapen som ansökan avser. Kravet brukar kallas aktivitetskravet.

För att få tillstånd att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för målskytte krävs även, enligt 2 kap. 6 § vapenlagen, att det finns synnerliga skäl. Kravet på synnerliga skäl innebär att en mycket restriktiv bedömning ska göras (RÅ 2004 ref. 32). För tillstånd för helautomatiska vapen som inte är enhandsvapen krävs enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen dessutom att sökanden ska ha fyllt 20 år, ha visat prov på särskild skjutskicklighet och vara aktiv medlem i en sammanslutning för skytte vars verksamhet Försvarsmakten har förklarat vara av betydelse för totalförsvaret.

När det gäller halvautomatiska vapen för målskytte skiljer sig kraven för tillstånd delvis åt för enhandsvapen respektive andra vapen. Förutom att det för tillstånd till halvautomatiska enhandsvapen krävs synnerliga skäl krävs, enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen, att sökanden har visat prov på särskild skjutskicklighet och som huvudregel har fyllt 18 år. Polismyndig-

heten har dessutom utfärdat föreskrifter och allmänna råd om aktivitetskravet för enhandsvapen (PMFS 2016:4, FAP 551-3). För halvautomatiska vapen som inte är enhandsvapen gäller enligt 2 kap. 3 § vapenförordningen att sökanden ska vara ordinarie hemvärnssoldat eller uppfylla det allmänna aktivitetskravet. Det saknas närmare föreskrifter om krav på skjutskicklighet och det allmänna aktivitetskravet för halvautomatiska vapen som inte är enhandsvapen.

Befintliga krav för att få tillstånd att inneha hel- och halvautomatiska vapen för målskytte är alltså restriktiva men innebär ändå att tillstånd till vapen i kategori A under vissa förutsättningar kan meddelas. Både hel- och halvautomatiska vapen som ingår i kategori A används också i dag vid målskytte inom vissa förbund. För att tillstånd till vapen i kategori A för målskytte ska kunna meddelas även i fortsättningen krävs alltså att något av undantagen i artikel 6.2–6.6 kan göras gällande.

Enligt artikel 6.2 finns en möjlighet att i undantagsfall bevilja tillstånd för innehav av skjutvapen i kategori A för ändamål som rör det nationella försvaret, om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning.

Svenska Pistolskytteförbundet och Svenska Skyttesportförbundet utgör i dag frivilliga försvarsorganisationer enligt förordningen (1994:524) om frivillig försvarsverksamhet. De frivilliga försvarsorganisationerna utgör en viktig del av Sveriges totalförsvar. De frivilliga organisationernas betydelse kommer också till uttryck i den proposition som ligger till grund för Riksdagens försvarsbeslut för tiden 2016–2020 där det anförs att den försämrade säkerhetspolitiska situationen i Europa innebär förändrade krav på den svenska försvarsförmågan. I propositionen slås det fast att planeringen för det civila försvaret bör återupptas och att de frivilliga försvarsorganisationernas möjlighet att bidra till totalförsvaret och därmed även samhällets krisberedskap bör långsiktigt säkerställas (prop. 2014/15:109 s. 104 och 114 f.).

Svenska Pistolskytteförbundet och Svenska Skyttesportförbundet samt vissa andra skytteorganisationer bidrar dessutom till Försvarsmaktens verksamhet genom utbildningsinsatser och genom den allmänna övnings- och tävlingsverksamheten. *Försvarsmakten* har framhållit att allt frivilligt klubb- och tävlingsskytte på sikt bidrar till svensk totalförsvarsförmåga eftersom det dels ger Försvarsmakten möjlighet att rekrytera personer som redan har kunskap och erfarenhet av skytte och vapenhantering, dels ger anställda inom Försvarsmakten möjlighet att på fritiden kunna träna, tävla och utveckla sin skjutskicklighet. Av den anledningen är det enligt Försvarsmakten också viktigt att de civila skytteorganisationerna tillåts att bedriva skytte med vapen som liknar dem som används inom försvaret. Den skytteverksamhet som i dag bedrivs med sådana vapen som ingår i kategori A är därför, enligt Försvarsmaktens uppfattning, av stor betydelse för Försvarsmaktens verksamhet och Sveriges totalförsvar.

Mot denna bakgrund anser regeringen att det målskytte som bedrivs inom de frivilliga försvarsorganisationerna med kategori A-vapen har en sådan betydelse för det nationella försvaret som krävs för att få göra undantag enligt artikel 6.2. Även målskytte som bedrivs inom andra skytteförbund än de som tillhör de frivilliga försvarsorganisationerna kan ha sådan betydelse för det nationella försvaret som krävs för att göra undantag enligt artikel 6.2. Dynamiska Sportskytteförbundet utgör, så som Försvarsmakten anför, ett exempel på ett sådant skytteförbund.

För att få tillämpa undantaget i artikel 6.2 krävs dock – utöver att tillstånd är påkallat med hänsyn till nationella försvaret – även att tillståndsgivningen är begränsad till enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall och inte strider mot allmän säkerhet eller allmän ordning. När det gäller tillstånd till helautomatiska vapen och enhandsvapen uppfylls kravet på restriktivitet genom att det enligt 2 kap. 6 § vapenlagen krävs synnerliga skäl för tillstånd. När det gäller sådana halvautomatiska vapen i kategori A som inte är enhandsvapen kan det dock krävas författningsändringar för att leva upp till ändringsdirektivets krav på att tillstånd ska få meddelas endast i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall. *Polismyndigheten* och *Förvaltningsrätten i Malmö* anser att sådana ändringar bör regleras i lag. Eftersom ett direktiv endast är bindande med avseende på det resultat som ska uppnås anser regeringen dock att det är tillräckligt att eventuella ändringar sker på lägre författningsnivå. Polismyndigheten föreslår också att ändringsdirektivets krav i stället kan tillgodoses genom att det i vapenlagen införs krav på synnerliga skäl för tillstånd till halvautomatiska skjutvapen i kategori A på samma sätt som i dag gäller för enhandsvapen och helautomatiska skjutvapen. Detta vore dock att gå längre än ändringsdirektivet kräver.

Enligt artikel 6.6 finns även en möjlighet för medlemsstaterna att i undantagsfall bevilja tillstånd för innehav av sådana halvautomatiska vapen som anges i punkterna 6 och 7 i kategori A, dvs. helautomatiska vapen som omvandlats till halvautomatiska vapen samt halvautomatiska vapen med särskilt stor magasinkapacitet, just för målskyttar. Det förutsätter dock att ett antal särskilt angivna villkor är uppfyllda.

Befintlig reglering uppfyller endast delvis de villkor som anges i artikel 6.6. Framför allt motsvarar aktivitetskraven enligt gällande föreskrifter inte kraven på aktivitet enligt artikeln, som att målskytten enligt led c ska ha bedrivit tävlingsskytte vid en officiellt erkänd skyttesportorganisation under minst tolv månader. För att det ska vara möjligt att använda undantaget krävs därför författningsändringar. Någon lagändring är dock inte påkallad.

Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet och *Svenska Mångkampsförbundet* samt ett flertal skytteorganisationer och privatpersoner som inkommit med spontana svar anser att undantaget för målskyttar bör genomföras på så sätt att tillstånd knyts till personen i stället för till ett vapen. Som skäl anförs bl.a. att det är i enlighet med ändringsdirektivets intention som i artikel 6.6 ger möjlighet till undantag för ”målskyttar” och inte för ”vapen för målskytte”. Vidare anför de att tillstånd knutna till personen skulle undvika onödig byråkrati och kostnader för enskilda eftersom en person som har tillstånd till ett vapen för jakt inte skulle behöva söka licens för ett till likadant vapen för målskytte. I den proposition som bl.a. behandlar genomförande av 2008 års ändringsdirektiv konstaterade regeringen dock att en sådan ordning är främmande för svensk vapenlagstiftning, som bygger på att skjutvapen får innehas endast för särskilt angivna ändamål, och att det skulle innebära en påtaglig försämring av skyddsnivån. Några generella tillstånd för förvärv och innehav av skjutvapen infördes därför inte (prop. 2010/11:72 s. 54). Samma skäl gör sig fortfarande gällande.

Sammanfattningsvis är befintliga bestämmelser om tillstånd för innehav av vapen för målskytte, till skillnad från vad bl.a. Sveriges Vapenägares

Förbund och Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet anser, inte fullt ut förenliga med förbudet i artikel 6. De ändringar som behövs för att Sverige ska kunna göra gällande undantagen i artikel 6.2 eller 6.6 kräver dock inte ändring i lag.

Innehav av skjutvapen för skyddsändamål

Att tillstånd till innehav av skjutvapen för skjutning kan meddelas för skyddsändamål framgår av 2 kap. 5 a § vapenförordningen. I Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen (6 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551-3) anges att tillstånd att inneha pistol, revolver eller dylikt vapen för skyddsändamål bör meddelas endast när ett oundgängligt behov föreligger. När det gäller enskilda personer innebär den ytterst restriktiva bedömningen av behovet, i kombination med det allmänna kravet i 2 kap. 5 § vapenlagen om att vapen ska vara lämpade för det ändamål som ett tillstånd ska avse, att tillstånd till vapen i kategori A för skyddsändamål i princip inte kan komma i fråga. Befintlig reglering om enskildas möjlighet till innehavstillstånd för skyddsändamål är därför förenlig med artikel 6.

Förutom enskilda kan även auktoriserade bevakningsföretag få tillstånd till innehav för skyddsändamål. Enligt 2 kap. 3 § vapenlagen kan de meddelas tillstånd att inneha skjutvapen för utlåning till väktare som har meddelats tillstånd att som lån inneha sådant vapen. Utlåning får dock enligt 3 kap. 7 § vapenlagen bara ske för bevakningsuppdrag som kräver beväpning med skjutvapen. I 6 kap. i Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd om vapenlagstiftningen finns allmänna råd med innebörden att tillstånd endast får meddelas för vissa typer av bevakningsuppdrag såsom för bevakning av främmande stats eller internationell organisations officiella representation i Sverige eller annan till denna knuten organisation, av objekt som sker på uppdrag av Polismyndigheten samt av annat objekt, om det finns ett generellt eller konkret hot om brottsligt angrepp mot bevakningsobjektet och Polismyndigheten har beslutat att bevakning får ske. Vidare anges att tillståndet endast bör omfatta enhandsvapen som inte är helautomatiska med en kaliber på högst 9 millimeter.

De allmänna råden tillsammans med det allmänna kravet på att vapen ska vara lämpade för det ändamål som tillståndet ska avse innebär att bevakningsföretag normalt sett inte beviljas tillstånd till vapen i kategori A men att detta undantagsvis kan ske om ett bevakningsuppdrag kräver sådant vapen. För att befintlig reglering ska vara förenlig med förbudet i artikel 6 krävs alltså att något av undantagen i artikel 6.2–6 är tillämpligt. Enligt artikel 6.2 får medlemsstaterna i undantagsfall bevilja tillstånd för skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning. Befintlig reglering innebär enligt regeringen att det i princip är för sådana tillåtna ändamål som tillstånd till vapen i kategori A för bevakningsföretag kan bli aktuella. För det fall att det skulle behövas en åtstramning av regleringen bör den ske på lägre författningsnivå. Med hänsyn till det anser regeringen att befintlig lagreglering är förenlig med artikel 6.

Innehav av skjutvapen för udda ändamål

Enligt 2 kap. 5 a § vapenförordningen får tillstånd till innehav av skjutvapen för skjutning för annat ändamål än jakt, målskjutning, skydd eller avlivning av fällfångade djur beviljas om det finns synnerliga skäl. Tillstånd för sådana s.k. udda ändamål bör enligt förarbetena endast beviljas undantagsvis, när ändamålet framstår som klart legitimt och det saknas godtagbara alternativ till att använda skjutvapen (prop. 1999/2000:27 s. 42 f.). Som exempel kan denna typ av tillstånd bli aktuellt för testning eller utveckling av produkter såsom skottsäkra västar, förevisning och skytte i samband med jägarexamen, avlivning eller bedövning av djur och räddningstjänstens punktering av gasbehållare (prop. 1999/2000:27 s. 42 f. och 2 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551-3).

Enligt regeringens bedömning möjliggör befintlig reglering att det för utbildnings- och forskningsändamål, i undantagsfall, beviljas tillstånd till vapen i kategori A. Artikel 6.2 medger också att tillstånd till vapen i kategori A i undantagsfall beviljas för sådana ändamål. I övrigt utesluter vapenlagens allmänna krav för tillstånd, såsom att vapen ska vara lämpat för det ändamål som tillståndet avser, i princip att det för udda ändamål beviljas tillstånd för sådana vapen som ingår i kategori A. Befintlig reglering om tillstånd för udda ändamål är därför förenlig med artikel 6.

Enskildas innehav av skjutvapen för andra ändamål än skjutning

En enskild person får enligt 2 kap. 4 § vapenlagen meddelas tillstånd att, för andra ändamål än skjutning, inneha skjutvapen som huvudsakligen har samlarvärde, prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden.

Polismyndigheten har utfärdat relativt detaljerade allmänna råd om tillstånd till vapen för samlingsändamål (6 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551-3). Av dessa framgår bl.a. att det normalt inte tillåts att någon bygger upp en samling som till stor del består av moderna vapen, att särskilda krav bör ställas på en vapensamlares personliga kvalifikationer och att det bör stå klart att sökanden har ett seriöst samlarintresse.

Tillstånd till vapen som har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde ska enligt 2 kap. 5 a § vapenlagen meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Av 2 kap. 3 § fjärde stycket vapenförordningen framgår dock att tillstånd kan meddelas även utan att vapnet görs obrukbart. Det förutsätter dock att det finns särskilda skäl. Enligt Polismyndighetens allmänna råd är exempel på när ett vapen huvudsakligen har prydnadsvärde att vapnet har ett särpräglat utseende, en ovanlig konstruktion eller förekommer i litet antal (6 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551-3).

Befintlig reglering innebär att privatpersoner i vissa undantagsfall kan beviljas tillstånd att inneha vapen i kategori A som har samlarvärde, prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden.

Enligt artikel 6.3 första stycket får medlemsstaterna i undantagsfall bevilja samlare tillstånd att förvärva och inneha skjutvapen i kategori A. Det gäller under förutsättning att strikta säkerhetsvillkor är på plats och att samlarna för de nationella behöriga myndigheterna visar att åtgärder vidtagits för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen och att skjutvapnen i fråga förvaras på ett säkert sätt motsvarande de risker som är förbundna med obehörig tillgång till dem. I artikel 6.3 andra stycket anges vidare att medlemsstaterna ska

säkerställa att de samlare som beviljats tillstånd är identifierbara i vapenregister. Samlare med tillstånd ska dessutom vara skyldiga att föra egna register över samtliga skjutvapen i kategori A som de innehar och registren ska vara tillgängliga för de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna åläggs därutöver att inrätta ett lämpligt övervakningssystem för sådana samlare med tillstånd, med beaktande av alla relevanta faktorer.

Regler om förvaring och transport av skjutvapen finns i 5 kap. vapenlagen. Bestämmelserna, som kompletteras av Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd (RPSFS 2009:13, FAP 551-3), innebär att stränga krav ställs på vapeninnehavare avseende uppsikt och förvaring samt kontroll vid transporter och användning. Reglerna håller en mycket hög skyddsnivå och får anses väl uppfylla säkerhetskraven enligt artikel 6.3 första stycket i direktivet. Dessutom registreras personer som innehar vapen för samlingsändamål i Polismyndighetens vapeninnehavarregister och är således identifierbara på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 andra stycket. Däremot finns det inte något krav i vapenlagstiftningen på att samlare ska föra egna register över de skjutvapen i kategori A som de har. En samlare måste dock ansöka om tillstånd för varje skjutvapen som denne vill inneha med följd att samtliga innehav förs in i Polismyndighetens register. Polismyndigheten får därigenom en sådan kontroll över samlares innehav av skjutvapen i kategori A som direktivets krav på registerföring syftar till. Regeringen anser därför att befintlig reglering om tillstånd för samlingsändamål uppfyller kraven i artikel 6.3 för att få bevilja samlare tillstånd att inneha vapen i kategori A.

När det gäller tillstånd till vapen i kategori A som har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde finns dock inget utrymme för undantag enligt artikel 6.2–6.6. Befintlig reglering står alltså i strid med artikel 6 och måste ändras. Regeringen anser att regleringen bör ändras genom att det för tillstånd till vapen i kategori A som har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde, i stället för befintligt krav på att vapnet ska göras varaktigt obrukbart, införs krav på att vapnet har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga. Ett kategori A-vapen som har deaktiverats enligt genomförandeförordningen ändrar, till skillnad från vapen som endast gjorts obrukbara, karaktär till ett kategori C-vapen (punkt 6 under kategori C i bilaga 1 del II). Genom en sådan ändring blir svensk rätt således förenlig med artikel 6.

I avsnitt 10 föreslår regeringen att kravet på deaktivering inte ska gälla vid förnyelse av vissa tillstånd.

Museers innehav av skjutvapen

Enligt 2 kap. 3 § 3 vapenlagen får tillstånd att inneha skjutvapen meddelas huvudmän för museer för vapen som ska ingå i samlingarna, om museet får statsbidrag enligt särskilda föreskrifter eller om museet ägs av en kommun, ett landsting eller en stiftelse som står under länsstyrelsens tillsyn. För huvudmän för museer innebär det allmänna kravet i 2 kap. 5 § vapenlagen, om att tillstånd endast får meddelas om det kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas, bl.a. att huvudmannens lämplighet

från laglydnadssynpunkt bör beaktas. Museers innehav av skjutvapen är omgärdat av stränga krav på säkerhet, såsom detaljerade förvaringskrav samt krav på fysiskt skalskydd som ska kompletteras med antingen kontinuerlig personell bevakning genom väktare eller larmskalskydd (RPSFS 2006:13, FAP 556-1).

Enligt artikel 6.5 får medlemsstaterna tillåta museer att förvärva och inneha skjutvapen i kategori A under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda. Befintlig reglering uppfyller väl direktivets krav på strikta säkerhetsvillkor och är således förenlig med artikel 6.

Innehav av ammunition till ett visst vapen och särskilt ammunitionstillstånd

Den ammunition som ingår i kategori A är dels ammunition med kroppsskyddspenetrerande projektiler, explosions- eller brandprojektiler och projektiler för sådan ammunition (punkt 4), dels pistol- och revolverammunition med utvidgande projektiler och projektiler för sådan ammunition, med undantag för de fall då ammunitionen ska användas till sådana vapen som är avsedda för jakt eller målskjutning och innehas av personer med rätt att bruka dem (punkt 5).

Enligt 2 kap. 8 § första stycket vapenlagen får den som har tillstånd att inneha ett visst vapen för skjutning utan tillstånd även inneha ammunition till vapnet, om ammunitionen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser. Kravet på att ammunitionen ska vara avsedd för samma ändamål som vapnet infördes i bestämmelsen för att uppfylla direktivets krav på förbud enligt artikel 6 (prop. 1995/96:52 s. 35 f.). Eftersom rätten att inneha ammunition är knuten till rätten att inneha ett visst vapen säkerställs att innehav med stöd av 2 kap. 8 § första stycket vapenlagen inte står i strid med direktivet.

Enligt 2 kap. 8 § andra stycket vapenlagen kan tillstånd att inneha ammunition även meddelas i andra fall, dvs. fall där någon inte har ett vapentillstånd eller då någon har vapentillstånd som inte innefattar rätt att skjuta med vapnet. Ett sådant tillstånd brukar kallas särskilt ammunitionstillstånd. Särskilt ammunitionstillstånd får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas. Enligt förarbetena är det normalt endast för samlarändamål det kan komma i fråga att få tillstånd att inneha ammunition utan att ha något vapen att använda ammunitionen till (prop. 1990/91:130 s. 36). Befintlig reglering utesluter alltså inte att särskilda ammunitionstillstånd meddelas för ammunition i kategori A.

Enligt artikel 6.3 och 6.5 får medlemsstaterna i undantagsfall tillåta innehav av ammunition i kategori A för samling och museers innehav. Det förutsätter dock att strikta säkerhetskrav är uppfyllda. Vidare ska medlemsstaterna säkerställa att samlare som har beviljats tillstånd är identifierbara i vapenregister och inrätta ett lämpligt övervakningssystem.

I 5 kap. vapenlagen finns krav på förvaring och transport av ammunition. Dessutom har Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) meddelat detaljerade föreskrifter om förvaring av explosiva varor som omfattas av lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor (9 kap. MSBSF 2016:3). All ammunition som omfattas av

vapendirektivet utgör en explosiv vara enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor. Överträdelse av förvaringsbestämmelserna i vapenlagen och MSB:s föreskrifter kan utgöra skäl för återkallelse av tillstånd och är i viss mån kriminaliserade (6 kap. 3 § och 9 kap. 2 § vapenlagen samt 20 och 28 §§ lagen om brandfarliga och explosiva varor).

Säkerhetskraven i vapenlagen och MSB:s föreskrifter motsvarar väl de säkerhetskrav som ställs i artikel 6.3 och 6.5. Även kravet på att samlare ska vara identifierbara i myndigheternas register är uppfyllt eftersom personer och organisationer som meddelas tillstånd att inneha ammunition registreras i vapeninnehavarregistret enligt 1 a kap. 7 § 1 vapenlagen. De särskilda ammunitionstillstånd som meddelas för museers och enskildas samlingar är därför förenliga med artikel 6.

Särskilda ammunitionstillstånd kan meddelas även för andra ändamål än museers och enskildas samlingar, t.ex. till vapen som innehåses för dess prydnadsvärde eller särskilda affektionsvärde eller för s.k. udda ändamål. För det krävs dock enligt 2 kap. 8 § vapenförordningen att det finns särskilda skäl. Enligt regeringen kan det antas att det endast är i ett mycket fåtal fall som det kan bli aktuellt att för andra ändamål än samling bevilja särskilt ammunitionstillstånd för ammunition i kategori A och att det då främst kan röra sig om tillstånd för utbildnings-, kultur- och forskningsändamål. Artikel 6.2 medger också att tillstånd till ammunition i kategori A i undantagsfall beviljas för sådana ändamål. Beträffande andra ändamål innebär kravet på särskilda skäl att det i princip är uteslutet att meddela särskilda ammunitionstillstånd för ammunition i kategori A. Regeringen anser därför att befintlig reglering är förenlig med artikel 6.

Vapenhandlares innehav av vapen och ammunition

Tillstånd till handel med skjutvapen medför enligt 2 kap. 10 d § första stycket vapenlagen en rätt att inneha de skjutvapen som anges i tillståndet. Enligt 2 kap. 10 d § andra stycket vapenlagen kan dock vapenhandlartillstånd aldrig medföra en rätt att inneha andra helautomatiska skjutvapen än sådana som tagits in för en viss köpare. Tillstånd till tillverkning av ammunition enligt 3 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel och tillstånd till hantering av ammunition enligt 16 § lagen om brandfarliga och explosiva varor, vilket kan utgöra vapenhandel enligt vapendirektivet, medför en rätt att inneha ammunition för sådana verksamheter. Befintlig reglering innebär alltså att vapenhandlare kan få tillstånd att inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A för sina verksamheter.

Enligt artikel 6.4 får medlemsstaterna tillåta vapenhandlare och vapenmäklare att inom ramen för sin respektive yrkesutövning – och under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda – förvärva, tillverka, deaktivera, reparera, leverera, överföra och inneha skjutvapen, väsentliga delar till skjutvapen och ammunition i kategori A.

Som anförts tidigare i detta avsnitt håller den befintliga regleringen om krav på förvaring och hantering av skjutvapen och ammunition en mycket hög skyddsnivå och uppfyller därför väl kravet på strikta säkerhetsvillkor enligt artikel 6.4. Befintlig reglering om tillstånd för vapenhandel är därför förenlig med artikel 6.

När det gäller vapenmäklare är förbudet enligt artikel 6 inte aktuellt. Anledningen till det är att vapenmäklarverksamheten enligt förslaget i avsnitt 6.1 inte innefattar någon fysisk hantering av skjutvapen eller ammunition.

7.3 Utökade krav på omprövning av tillstånd

Regeringens förslag: Tillstånd att inneha vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt vapendirektivet eller vissa vapendelar till sådana vapen ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år. Befintligt krav på tidsbegränsning av enskildas tillstånd till innehav av enhandsvapen för flerskott ska även gälla tillstånd till vissa vapendelar till sådana vapen.

Tillstånd ska inte tidsbegränsas om särskilda skäl talar emot det. Tillstånd ska inte heller tidsbegränsas om de avser deaktiverade vapen.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås dock att kravet på tidsbegränsning, förutom vissa vapen, ska gälla alla vapendelar till sådana vapen som är tillståndspliktiga enligt vapenlagen.

Remissinstanserna: *Sveriges Vapenägares Förbund, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Mångkampsförbundet* avstyrker förslaget, bl.a. eftersom de anser att nuvarande ordning uppfyller ändringsdirektivets krav på att tillstånd ska omprövas var femte år. *Statens Försvarshistoriska museer, Statens Maritima Museer* och *Riksförbundet Sveriges Museer* anser att det bör göras undantag från kravet på tidsbegränsning av tillstånd när det gäller museer. *Svenska Pilstolskytteförbundet* anser inte att vissa halvautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott bör omfattas av krav på tidsbegränsning.

Därutöver har cirka 20 spontana svar inkommit, främst från jakt- och skytteorganisationer såsom *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Edsvalla Skytteförening, Föreningen Precisionsskyttarna, Gustavsbergs Pistol-skytteklubb, Kungsbacka-Wiske Sportskyttar, Lidingö Sportskytteklubb, Nätra Skyttegille, Stockholms Militära och Polisiära Skytteförening, Sveriges Metallsilhuettförbund, Ystads Pistol-skytteklubb* och *Österlens Pistol-skytteklubb*, men även ett antal privatpersoner. De menar liksom vissa remissinstanser att nuvarande ordning uppfyller ändringsdirektivets krav på att ompröva tillstånd var femte år. *Sveriges Metallsilhuettförbund* anför också att kravet på tidsbegränsning av tillstånd till enhandsvapen för flerskott bör tas bort.

Skälen för regeringens förslag

I artikel 6.7 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet anges att tillstånd som beviljas enligt artikel 6, dvs. tillstånd till vapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A, regelbundet ska omprövas med intervaller som inte överstiger fem år. Artikel 6 saknar motsvarighet i direktivets tidigare lydelse.

Krav på omprövning av flera sorters vapentillstånd

Omprövning av tillstånd till skjutvapen sker vid ansökan om förnyelse av tillstånd. Enligt 2 kap. 6 a § vapenlagen ska tillstånd för en enskild att inneha helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott tidsbegränsas till att gälla i högst fem år. Det gäller dock inte om särskilda skäl talar emot en sådan begränsning. När det gäller helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott sker alltså en omprövning som regel med femårsintervaller. För andra vapen är utgångspunkten att tillstånd inte ska tidsbegränsas. Enligt 2 kap. 5 § andra stycket vapenlagen finns dock en möjlighet att tidsbegränsa tillstånd till innehav av skjutvapen om det med hänsyn till särskilda omständigheter kan förutses att vapnet inte kommer att behövas varaktigt.

Utöver den omprövning som sker vid ansökan om förnyat tillstånd ska det ske en omprövning under tillståndstiden om det framkommer något som kan föranleda en återkallelse av tillståndet enligt 6 kap. 1 § vapenlagen. Det sker därför en löpande kontroll av personer som beviljats tillstånd att inneha skjutvapen genom att vapeninnehavarregistret dagligen samkörs med misstanke- och belastningsregistret.

Eftersom den obligatoriska bestämmelsen om tidsbegränsning av tillstånd i 2 kap. 6 a § vapenlagen endast gäller enskildas tillstånd till helautomatiska vapen och enhandsvapen för flerskott omfattar den omprövning som säkerställs genom bestämmelsen, till skillnad från ändringsdirektivets krav, varken tillstånd till alla skjutvapen i kategori A eller tillstånd som meddelas sammanslutningar för jakt- eller målskytte, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag. Befintliga bestämmelser om tidsbegränsning av tillstånd är således inte tillräckliga för att uppfylla ändringsdirektivets krav på omprövning.

Flera remissinstanser, bland dem *Sveriges Vapenägares Förbund*, *Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet* och *Svenska Mångkampsförbundet*, och ett antal jakt- och skytteorganisationer och privatpersoner som inkommit med spontana svar anser att den kontroll som görs genom att vapeninnehavarregistret regelmässigt samkörs med misstanke- och belastningsregistret uppfyller ändringsdirektivets krav. Den avstämning som sker mot misstanke- och belastningsregistret avser dock endast tillståndshavares lämplighet. Däremot inbegriper den inte någon prövning av om förutsättningarna för innehav enligt artikel 6 fortfarande kvarstår. Enligt regeringen är kontrollen därför inte en sådan omprövning av tillstånd som artikel 6.7 kräver. För att uppfylla ändringsdirektivets krav på omprövning måste det enligt regeringen införas ett generellt krav på tidsbegränsning av innehavstillstånd som avser sådana skjutvapen och väsentliga delar som ingår i kategori A.

Svenska Pistolskytteförbundet och *Sveriges Metallsilhuettförbund* anser att det nu gällande kravet på tidsbegränsning för tillstånd till andra enhandsvapen för flerskott än de som klassificeras i kategori A bör tas bort eftersom ändringsdirektivet inte kräver omprövning i de fallen. Detta har dock inte omfattats av utredarens uppdrag och kan därmed heller inte behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende. Däremot bör kravet på tidsbegränsning av sådana tillstånd, på samma sätt som det föreslagna kravet på tidsbegränsning av tillstånd till vapen i kategori A, även omfatta väsentliga delar till vapnen för att få en kontinuerlig kontroll av om det

finns förutsättningar för fortsatt innehav av sådana delar. Kravet på tidsbegränsning av enskilda tillstånd till enhandsvapen för flerskott bör därför utvidgas till att även gälla tillstånd till vissa vapendelar som hör till sådana vapen. Av Polismyndighetens allmänna råd framgår att Polismyndigheten redan i dag tidsbegränsar dessa tillstånd (7 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551-3).

Regeringen anser även att möjligheten att i enskilda fall göra undantag från kravet på tidsbegränsning om det föreligger särskilda skäl bör finnas kvar. Med särskilda skäl avses främst undantagssituationer då det står klart att innehavarens behov av vapnet är av permanent karaktär (jfr prop. 1999/2000:27 s. 95). Eftersom behovet av vapnet i sådana undantagsfall i princip aldrig är ifrågasatt är den löpande omprövning av tillståndsinnehavarens lämplighet, som sker genom regelbunden avstämning mot misstanke- och belastningsregistret, tillräcklig för att motsvara kravet på omprövning enligt artikel 6.7. Någon möjlighet att, som *Statens Försvarshistoriska museer*, *Statens Maritima Museer* och *Riksförbundet Sveriges Museer* föreslår, införa ett generellt undantag från kravet på tidsbegränsning avseende tillstånd för museer, vars innehav i och för sig ofta är av permanent karaktär, ger ändringsdirektivet däremot inte utrymme för. Möjligheten att göra undantag från kravet på tidsbegränsning på grund av särskilda skäl bör dock i regel kunna användas när det gäller sådana tillstånd.

När det gäller den närmare utformningen av regleringen bör den ske genom att bestämmelsen i 2 kap. 6 a § vapenlagen utvidgas till att omfatta tillstånd till sådana vapen som anges under kategori A i bilaga 1 del II till vapendirektivet. Vidare bör bestämmelsen utvidgas till att omfatta tillstånd till sådana vapendelar som utgör väsentliga delar enligt artikel 1.2 i direktivet. I promemorian föreslås att kravet på omprövning av väsentliga delar ska genomföras genom att 2 kap. 6 a § vapenlagen utvidgas till att omfatta samtliga sådana tillståndspliktiga vapendelar som enligt 1 kap. 3 § f vapenlagen jämföras med skjutvapen. För att uppfylla ändringsdirektivets krav är det emellertid tillräckligt att kravet på tidsbegränsning omfattar tillstånd till sådana vapendelar som räknas upp i 2 a kap. 2 § andra stycket vapenlagen och som motsvarar de delar som enligt direktivet utgör väsentliga delar.

I promemorian föreslås vidare att de skjutvapen som ingår i kategori A ska återges i 2 kap. 6 a § vapenlagen. Enligt regeringen är det dock i huvudsak tillräckligt med en hänvisning till aktuella punkter. När det gäller punkt 7 i bilagan krävs dock ett förtydligande av vilka vapen som avses. Punkt 7 omfattar halvautomatiska korta och långa skjutvapen med centralantändning, med vilka fler än 21 (korta skjutvapen) eller 11 (långa skjutvapen) patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med en kapacitet för 20 (korta skjutvapen) eller 10 (långa skjutvapen) patroner eller ett löstagbart magasin med en kapacitet för så många patroner sätts in i det. I promemorian föreslås att kravet på omprövning avseende dessa vapen ska genomföras på så sätt att tillstånd ska tidsbegränsas i de fall där vapnet har ett fast magasin med angiven kapacitet eller där ett löstagbart magasin med sådan kapacitet ”får” sättas in.

Svenska Pilstolskytteförbundet motsätter sig att kravet ska gälla när ett löstagbart magasin med stor kapacitet får sättas in och anser i stället att det

bör gälla endast när ett magasin med angiven kapacitet är insatt i vapnet. Enligt regeringen vore det inte ändamålsenligt om kravet på tidsbegränsning endast skulle gälla när ett magasin med tillräckligt stor kapacitet är insatt i vapnet. Det skulle bl.a. lämna ett alltför stort utrymme att kringgå bestämmelsen och följaktligen ändringsdirektivets krav på omprövning. Ett sådant synsätt skulle även ge alltför stort utrymme att kringgå krav för tillstånd att inneha skjutvapen och väsentliga delar i kategori A.

För att säkerställa bl.a. att omprövning sker med femårsintervaller för vapen i kategori A bör det införas krav på att det av utfärdade bevis om vapentillstånd ska framgå vilken typ av löstagbara magasin som får användas till vapnet. Sådana bestämmelser kan införas på lägre författningsnivå. Vidare bör kravet på omprövning av tillstånd till halv-automatiska skjutvapen som anges i punkterna 7 a ii och 7 b ii i kategori A genomföras på så sätt att sådana tillstånd ska tidsbegränsas om ett löstagbart magasin med den kapacitet som anges i punkterna får användas med vapnet, dvs. om tillståndet medger att vapnet används tillsammans med ett löstagbart magasin av den angivna kapaciteten. Detta bör tydliggöras i lagtexten.

För tydlighets skull bör det även framgå av lagtexten att kravet på tidsbegränsning inte gäller om tillståndet avser skjutvapen som har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403. Sådana vapen ändrar enligt punkt 6 under kategori C i bilaga 1 del II till vapendirektivet karaktär från kategori A-vapen till kategori C-vapen. Detta undantag bör även gälla kravet på tidsbegränsning för andra enhandsvapen för flerskott än de som utgör kategori A-vapen.

Författningshänvisningar till EU-rättsakter såsom kommissionens genomförandeförordning kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Det föreslagna undantaget från kravet på tidsbegränsning för deaktiverade vapen bör knyta an till aktuella krav för deaktivering enligt genomförandeförordningen. Hänvisningen bör därför vara dynamisk. På så sätt får eventuella ändringar i kommissionens genomförandeförordning omedelbart genomslag vid tillämpningen av undantaget. Av samma skäl bör den hänvisning till genomförandeförordningen som föranleds av förslaget i avsnitt 7.2, om krav på deaktivering för tillstånd till vissa vapen som har prydnavärde eller särskilt affektionsvärde, vara dynamisk.

Det behövs inte krav på tidsbegränsning av ammunitionstillstånd

Kravet i artikel 6.7 på omprövning av tillstånd omfattar också tillstånd att inneha sådan ammunition som ingår i kategori A.

Enligt 2 kap. 8 § första stycket vapenlagen får den som har tillstånd eller rätt att inneha ett skjutvapen för skjutning utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet. Som anförs i avsnitt 7.2 kan tillstånd till ammunition i kategori A dock inte komma i fråga med stöd av den bestämmelsen utan enbart med stöd av 2 kap. 8 § andra stycket vapenlagen. Enligt 2 kap. 8 § andra stycket vapenlagen får s.k. särskilda ammunitionstillstånd meddelas enskilda, sammanslutningar och

huvudmän för museer i andra fall, dvs. fall där någon inte har ett vapentillstånd eller då någon har vapentillstånd som inte innefattar rätt att skjuta med vapnet, om det skäligen kan antas att ammunitionen inte kommer att missbrukas.

Det finns i dag inga bestämmelser i vapenlagstiftningen om tidsbegränsning av särskilda ammunitionstillstånd som gör att sådana tillstånd behöver förnyas och följaktligen omprövas. Däremot ska det ske en löpande omprövning under tillståndstiden för att kontrollera om det finns något som kan föranleda en återkallelse av tillståndet enligt 6 kap. 2 § vapenlagen. Det sker därför, liksom när det gäller skjutvapen, en löpande kontroll av personer som beviljats tillstånd genom att vapeninnehavarregistret samkörs med misstanke- och belastningsregistret.

Med hänsyn till att särskilda ammunitionstillstånd beviljas för innehav som inte är knutet till något vapen som ammunitionen får användas till, anser regeringen att den löpande omprövning som sker för att kontrollera bl.a. att tillståndsinnehavaren inte missbrukar ammunitionen är tillräcklig för att uppfylla kravet på omprövning enligt artikel 6.7.

8 Reglering av vapenmagasin

8.1 Vilka magasin ska regleras?

Regeringens förslag: I vapenlagen ska följande magasin regleras: löstagbara magasin som kan innehålla fler än 20 patroner och löstagbara magasin som kan innehålla fler än 10 patroner och som är möjliga att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

Promemorians förslag stämmer delvis överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek.

Remissinstanserna: Ett antal remissinstanser, t.ex. *Naturvårdsverket*, *Umeå Universitet*, *Linköpings kommun*, *Skurups kommun*, *Riksidrottsförbundet*, *Jägarnas Riksförbund*, *Svenska Jägareförbundet*, *Svenska Pistolskytteförbundet*, *Svenska Vapensamlarföreningen* och *Sveriges Jordägareförbund* är negativa till att förslaget går utöver vad ändringsdirektivet kräver och anför bl.a. att nyttan av förslaget inte står i proportion till den ökade arbetsbelastningen för vare sig Polismyndigheten eller vapenägarna. Liknande synpunkter har i spontana yttranden framförts av ett antal privatpersoner, föreningar och organisationer. *Svenska Svartkruts Skytte Federation* avstyrker förslaget eftersom det saknas en entydig juridisk definition av vad ett magasin är. *Statens Försvarshistoriska museer* anger att det på grund av stöldrisken är vanligt att museer svetsar eller limmar fast löstagbara magasin i vapen som visas på utställningar och att det därför bör tydliggöras att ett löstagbart magasin som svetsas eller limmas fast i ett vapen inte är att betraktas som ett löstagbart magasin. *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att magasin till samlingsvapen inte borde omfattas av regleringen. *Inspektionen för*

strategiska produkter (ISP) anser att handel med magasin till viss del bör regleras i vapenlagstiftningen och inte i krigsmateriellagstiftningen.

Skälen för regeringens förslag

Genom ändringsdirektivet införs ett krav på att förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning, vilka kan innehålla fler än 20 patroner eller fler än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen, ska tillåtas endast för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4 a (artikel 10.1).

Enligt artikel 6 i vapendirektivet i lydelsen enligt ändringsdirektivet ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A. I artikeln specificeras ett antal ändamål för vilka tillstånd i undantagsfall får beviljas. Tillstånd får, i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall, beviljas för skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter och för ändamål som rör det nationella försvaret, utbildnings-, kultur- och forskningsändamål samt historiska ändamål. Under vissa förutsättningar får även samlare, vapenhandlare, vapenmäklare, museer och målskyttar beviljas tillstånd.

Vapenlagen (1996:67) och vapenförordningen (1996:70) saknar i dag regler om förvärv och innehav av magasin. Magasin kan oavsett kapacitet således förvärvas utan att någon kontroll görs ifråga om förvärvarens och innehavarens lämplighet och behov. För att uppfylla direktivets krav måste därför en reglering av magasin som har så hög kapacitet att de träffas av artikel 10.1 i dess lydelse enligt ändringsdirektivet införas i svensk lagstiftning.

ISP har synpunkter som rör handel med magasin. Ändringsdirektivet reglerar inte handel, tillverkning och utförelse av magasin. En översyn av dessa regler har därför inte omfattats av utredarens uppdrag och kan därmed heller inte behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Endast magasin som rymmer många patroner ska regleras

Vapenlagstiftningen ska bl.a. förhindra att människor kommer till skada på grund av missbruk av vapen. Skadeverkningarna riskerar att bli större ju högre eldkraft vapnet har. Vid bedömningen av ett vapens eldkraft har det antal patroner som kan avskjutas i följd betydelse. Andra sådana faktorer är omladdningshastigheten och ammunitionsklassen. Ett vapen kan således enkelt förändras till ett mycket farligare vapen om det förses med ett magasin med en hög kapacitet. Detta är också bakgrunden till direktivets krav på reglering av magasin av en viss storlek (se beaktandesats [23] i ändringsdirektivet).

Vapendirektivet är ett minimidirektiv, vilket innebär att medlemsstaterna får anta bestämmelser som är strängare än de som finns i direktivet. Detta innebär att det inte finns något hinder mot att i svensk rätt införa en generell reglering som omfattar alla typer av magasin.

För en generell reglering talar det faktum att en sådan är enklare att tillämpa och att behovet av att förhindra oönskvärd förvärv och innehav inte nödvändigtvis är begränsat till endast en viss typ av magasin. Till detta

kommer att det finns magasin som kan användas till patroner av olika kaliber och som har olika kapacitet beroende på vilken kaliber som används. Med en generell reglering undviks eventuella tveksamheter angående klassificeringen av sådana magasin. Nyttan av en generell reglering ska dock vägas mot den administrativa börda regleringen kommer att innebära för såväl enskilda vapeninnehavare som Polismyndigheten. Med hänsyn tagen till att det i huvudsak är de stora magasinerna som i orätta händer kan utgöra en säkerhetsrisk anser regeringen att det inte har framkommit tillräckliga skäl att reglera alla magasin oavsett storlek.

I likhet med vad flera remissinstanser anser, bl.a. *Svenska Jägareförbundet*, *Jägarnas Riksförbund* och *Svenska Pistolskytteförbundet*, bör därför endast magasin med en sådan kapacitet att de omfattas av artikel 10.1 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet regleras i vapenlagen. Eftersom dessa magasin utgör en säkerhetsrisk om de kombineras även med andra vapen än de som uttryckligen anges i artikeln bör dock regleringen omfatta magasin av en viss storlek utan begränsning till vissa typer av vapen. På så sätt omfattas t.ex. även magasin som kan monteras på ett helautomatiskt vapen. Direktivet ger inte utrymme för att, såsom *Svenska Vapensamlarföreningen* föreslår, göra undantag för magasin som tillhör samlingsvapen.

Regleringen ska endast omfatta löstagbara magasin

Ytterligare en fråga att ta ställning till är om regleringen ska omfatta såväl löstagbara som fasta magasin.

Ett fast magasin utgör en integrerad del av vapnet och kan inte bytas till ett större utan att vapnet ändrar karaktär på ett sådant sätt att det inte längre omfattas av det aktuella vapentillståndet. Ett halvautomatiskt vapen med centralantändning, som har en fast laddningsanordning som är så stor att den träffas av artikel 10.1, utgör t.ex. ett kategori A-vapen som omfattas av prövningen enligt artikel 6. För förvärv och innehav av sådana vapen gäller således samma villkor som för förvärv av stora magasin enligt artikel 10.1. I praktiken kommer därmed endast löstagbara magasin att påverkas av regleringen. Det saknas därför anledning att särskilt reglera även de fasta magasinerna.

Regeringen föreslår med anledning av detta att vapenlagen ska gälla löstagbara magasin som kan innehålla fler än 20 patroner, eller fler än 10 patroner och som är möjliga att montera på ett skjutvapen där pipan överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

Svenska Svartkruts Skytte Federation efterlyser en entydig juridisk definition av vad ett magasin är och *Statens Försvarshistoriska museer* anser att det ska tydliggöras att ett magasin som svetsas eller limmas fast i ett vapen inte är att betrakta som ett löstagbart magasin. Direktivet innehåller inte någon närmare definition av vad som utgör ett löstagbart magasin. Det kan även konstateras att lagen (1992:1300) om krigsmateriel, som reglerar tillverkning, tillhandahållande och utförsel av löstagbara magasin till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel, saknar en sådan definition. Ett magasin kan dock bestå av olika komponenter beroende på den aktuella konstruktionen. Ett komplett och funktionsdugligt magasin

bör naturligtvis alltid omfattas av regleringen i vapenlagen. Detsamma bör gälla en komplett samling av erforderliga delar som enkelt kan monteras samman till ett magasin (jfr NJA 1987 s. 643). Vad som avses med ett löstagbart magasin får närmare avgöras i rättstillämpningen.

8.2 Hur ska innehavet av löstagbara magasin regleras?

Regeringens förslag: Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att få inneha sådana löstagbara magasin som omfattas av lagen.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning ska dock utan särskilt tillstånd få inneha löstagbara magasin till vapnet om magasinet är avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehavet av vapnet.

I andra fall ska tillstånd att inneha löstagbara magasin få meddelas om det skäligen kan antas att magasinet inte kommer att missbrukas.

Vapenlagen ska inte gälla löstagbara magasin som innehas av staten.

Regeringen ska få besluta att vapenlagen inte ska gälla löstagbara magasin som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Regeringen ska få meddela föreskrifter om att kravet på tillstånd för löstagbara magasin inte ska gälla innehav av magasin som lämnats över från staten till bl.a. vissa statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Regeringen ska vidare få meddela föreskrifter om att vapenlagen inte ska gälla löstagbara magasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid en resa genom Sverige för tjänsteändamål.

Promemorians förslag stämmer delvis överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek. I promemorian föreslås inget undantag för magasin som innehas av staten och heller inget bemyndigande om att kravet på tillstånd för löstagbara magasin inte ska gälla innehav av magasin som lämnats över från staten till bl.a. vissa statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Remissinstanserna: *Svenska Jägareförbundet*, *Svenska Pistolskytteförbundet* och *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att rätten att inneha magasin utan särskilt tillstånd bör gälla alla vapen oavsett ändamål eftersom magasin är ett naturligt tillbehör till vapnet. *Statens Maritima Museer*, *Statens Försvarshistoriska Museer* och *Riksförbundet Sveriges Museer* anser att museer som har beviljats tillstånd att inneha skjutvapen ska undantas från tillståndsplikten för löstagbara magasin. *Försvarsmakten* anser att löstagbara magasin ska omfattas av det statliga undantaget eftersom detta annars kommer att skapa omfattande problem för verksamheten. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför att förslaget

innebär en form av licensplikt även på magasin, vilket inte krävs i ändringsdirektivet. *Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor* framför att effekten av att löstagbara magasin blir tillståndspliktiga kan bli att den som sysslar med servicearbeten eller säljer produkter – som i dag anses som tillbehör – tvingas att söka vapenhandlartillstånd utan att vilja handla med skjutvapen. *Försvarsmakten* har synpunkter om att hemvärnssoldater som förvarar löstagbara magasin i sina hem inte bör behöva ansöka om särskilt tillstånd. Konsekvenserna blir enligt *Försvarsmakten* annars ökade kostnader och ökad administration för Hemvärnet utan att säkerheten förbättras.

Skälen för regeringens förslag

Regleringen av innehav av löstagbara magasin beror på för vilket ändamål magasinet innehas

För att uppfylla direktivets krav måste en reglering av magasin som har så hög kapacitet att de träffas av artikel 10.1 i dess lydelsen enligt ändringsdirektivet införas i svensk lagstiftning. Direktivet anger, till skillnad från den uppfattning som *Sveriges Vapenägares Förbund* ger uttryck för, inte hur regleringen ska göras utan endast vilket resultat som ska uppnås.

En möjlighet är att jämställa löstagbara magasin med skjutvapen i 1 kap. 3 § vapenlagen. Detta skulle få till följd att de bestämmelser i vapenlagen, inklusive bestämmelsen i 2 kap. 1 § vapenlagen om generell tillståndsplikt, och vapenförordningen (se 1 kap. 1 § första stycket) som gäller för skjutvapen även skulle gälla för löstagbara magasin. Detta gäller redan för ett antal andra vapendelar. Till skillnad från de flesta av dessa vapendelar kan dock ett magasin inte anses utgöra en vapendel som är nödvändig för ett vapens funktion, en s.k. vital vapendel. Det vore därför onödigt betungande att låta samtliga bestämmelser i vapenlagen och vapenförordningen som gäller skjutvapen gälla också för löstagbara magasin.

En annan möjlighet är att, på samma sätt som i dag gäller för ammunition, låta huvudregeln vara att tillstånd ska krävas för innehav av magasin men att låta den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd även få inneha löstagbara magasin till vapnet. En förutsättning bör dock, på motsvarande sätt som för ammunition, vara att magasinet ska vara avsett för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet. På detta sätt tillgodoses behovet av att kunna förvärva och inneha flera magasin till de vapen som används för skjutning utan att möjligheten att ingripa mot oberättigade innehav av löstagbara magasin påverkas. Eftersom rätten att inneha ett löstagbart magasin är knutet till rätten att inneha ett visst vapen säkerställs också att innehavet inte står i strid med direktivets krav.

Svenska Jägareförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet och *Svenska Vapensamlarföreningen* anser att rätten att inneha löstagbara magasin bör gälla oavsett ändamålet med vapeninnehavet. *Statens Maritima Museer, Statens Försvarshistoriska Museer* och *Riksförbundet Sveriges Museer* anser att museer som har beviljats tillstånd att inneha skjutvapen också ska ha rätt att inneha löstagbara magasin.

I andra fall än då någon har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning gör sig enligt regeringens uppfattning behovet av löstagbara

magasin inte lika starkt gällande som när någon har ett behov av magasin för att kunna använda vapnet. Även om det kan framstå som onödigt byråkratiskt att den som genomgått en tillståndsprövning för att förvärva ett skjutvapen även ska genomgå ytterligare en tillståndsprövning för att förvärva magasin till vapnet finns det därför skäl att särskilt pröva att magasinet inte kommer att missbrukas. Dessa tillståndsansökningar kan dock hanteras parallellt av tillståndsmyndigheten och någon extra tidsåtgång för magasinstillståndet behöver därmed inte uppstå.

Tillstånd att inneha löstagbara magasin bör alltså, på samma sätt som ammunitionstillstånd, få meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att magasinet inte kommer att missbrukas. De närmare förutsättningarna för att beviljas tillstånd bör, på motsvarande sätt som för ammunitionen, anges på lägre författningsnivå.

Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor framför att effekten av att löstagbara magasin blir tillståndspliktiga kan bli att den som sysslar med servicearbeten eller säljer produkter – som i dag anses som tillbehör – tvingas att söka vapenhandlartillstånd. Handel med magasin regleras dock i lagen om krigsmateriel och påverkas därför inte av att vissa löstagbara magasin blir tillståndspliktiga enligt vapenlagen.

Regeringen föreslår i avsnitt 10 att den som innehar ett löstagbart magasin som det krävs tillstånd för, får inneha magasinet utan sådant tillstånd till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Vapenlagen ska inte gälla löstagbara magasin som innehas av staten

Vapenlagens bestämmelser gäller, med några få undantag rörande vapenregister och märkning, inte skjutvapen och ammunition som innehas av staten. När innehavet av löstagbara magasin nu regleras gör sig skälen till detta undantag lika starkt gällande beträffande denna egendom. Så som *Försvarsmakten* framför bör därför 1 kap. 8 § första stycket vapenlagen utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin. Detta innebär bl.a. att löstagbara magasin som annars skulle ha omfattats av tillståndsplikt inte kommer att göra det om de innehas av staten.

Bemyndiganden för löstagbara magasin

Genom bemyndigandet i 11 kap. 1 § c vapenlagen finns det möjlighet för regeringen att meddela föreskrifter om att bestämmelserna om krav på tillstånd till innehav av skjutvapen inte ska gälla skjutvapen som lämnats över från staten till bl.a. statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. Med anledning av regeringens förslag att det i vissa fall ska krävas särskilt tillstånd för innehav av löstagbara magasin kan det finnas behov av undantag även från det kravet. *Försvarsmakten* uppger också att hemvärnssoldater i beredskapssyfte förvarar magasin i sina bostäder. Regeringen anser därför, i likhet med *Försvarsmakten*, att bemyndigandet i 11 kap. 1 § c vapenlagen bör utvidgas så att regeringen kan meddela föreskrifter om undantag från det förlagna kravet på tillstånd

för innehav av löstagbara magasin. Det kan noteras att något motsvarande behov när det gäller ammunition inte har framkommit.

När innehavet av löstagbara magasin nu regleras bör regeringen även, i likhet med vad som gäller för skjutvapen och ammunition, dels bemyndigas att meddela föreskrifter om att vapenlagen inte ska gälla löstagbara magasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, dels få möjlighet att besluta om att lagen inte ska gälla löstagbara magasin som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

8.3 Kriminalisering och andra åtgärder mot otillåtna innehav av löstagbara magasin

Regeringens förslag: Att inneha sådana löstagbara magasin som omfattas av vapenlagen utan att ha rätt till det ska vara straffsanktionerat på samma sätt som otillåtet innehav av ammunition. Tillägget i samma bestämmelse om underlåtenhet att följa ett beslut att lämna över ammunition för inlösen ska tas bort.

Den som frivilligt lämnar in ett löstagbart magasin som innehas olovligen ska få åtalas endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Löstagbara magasin ska, under samma förutsättningar som gäller för ammunition, kunna förklaras förverkade.

Ett tillstånd att inneha ett löstagbart magasin ska återkallas under samma förutsättningar som gäller för ammunition.

Skyldigheten att under vissa förutsättningar omhänderta vapen och tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska gälla även löstagbara magasin som hör till vapnet.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek. I promemorian föreslås även att den som förvarar ammunition och löstagbara magasin åt någon annan utan förskrivet tillstånd till förvaringen ska kunna få egendomen förverkad.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har inga synpunkter på förslaget. *Polismyndigheten* anser dock att olovligt innehav eller överlåtelse av löstagbart magasin bör kunna kvalificeras som grovt vapenbrott.

Skälen för regeringens förslag

Otillåtet innehav av löstagbara magasin ska kriminaliseras

Enligt artikel 16 i vapendirektivet ska medlemsstaterna fastställa ett sanktionssystem för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas enligt direktivet och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Genom ändringsdirektivet införs ett krav på att innehav av magasin av en viss storlek ska regleras. Regeringen föreslår därför att innehav av vissa löstagbara magasin ska regleras i

vapenlagen på samma sätt som i dag gäller för ammunition (se avsnitt 8.2). Enligt regeringens bedömning gör sig skälen för den befintliga kriminaliseringen av otillåtet innehav av ammunition gällande även i förhållande till otillåtet innehav av magasin. Otillåtet innehav av magasin bör därmed straffbeläggas. Detta kan i sin tur innebära att legitimt innehav och användning av sådana magasin kan kontrolleras, samtidigt som användning för brottslig verksamhet förhindras.

Bestämmelsen i 9 kap. 2 § första stycket d vapenlagen bör därmed utvidgas till att omfatta även sådana löstagbara magasin som omfattas av lagen. Detta innebär att den som uppsåtligen eller av oaktsamhet innehar ett löstagbart magasin utan att ha rätt till det ska kunna dömas till böter eller fängelse i högst sex månader. På motsvarande sätt som för ammunition bör det i ringa fall inte dömas till ansvar (9 kap. 2 § andra stycket). Otillåtet innehav av ett löstagbart magasin bör normalt sett även anses innebära att innehavaren visat sig olämplig att inneha skjutvapen. I dessa fall ska innehavarens tillstånd att inneha skjutvapen återkallas enligt 6 kap. 1 § första stycket a vapenlagen (jfr artikel 5.3 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet).

Polismyndigheten har anfört att otillåtna innehav eller otillåten överlåtelse av löstagbara magasin bör kunna utgöra grovt vapenbrott. Det ingick inte i utredarens uppdrag att överväga om olovligt innehav eller överlåtelse av magasin bör utgöra grovt vapenbrott. Frågan kan därför inte behandlas i detta lagstiftningsprojekt.

I 9 kap. 2 § första stycket d vapenlagen straffsanktioneras även underlåtenheten att följa ett beslut om att lämna över ammunition för inlösen. Bestämmelsen är en kvarleva från 1973 års vapenlag och har blivit obsolet. Den som inte följer ett sådant beslut innehar ammunitionen utan att ha rätt till det. Detta är redan straffsanktionerat enligt samma bestämmelse. Den del av bestämmelsen som handlar om underlåtenheten att följa ett beslut om att lämna över ammunition för inlösen fyller därmed inte någon funktion och bör därför tas bort.

Den särskilda åtalsregeln ska gälla även för löstagbara magasin

Enligt 9 kap. 7 § vapenlagen får åtal mot någon som frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten väckas endast om det är motiverat från allmän synpunkt. Avsikten med denna särskilda åtalsregel är att uppmuntra allmänheten att lämna in skjutvapen och ammunition för vilka tillstånd saknas och ger den som olovligt innehar denna egendom möjlighet att göra sig av med den på ett säkert sätt. Det ligger också i samhällets intresse att få kontroll över egendom som innehas olovligt. Samma skäl gör sig gällande även för löstagbara magasin. Den särskilda åtalsregeln bör därför utvidgas till att omfatta löstagbara magasin.

Löstagbara magasin som varit föremål för brott ska förklaras förverkade

I vapenlagen finns bestämmelser om förverkande av skjutvapen och ammunition som varit föremål för vissa brott. Innebörden av ett förverkande är att den som begått brottet förlorar äganderätten till egendomen och att den därmed inte kan användas för att begå nya brott. Dessa skäl gör sig lika starkt gällande för löstagbara magasin som varit föremål

för brott och bestämmelsen bör därför utvidgas till att omfatta även dessa. Detta innebär att löstagbara magasin som varit föremål för vissa brott, på samma sätt som ammunition, ska förklaras förverkade.

I promemorian föreslås även att såväl ammunition som löstagbara magasin som förvaras åt någon annan utan föreskrivet tillstånd till förvaringen ska kunna förklaras förverkade. Med anledning av att motsvarande förvaring av ett skjutvapen inte ger möjlighet till förverkande av skjutvapnet skulle ett sådant förslag dock medföra en omotiverad diskrepans. Förslaget om möjligheten till förverkande av ammunition och löstagbara magasin i sådana situationer bör därför inte genomföras.

När ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras förverkat. Det är rimligt och ändamålsenligt att detta ska gälla även löstagbara magasin som hör till vapnet.

Återkalla och omhänderta löstagbara magasin

Enligt 6 kap. 2 § vapenlagen ska ett tillstånd att inneha ammunition återkallas om förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, tillståndshavaren har missbrukat ammunitionen eller det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet. Enligt 6 kap. 4 § vapenlagen ska Polismyndigheten vidare besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om det finns risk att vapnet missbrukas eller det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande. För att främja syftet bakom ändringsdirektivets krav på reglering av magasin av en viss storlek bör bestämmelserna utvidgas till att omfatta även löstagbara magasin.

8.4 Överlåta och låna ut löstagbara magasin

Regeringens förslag: Löstagbara magasin som omfattas av vapenlagen ska, på samma sätt som gäller för ammunition, få överlåtas eller yrkesmässigt förmedlas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Om löstagbara magasin överlåts genom ombud ska ombudet ha ett eget vapentillstånd. Överträdelse av bestämmelsen ska straffsanktioneras.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen ska utan särskilt tillstånd få inneha löstagbara magasin till vapnet.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 kap. 9 § vapenlagen får skjutvapen eller ammunition endast överlåtas till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet eller ammunitionen. Bestämmelserna innebär bl.a. att en vapenhandlare som överlåter skjutvapen eller ammunition har en skyldighet att kontrollera att den som vill köpa egendomen har tillstånd eller rätt att inneha den. I avsnitt 6.2 föreslås att bestämmelsen ska utvidgas till att omfatta även yrkesmässig förmedling. Den som har tillstånd att låna

skjutvapen får vidare, enligt 3 kap. 10 § vapenlagen, under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet. Bestämmelserna är straffsanktionerade.

Den som överlåter eller yrkesmässigt förmedlar ammunition till någon som inte har rätt att inneha den kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen. För att främja syftet bakom ändringsdirektivets krav på reglering av magasin av en viss storlek bör även den som överlåter eller yrkesmässigt förmedlar löstagbara magasin vara skyldiga att kontrollera att köparen har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. En sådan bestämmelse är också i linje med den höga skyddsnivå som svensk vapenlagstiftning generellt sett har. Med hänsyn till att överlåtelse och yrkesmässig förmedling av ammunition och löstagbara magasin till någon som inte har rätt till att inneha egendomen framstår som lika straffvärda förfaranden bör därför 9 kap. 2 § första stycket i vapenlagen utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin.

8.5 Föra in löstagbara magasin

Regeringens förslag: Det ska krävas tillstånd enligt vapenlagen för att till Sverige få föra in löstagbara magasin som omfattas av lagen. Löstagbara magasin ska under vissa förutsättningar även få föras in utan särskilt tillstånd. Villkoren för införsel av löstagbara magasin ska vara desamma som för införsel av ammunition. Även förutsättningarna för att föra ut löstagbara magasin som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, ska vara desamma som för ammunition.

Löstagbara magasin ska inte få förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

I vapenlagen ska det upplysas om att det vid olovlig införsel av löstagbara magasin och försök till ett sådant brott finns straffbestämmelser i lagen om straff för smuggling.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser har inga synpunkter på förslaget. *Umeå Universitet* anser dock att tillståndsplikten för införsel av magasin ger upphov till en särskild rättssäkerhets- och tillämparproblematik i förhållande till den stora gruppen europeiska- och övriga vapeninnehavare som söker sig till Sverige för jakt och skytte och som då ofta medför olika reserv- och utbytesdelar.

Skälen för regeringens förslag

Införsel av löstagbara magasin

Enligt 2 kap. 1 § d vapenlagen krävs det tillstånd för att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. Syftet med bestämmelsen är att ha kontroll över vilka vapen och vilken ammunition som förs in i landet. I huvudsak gäller samma krav för tillstånd till införsel av vapen och ammunition som gäller för tillstånd till innehav av sådan egendom. Eftersom regeringen

föreslår att löstagbara magasin endast ska få innehas under vissa förutsättningar finns det även skäl att införa villkor för införsel av dessa.

Umeå Universitet anser att ett krav på införseltillstånd ger upphov till rättssäkerhets- och tillämpningsproblem för europeiska- och övriga vapeninnehavare. Ett införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha den egendom som förts hit med stöd av tillståndet. Det saknas under dessa förutsättningar anledning att ställa lägre krav på införsel av löstagbara magasin än på innehav av dessa i landet. Eftersom endast löstagbara magasin av en viss storlek kommer att omfattas bedöms de besvär detta medför för vapeninnehavare inte väga tyngre än värdet av att denna kontroll sker. Bestämmelsen i 2 kap. 1 § d vapenlagen ska därför utvidgas till att omfatta löstagbara magasin.

I 2 kap. 11–13 §§ vapenlagen regleras förutsättningarna för att få tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition, införseltillståndets räckvidd och undantag från kravet på införseltillstånd. Samma regler som gäller för införsel av ammunition bör i dessa fall även gälla löstagbara magasin. Desamma bör gälla förutsättningarna enligt 2 kap. 14 § för förvaring på tullager eller i frizon och bestämmelserna i 2 kap. 15 § om rätt att under vissa förutsättningar föra ut löstagbara magasin.

Olovlig införsel av löstagbara magasin straffsanktioneras i lagen om straff för smuggling

Enligt 3 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling döms den som, i samband med införsel till landet av en vara som omfattas av ett särskilt föreskrivet förbud mot eller villkor för införsel, uppsåtligt bryter mot förbudet eller villkoret genom att underlåta att anmäla varan till tullbehandling för smuggling till böter eller fängelse i högst två år. Eftersom regeringen föreslår att löstagbara magasin ska omfattas av villkor för införsel innebär detta att införsel i strid med dessa villkor kan utgöra ett smugglingsbrott. I 9 kap. 4 § vapenlagen bör det upplysas om att det beträffande löstagbara magasin, liksom när det gäller vapen och ammunition, finns bestämmelser om straff för olovlig införsel i lagen om straff för smuggling.

8.6 Förvara och transportera löstagbara magasin

Regeringens förslag: Löstagbara magasin som regleras i vapenlagen ska, på samma sätt och under samma förutsättningar som ammunition, omfattas av bestämmelserna om förvaring och transport.

Överträdelse av bestämmelserna om förvaring ska straffsanktioneras. Straffbestämmelsen som rör förvaring åt någon annan ska dessutom utvidgas till att omfatta ammunition.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om krav på sammanslutningars förvaring av löstagbara magasin.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om vad som ska iakttas utöver vapenlagens bestämmelser om transport av löstagbara magasin.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget. I spontana yttranden från *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening* och *Västsvenska Dynamiker* framförs dock synpunkter på att den föreslagna kriminaliseringen innebär att ett i dag problemlöst användande regleras och att den som under en tävling tappar ett magasin riskerar att göra sig skyldig till brott.

Skälen för regeringens förslag

Förvaring och transport av löstagbara magasin

I 5 kap. vapenlagen finns regler om förvaring och transport. De syftar till att förhindra stölder av skjutvapen och ammunition. Reglerna och dess efterlevnad är av grundläggande betydelse för att förhindra att skjutvapen och ammunition kommer i orätta händer. Även de löstagbara magasin som nu föreslås regleras i vapenlagen kan om de hamnar i orätta händer utgöra en betydande säkerhetsrisk vilket kräver att innehavarna hanterar dem med stort ansvar. Samma krav bör därför ställas på förvaring och transport av löstagbara magasin som gäller för förvaring av ammunition i 5 kap. 1–4 §§ vapenlagen. Detta innebär bl.a. att den som innehar löstagbara magasin är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den och att magasinerna ska förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt. Vidare innebär det att en innehavare endast får lämna över sitt löstagbara magasin till någon annan för förvaring om han eller hon inte kan ta hand om det eller det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs i normalfallet tillstånd. Den som skickar eller transporterar det löstagbara magasinet ska även vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt magasinet.

Regeringen föreslår i avsnitt 10 att den som förvarar ett löstagbart magasin utan föreskrivet tillstånd, ska få förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

I likhet med vad som redan gäller för ammunition respektive skjutvapen och ammunition bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer bemyndigas att meddela föreskrifter om dels krav på sammanslutningars förvaring av löstagbara magasin, dels vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av sådana magasin.

Kriminalisering vid överträdelse av vissa regler om förvaring

De allmänna förvaringsbestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§ vapenlagen är straffsanktionerade i 9 kap. 2 § första stycket c vapenlagen. För att främja syftet bakom ändringsdirektivets krav på reglering av magasin av en viss storlek bör bestämmelserna utvidgas till att omfatta även löstagbara magasin. Bestämmelsen kommer därmed att gälla skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin som innehas av sammanslutningar, huvudmän för

museer eller auktoriserade bevakningsföretag. Den gäller också skjutvapen som innehas av vapenhandlare. Frågan om att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta även enskilda personer har behandlats i flera lagstiftningsärenden. En sådan utvidgning har dock inte ansetts nödvändig och föreslås heller inte i detta lagstiftningsärende. Någon risk för att en enskild vapeninnehavare, som t.ex. tappar ett tillståndspliktigt magasin vid en tävling, kommer att bli straffad föreligger, vilket *Jägarnas Riksförbund avd. 14–12, Stockholms Luftvärnsförenings Skytteförening* och *Västsvenska Dynamiker* befarar, därmed inte.

Enligt 9 kap. 2 § första stycket b vapenlagen är det straffsanktionerat att bryta mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan. Dessa bestämmelser omfattar såväl skjutvapen som ammunition och föreslås nu utvidgas till att även omfatta löstagbara magasin som lämnas över till någon annan. Den bestämmelse som straffsanktioneras genom 9 kap. 2 § första stycket i, dvs. bestämmelsen om förvaring åt någon annan i 5 kap. 3 § första stycket vapenlagen, omfattar dock endast förvaring av skjutvapen. Det framstår som lika angeläget att straffsanktionera den situationen att någon olovligen förvarar löstagbara magasin och ammunition åt någon annan. Bestämmelsen i 9 kap. 2 § första stycket i bör därför utvidgas till att omfatta såväl löstagbara magasin som ammunition. Därmed korresponderar också straffbestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan och förvaring åt någon annan.

8.7 Inlösen av löstagbara magasin samt dödsbons och konkursbons innehav av magasin

Regeringens förslag: Löstagbara magasin som omfattas av vapenlagen ska, på samma sätt och under samma förutsättningar som gäller för skjutvapen och ammunition, kunna lösas in av staten.

Löstagbara magasin som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo ska omfattas av samma regler som skjutvapen och ammunition som ingår i ett sådant.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås en reglering som omfattar alla löstagbara magasin oavsett storlek.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Inlösen av löstagbara magasin

I 7 kap. vapenlagen finns regler om inlösen av vapen och ammunition. Inlösen innebär att staten tvångsförvärvar skjutvapen eller ammunition. En grundläggande tanke bakom bestämmelserna om inlösen är att Polismyndigheten i största möjliga utsträckning ska undvika inlösen genom att låta ägaren själv avveckla sitt innehav genom att skrota, sälja eller på annat sätt överlåta egendomen (jfr prop. 1973:166 s. 146 f.). Det är först om innehavaren inte själv avslutar sitt innehav på föreskrivet sätt och inom

föreskriven tid som inlösen blir aktuellt. När innehavet av vissa löstagbara magasin nu föreslås regleras i vapenlagen bör de rättigheter och skyldigheter som gäller för skjutvapen och ammunition i detta avseende gälla även för dessa magasin.

Innehav och förvaring av löstagbara magasin som ingår i dödsbon eller konkursbon

I 8 kap. vapenlagen finns regler om vapen och ammunition i dödsbon och konkursbon. När skjutvapen och ammunition ingår i ett dödsbo eller konkursbo får egendomen under vissa förutsättningar utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet. Det finns även en möjlighet för Polismyndigheten att besluta om hur egendomen ska förvaras i dessa fall. När innehavet av vissa löstagbara magasin nu föreslås regleras i vapenlagen bör dessa även omfattas av de särskilda bestämmelserna om innehav och förvaring av egendom som ingår i dödsbon och konkursbon.

9 Utökade krav på registerföring

Enligt artikel 4.4 första stycket i vapendirektivet ska medlemsstaterna föra ett centraliserat eller decentraliserat datoriserat register som garanterar behöriga myndigheter tillgång till de register där varje skjutvapen som omfattas av direktivet registreras. Ändringsdirektivet utökar kravet på vilka uppgifter som ska registreras i vapenregistret till att omfatta alla de uppgifter med anknytning till skjutvapen som krävs för att spåra och identifiera skjutvapnet i fråga, däribland

- typ, märke, modell, kaliber och serienummer för varje skjutvapen samt den märkning som anbringats på dess stomme eller låda som en unik märkning, varigenom varje skjutvapens unika identitet ska fastställas (led a),
- det serienummer eller den unika märkning som anbringats på de väsentliga delarna, om det eller den skiljer sig från märkningen på skjutvapnets stomme eller låda (led b),
- namn och adress avseende leverantörerna av och förvärvarna av eller ägarna till skjutvapnet, tillsammans med relevant eller relevanta datum (led c), och
- angivelser om omvandlingar eller ändringar av skjutvapnet som leder till att dess kategori eller underkategori ändras, inklusive certifierad deaktivering eller skrotning, med relevant eller relevanta datum (led d).

Till skillnad från tidigare krävs registrering av uppgifter om skjutvapnets märkning och de väsentliga delarnas serienummer eller märkning enligt led a och b, datum enligt led c och uppgifter om omvandlingar och ändringar enligt led d.

Bestämmelser om vapenregister finns i 1 a kap. vapenlagen (1996:67). Enligt 7 § det kapitlet ska Polismyndigheten med hjälp av automatiserad behandling föra fyra separata register: vapeninnehavarregistret, vapen-

registret, vapenhandlarregistret och registret över auktoriserade sammanlutningar för jakt- eller målskytte. Kravet på att föra dessa register omfattar alla de vapen och vapendelar som vapendirektivet kräver att det ska finns register om.

När det gäller kravet på registrering av uppgifter om vapen och märkning enligt artikel 4.4 första stycket a och b finns det varken i vapenlagen eller i vapenförordningen (1996:70) närmare angivet vilka uppgifter som ska tas in i Polismyndighetens register. Av 2 kap. 6 § vapenförordningen framgår dock vilka uppgifter som en ansökan om tillstånd att inneha vapen ska innehålla. Dessa uppgifter läggs in i Polismyndighetens register. I dag registreras därför alla de uppgifter som anges i artikel 4.4 första stycket a och b, med undantag för uppgift om vapnets märkning och de väsentliga delarnas märkning. Registrering av ett vapens märkning är ett krav även enligt FN:s vapenprotokoll (resolution 55/255). Redan inför Sveriges tillträde till protokollet konstaterade regeringen att denna uppgift behöver registreras framöver för att uppfylla protokollet (prop. 2010/11:72 s. 48). Det kan således på nytt konstateras att uppgift om ett vapens och vissa vapendelars märkning bör registreras i vapenregistret, numera även för att uppfylla ändringsdirektivets krav.

Kravet enligt artikel 4.4 första stycket c på registrering av personuppgifter för leverantörer, förvärvare och ägare, inklusive relevanta datum, uppfylls genom att sådana uppgifter registreras i innehavarregistret.

Även uppgifter om omvandlingar eller ändringar som ska registreras enligt artikel 4.4 första stycket d registreras redan i dag i Polismyndighetens vapenregister. Ändringar som leder till att ett vapen byter kategori kräver nämligen en ny ansökan om vapentillstånd. Vidare ska ett vapen som ska skrotas, enligt 4 kap. 4 § vapenlagen, lämnas till Polismyndigheten tillsammans med tillståndsbeviset. Polismyndigheten vidarebefordrar sedan vapnet till NFC (16 kap. 5 § RPSFS 2009:13, FAP 551-3) varefter den enligt 2 kap. 15 § vapenförordningen ska kontrollera och följaktligen registrera när vapnet har deaktiverats.

Sammanfattningsvis registreras i dag de flesta uppgifter som ska registreras enligt artikel 4.4 första stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Som konstaterats ska dock även uppgift om vapens och vapendelars märkning registreras för att Sverige ska fullgöra sina åtaganden. Detta är dock inget som behöver regleras i lag utan regleringen bör ske på lägre författningsnivå.

Förutom ändringsdirektivets krav på registrering av fler uppgifter i vapenregistret innebär direktivet även att det ställs utökade krav på registrering av vapenhandlare och vapenmäklare, bevarandetider och tillgång till uppgifterna i vapenregistret och att vapenhandlare och vapenmäklare ska föra egna register.

9.1 Skyldighet att föra vapenhandlar- och vapenmäklarregister

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska, på motsvarande sätt som myndigheten i dag gör med dem som fått tillstånd att bedriva vapenhandlarverksamhet med skjutvapen, föra register över dem som meddelats tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet.

De myndigheter som prövar tillstånd till vapenhandlarverksamhet med ammunition ska, på motsvarande sätt som Polismyndigheten i dag gör för tillstånd till vapenhandlarverksamhet med skjutvapen, föra register över beslutade tillstånd. Registren ska bl.a. innehålla uppgifter om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats tillstånd.

I lagen om brandfarliga och explosiva varor och i lagen om krigsmateriel ska det dessutom föras in en bestämmelse om registrets ändamål. Vidare ska det i de lagarna föras in en bestämmelse som upplyser dels om att bestämmelserna om skyldighet att föra register och om registrets ändamål kompletterar EU:s dataskyddsförordning, dels om vilken övrig personuppgiftsreglering som gäller för personuppgiftsbehandling i registret.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* avstyrker förslaget om att införa bestämmelser om skyldighet att föra register i lagen (1992:1300) om krigsmateriel och i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor eftersom det inte har gjorts någon behovsanalys. *Inspektionen för strategiska produkter (ISP)* anser att dess skyldighet att föra register bör kunna begränsas till tillverkare av skjutvapen. *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)* anser att det behövs ett förtydligande i lagtext som klargör vilka personer som anses ha ett betydande inflytande över en juridisk person som har fått vapenmäklartillstånd. Dessutom anser MSB att det bör införas ett krav i lagen om brandfarliga och explosiva varor på att tillståndshavaren ska anmäla alla förändringar av vem som har ett sådant betydande inflytande. *Huddinge kommun* anser att Polismyndigheten bör hantera alla tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor som rör ammunition.

Skälen för regeringens förslag

I tillägg till vapendirektivets krav på att föra ett vapenregister med uppgifter om de vapen som omfattas av direktivet införs genom ändringsdirektivet krav på medlemsstaterna att registrera vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på deras territorium (artikel 4.3 a).

Registrering av vapenmäklare

I avsnitt 6.1 föreslås att vapenmäklarverksamhet ska regleras i vapenlagen. Bland annat ska det i vapenlagen införas krav på tillstånd motsvarande de som gäller för vapenhandlare. För att uppfylla ändringsdirektivets krav på registrering av vapenmäklare bör kravet i 1 a kap. 7 § första stycket 3 vapenlagen om att Polismyndigheten ska föra register över de som driver

handel med skjutvapen utvidgas till att omfatta de som driver mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

Registrering av vapenhandlare

Som framgår av avsnitt 6.1 regleras vapenhandlarverksamhet i tre lagar: vapenlagen, lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel. När det gäller vapenhandel med skjutvapen, som regleras i vapenlagen, finns redan krav på Polismyndigheten att föra ett vapenhandlarregister enligt 1 a kap. 7 § 3 vapenlagen. I registret ska enligt samma paragraf finnas uppgifter om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation.

Däremot finns det inget krav på registrering av sådan vapenhandlarverksamhet som regleras i lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel, dvs. vapenhandlarverksamhet med ammunition. *Datainspektionen* har motsatt sig att det i de lagarna införs bestämmelser om krav på tillståndsgivarna, dvs. MSB, kommuner och ISP, att föra register eftersom det inte har gjorts någon behovsanalys. Regeringen anser dock att uttryckliga krav på att föra register är motiverade med hänsyn till att ändringsdirektivet kräver att vapenhandlare registreras. Utan en sådan skyldighet kommer det vara valfritt för tillståndsgivare att föra register. Det bör därför införas bestämmelser som ålägger MSB och kommunerna att föra register över personer och organisationer som meddelats tillstånd enligt 16 § lagen om brandfarliga och explosiva varor för hantering av ammunition. Vidare bör ISP registrera de som fått tillstånd enligt 3 § lagen om krigsmateriel för tillverkning av skjutvapen eller ammunition enligt lagen om krigsmateriel. *ISP* anser att kravet på inspektionen att föra register bör kunna begränsas till de som fått tillstånd till tillverkning av skjutvapen eftersom MSB kommer att åläggas en skyldighet att föra register över sådana som tillverkar ammunition. Regeringen anser dock att registrering bör ske enligt båda regelverken dels eftersom både ISP och MSB i dessa fall har tillsynsansvar över verksamheterna, dels eftersom tillverkning av vissa typer av ammunition kan omfattas av enbart det ena regelverket.

Utöver krav på tillståndsgivarna att föra register med uppgifter om de som fått tillstånd bör, liksom avseende Polismyndighetens vapenhandlarregister, krävas att registren ska innehålla uppgifter om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats tillstånd och, när det gäller registret för dem som meddelats tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor, personer som har godkänts att som föreståndare svara för sådan verksamhet. Ett sådant krav skulle underlätta handläggningen av tillståndsärenden. *MSB* anser att det behövs ett förtydligande i lagtext som tydliggör vilka personer som anses ha ett betydande inflytande över en juridisk person. Regeringen anser att det varken är ändamålsenligt eller görligt att i lagtext ange exempel på personer som alltid ska anses ha ett betydande inflytande. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande över en juridisk

person är dock verkställande direktör, styrelseledamot, bolagsman och aktieägare med betydande aktieinnehav.

MSB menar vidare att det bör införas ett krav i lagen om brandfarliga och explosiva varor på att tillståndshavaren ska anmäla alla förändringar av vem som har ett betydande inflytande. Ett sådant krav finns redan för vapenhandlare som har tillstånd enligt vapenlagen (2 kap. 10 § vapenlagen). Som MSB framför kan det efter det att tillståndsmyndigheterna meddelat tillstånd ske förändringar i fråga om vem som har ett betydande inflytande över verksamheten. För tillståndsmyndighetens bedömning av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda underlättar naturligtvis kännedom om förändringar i verksamheten såsom om verksamheten har överlåtit. Det kan således finns behov av en sådan bestämmelse som MSB föreslår. När det gäller de som fått tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor finns det redan liknande bestämmelser i förordning, såsom bestämmelser om krav på förannmälan vid byte av verksamhetsutövare för att få fortsätta bedriva en verksamhet enligt tidigare meddelat tillstånd och om skyldighet för dödsbon efter en fysisk person som haft tillstånd att skyndsamt underrätta tillståndsmyndigheten om dödsfallet (20 § förordningen [2010:1075] om brandfarliga och explosiva varor). Regeringen anser med hänsyn till det att en sådan bestämmelse som MSB föreslår får övervägas inom ramen för det fortsatta förordningsarbetet.

Det saknas beredningsunderlag för att i detta lagstiftningsärende hantera *Huddinge kommuns* förslag om att all tillståndshantering enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor som avser ammunition bör flyttas över till Polismyndigheten.

De föreslagna nya registerbestämmelsernas förhållande till annan personuppgiftsreglering

När regeringen nu föreslår att det ska införas nya krav på myndigheter att föra register över sådana som fått tillstånd till viss vapenhandel enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel finns det anledning att beakta tillämplig personuppgiftsreglering och om förhållandet till den bör regleras på något sätt.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), här kallad dataskyddsförordningen, utgör från och med den 25 maj 2018 grunden för generell personuppgiftsbehandling inom EU. Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig i varje medlemsstat. Dataskyddsförordningen kompletteras av lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, här kallad dataskyddslagen, och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Dataskyddsförordningen är inte tillämplig när brottsdatalagen (2018:1177) är tillämplig. Brottsdatalagen är en ramlag som genomför stora delar av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga

påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, här kallat dataskyddsdirektivet. Enligt 1 kap. 2 § brottsdatalagen gäller den lagen vid behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. Den gäller också vid behandling av personuppgifter som en behörig myndighet utför i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet. Behörig myndighet definieras i 1 kap. 6 § brottsdatalagen som

1. en myndighet som har till uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder, eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet, när den behandlar personuppgifter för ett sådant syfte, eller

2. en annan aktör som har anförtratts myndighetsutövning för ett syfte som anges i 1, när den behandlar personuppgifter för ett sådant syfte.

I förarbetena till brottsdatalagen anges att bl.a. Polismyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Skatteverket, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, de allmänna domstolarna och Kriminalvården är behöriga myndigheter, men enbart när de behandlar personuppgifter för sådana syften. När t.ex. Skatteverket behandlar personuppgifter i beskattningsverksamheten eller Polismyndigheten utfärdar pass är myndigheten inte en behörig myndighet. Som exempel på andra aktörer än myndigheter som kan vara behöriga myndigheter i brottsdatalagens mening anges att exempelvis naturvårdsvakter och jakttillsynsmän kan anses vara det när de tar egendom i beslag och ordningsvakter när de upprätthåller allmän ordning och säkerhet vid domstolsförhandlingar (prop. 2017/18:232 s. 92–98 och s. 429–432).

Angående vilken reglering som är tillämplig på nu aktuella register kan först konstateras att regeringen, i lagrådsremissen Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform, beslutad den 17 januari 2019, gör bedömningen att behandling av personuppgifter i vapenärenden samt förandet av vapenregistren och behandling av personuppgifter för utlämnande ur registren i annat än brottsbekämpande syfte faller under dataskyddsförordningens tillämpningsområde. När behandling sker för utlämnande ur registren i brottsbekämpande syfte bedömer regeringen dock att brottsdatalagen är tillämplig.

Till skillnad från den personuppgiftsbehandling som sker i vapenärenden och i vapenregistren enligt vapenlagen är det – i stället för Polismyndigheten – MSB, kommuner och ISP som föreslås föra register över sådana som fått vissa typer av tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor respektive lagen om krigsmateriel. Systemen med tillståndsplikt och registrering enligt de lagarna skulle kunna anses ha till syfte att förebygga såväl brottslig verksamhet som hot mot den allmänna säkerheten, men av förarbetena till brottsdatalagen framgår att begreppen ”förebygga brottslig verksamhet” och ”upprätthålla allmän ordning och säkerhet” i 1 kap. 2 § brottsdatalagen inte varit avsedda att ges en så vidsträckt tillämpning (prop. 2017/18:232 s. 94–98 och 429–432). MSB, kommuner och ISP är mot bakgrund av förarbetsuttalandena inte myndigheter som har i uppgift att förebygga brottslig verksamhet, upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller annan uppgift som kan

kvalificera dem som behörig myndighet i brottsdatalogens mening. Det kan nämnas att det i förarbetena till brottsdatalogen uttalas specifikt att ett exempel på arbetsuppgifter som inte gör en myndighet till behörig myndighet i brottsdatalogens mening är uppgiftsskyldighet till brottsbekämpande myndigheter (prop. 2017/18:232 s. 430). Sammanfattningsvis är MSB, kommuner och ISP inte behöriga myndigheter i nu aktuellt avseende. Till skillnad från vad som gäller för vapenregistren enligt vapenlagen är alltså dataskyddsförordningen och till förordningen kompletterande bestämmelser tillämplig på all personuppgiftsbehandling som MSB, kommuner och ISP behöver göra för förandet av nu föreslagna register, även om den sker för uttag ur registren i brottsbekämpande syfte.

Dataskyddsförordningen utgår från att varje behandling av personuppgifter måste ha en rättslig grund. För att behandlingen ska vara laglig måste något av de villkor som anges i artikel 6.1 i dataskyddsförordningen vara uppfyllt. När det gäller statliga och kommunala myndigheters personuppgiftsbehandling uppfylls i regel de villkor som anges artikel 6.1 c och e: att behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse eller nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning. Den behandling av personuppgifter som kommer ske när tillsynsmyndigheterna lägger in och sedan bevarar personuppgifter i registren är nödvändig för att myndigheten ska kunna fullgöra den i lag reglerade rättsliga förpliktelsen att föra registren. Behandlingen får därför, i enlighet med 2 kap. 1 § dataskyddslagen, ske med stöd av artikel 6.1 c i dataskyddsförordningen. Sådan behandling bör dessutom anses vara nödvändig för att tillsynsmyndigheterna ska kunna utföra sin uppgift att pröva tillstånd enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel, uppgifter som är av allmänt intresse. Behandlingen är därmed tillåten även med stöd av artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen, i enlighet med 2 kap. 2 § dataskyddslagen.

Dataskyddsförordningen tillåter till viss del att dess regler specificeras i nationell rätt. Detta följer bl.a. av artikel 6.2 där det anges att medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen när det gäller behandling som sker enligt artikel 6.1 c och e. Detta får ske genom att medlemsstaterna närmare fastställer specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling. Mot den bakgrunden gör regeringen bedömningen i lagrådsremissen Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform att ändamålsbestämmelser i vapenlagen och vissa andra registerförfattningar är förenliga med dataskyddsförordningen och bör vara kvar. Vidare görs bedömningen att det i registerförfattningar där dataskyddsförordningen är tillämplig bör införas bestämmelser som upplyser om att bestämmelserna i registerförfattningen kompletterar bestämmelserna i dataskyddsförordningen samt att dataskyddslagen och föreskrifter som meddelas i anslutning till den lagen gäller, om inte annat följer av registerförfattningen eller föreskrifter som meddelats i anslutning till den. På så sätt görs det tydligt att bestämmelserna i registerförfattningen måste läsas tillsammans med andra författningar som innehåller de grundläggande kraven på personuppgifternas behandling, såsom möjligheten att behandla känsliga

personuppgifter, den enskildes rätt till registerutdrag, bevarande av uppgifterna m.m.

Liksom vapenlagen och andra författningar med registerbestämmelser bör lagen om brandfarliga och explosiva varor och lagen om krigsmateriel ha ändamålsbestämmelser som anger registrens ändamål och upplysningsbestämmelser som klargör vilka regler som gäller för personuppgiftsbehandlingen i registren. Det kan bidra till att skydda enskildas personliga integritet och göra det tydligt och förutsebart i vilken utsträckning som behandling får ske. Regeringen anser att det i ändamålsbestämmelserna bör anges att registren ska ha till ändamål att underlätta frågor om tillstånd. Eftersom uppgifterna om personer och organisationer som meddelats tillstånd att tillverka skjutvapen eller ammunition eller att på annat sätt hantera ammunition kan behövas för att utreda brott bör det även anges att registren ska ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition respektive krigsmateriel. Det bör dock poängteras att sådana ändamålsbestämmelser, liksom motsvarande ändamålsbestämmelse i 1 a kap. 8 § vapenlagen, inte hindrar att uppgifter lämnas ut i enlighet med den s.k. finalitetsprincipen i 5.1 b i dataskyddsförordningen. Enligt finalitetsprincipen får uppgifter behandlas för att lämnas ut om det inte är oförenligt med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in.

9.2 Skyldighet att registrera personer och organisationer som har meddelats tillstånd att inneha löstagbara magasin

Regeringens förslag: Polismyndigheten ska, på motsvarande sätt som myndigheten i dag gör med dem som fått tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition, föra register över dem som meddelats tillstånd att inneha löstagbara magasin.

Promemorians förslag stämmer överens med regeringens förslag.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I vapeninnehavarregistret registreras de personer och organisationer som enligt vapenlagen har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden. Ändamålet med dessa uppgifter är att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt vapenlagen och att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen. I avsnitt 8.2 föreslår regeringen att det ska krävas tillstånd att inneha vissa löstagbara magasin. Det finns därför skäl att, på samma sätt som gäller för ammunition, låta vapeninnehavarregistret omfatta även de personer och organisationer som har meddelats sådana tillstånd.

9.3 Krav på bevarandetider och tillgång till uppgifter i Polismyndighetens vapenregister

Regeringens förslag: Bevarandetiden för uppgifter i Polismyndighetens vapenregister ska utökas till 30 år från det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats. När skjutvapen och vapendelar har överförts till en mottagare i utlandet ska de däremot få avföras ur registret 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte har återinförts före dess.

När det gäller personuppgifter om den som fått tillstånd att inneha skjutvapen ska kravet på att alltid bevara uppgifter under en viss tid endast gälla om motsvarande krav gäller för det skjutvapen eller den vapendel som tillståndet avser. Kravet på att alltid bevara uppgifter om dem som fått tillstånd till vapenhandel under en viss tid ska tas bort.

Promemorians förslag stämmer i huvudsak överens med regeringens förslag. I promemorian föreslås även att personuppgifter om den som har meddelats vapenhandlar- eller vapenmäklartillstånd ska bevaras i 30 år från det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats. Vidare föreslås att uppgifter om sådana skjutvapen och vapendelar som finns i utlandet och som har tillhandahållits någon i utlandet ska få avföras 30 år efter registreringen.

Remissinstanserna har inga synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag

Krav på att alltid bevara vissa uppgifter i Polismyndighetens vapenregister under 30 år

Genom ändringsdirektivet införs ett nytt andra stycke till artikel 4.4 i vapendirektivet som stadgar att medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna behåller uppgifterna om skjutvapen och väsentliga delar i vapenregistret, inklusive tillhörande personuppgifter, under en period av 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats. Tidigare gällde att uppgifterna skulle bevaras i 20 år från registreringen.

I 1 a kap. 9 och 10 §§ vapenlagen finns bestämmelser om bevarande av uppgifter i Polismyndighetens vapenregister.

I 9 § stadgas att uppgifter i vapenregister inte får bevaras där längre än vad som behövs för något av de ändamål som anges i 8 §, vilket är att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt vapenlagen och att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen. I lagrådsremissen Personuppgiftsbehandling i viss verksamhet som rör allmän ordning och säkerhet – anpassningar till EU:s dataskyddsreform föreslås att 9 § ska upphävas eftersom den inte tillför något utöver artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen, som stadgar att personuppgifter inte får lagras i identifierbar form under längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka de behandlas.

I 10 § görs undantag från huvudregeln i 9 § beträffande uppgifter om skjutvapen och vapendelar som omfattas av kravet på märkning enligt

2 a kap., vilka alltid ska bevaras i registren i minst 20 år från det att uppgiften registrerades. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen.

För att uppfylla ändringsdirektivets skärpta krav på bevarande av uppgifter måste 1 a kap. 10 § vapenlagen ändras så att kravet på bevarande av uppgifter om skjutvapen och vapendelar och tillhörande personuppgifter utökas till 30 år efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats.

Kravet på att bevara uppgifter gäller även vapen och vapendelar som har förts ut ur landet. Det kan i de fallen inte rimligen krävas att Polismyndigheten ska hålla sig informerad om när det aktuella vapnet eller vapendelen skrotas. Uppgifter om sådana vapen eller vapendelar som överförts till en mottagare i utlandet bör därför i stället få avföras ur Polismyndighetens vapenregister 30 år efter utförelsen, förutsatt att vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har förts in i landet igen.

I promemorian föreslås att även uppgifter om vapen eller vapendelar som finns i utlandet och tillhandahålls någon i utlandet ska få avföras ur registren 30 år efter registreringen. I de fallen, till skillnad från när vapen eller vapendelar till en början funnits i Sverige, bör det dock som huvudregel inte finnas några uppgifter att avföra eftersom Polismyndighetens vapenregister endast ska innehålla uppgifter om skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt vapenlagen. Regeringen anser därför inte att det finns tillräckliga skäl för att införa en sådan bestämmelse som föreslås i promemorian.

Begränsning av vilka uppgifter som alltid ska bevaras i 30 år

Skyldigheten att bevara uppgifter under 30 år avser enligt artikel 4.4 uppgifter om skjutvapen och vapendelar, inklusive tillhörande personuppgifter, som ska finnas i vapenregistret. I vapenregistret ska skjutvapen som omfattas av direktivet samt de i artikel 4.4. första stycket a–c angivna uppgifterna med anknytning till sådana vapen registreras, i syfte att skjutvapnen i fråga ska kunna spåras och identifieras.

Enligt 1 a kap. 10 § vapenlagen, som har införts för att genomföra direktivet i denna del (prop. 2013/14:110 s. 502), ställs krav på att bevara uppgifter om skjutvapen och vapendelar samt namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen. I promemorian föreslås att skyldigheten att bevara personuppgifter ska utvidgas till att avse personuppgifter om den som fått vapenmäklar-tillstånd.

Ändringsdirektivets krav på att alltid bevara vissa uppgifter i minst 30 år omfattar dock inte uppgifter om de som har meddelats tillstånd att driva vapenhandlar- eller vapenmäklarverksamhet. Krav på att registrera vapenhandlare och vapenmäklare regleras i artikel 4.3, inte i artikel 4.4. I artikel 4.4 räknas inte uppgifter om de som meddelats tillstånd till vapenhandlar- eller vapenmäklarverksamhet upp som exempel på uppgifter som ska registreras i vapenregistret. Detta är naturligt eftersom vapenhandlar- och vapenmäklarverksamheter inte är knutna till specifika vapen innan

någon transaktion har skett. Ett krav på att bevara uppgifter om de som fått tillstånd till vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet i 30 år från det att vapnet eller vapendelen skrotats vore således inte heller ändamålsenligt.

Eftersom bevarandekravet inte omfattar uppgifter om den som fått vapenhandlar- eller vapenmäklartillstånd bör nuvarande krav på att alltid bevara uppgifter om den som meddelats tillstånd till vapenhandel under 20 år tas bort. För uppgifter i Polismyndighetens vapenregister om den som fått tillstånd att driva vapenhandel eller vapenmäklarverksamhet kommer i stället huvudregeln i artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen att gälla.

Skyldigheten enligt 1 a kap. 10 § vapenlagen att bevara uppgifter om skjutvapen och vapendelar är begränsad till att avse sådana skjutvapen och vapendelar som anges i 2 a kap. vapenlagen, medan skyldigheten att bevara personuppgifter inte är begränsad till den som har tillstånd till vapen som avses i det kapitlet. Förarbetena till bestämmelsen innehåller ingen närmare motivering till denna skillnad. Eftersom vapendirektivet inte omfattar några andra skjutvapen eller vapendelar än de som anges i 2 a kap. vapenlagen bör även skyldigheten att bevara personuppgifter begränsas till att gälla den som meddelats tillstånd att inneha sådana skjutvapen eller vapendelar. På så vis kommer kravet på att bevara personuppgifter om de som meddelats tillstånd att inneha skjutvapen endast gälla om motsvarande krav gäller för det skjutvapen eller den vapendel som tillståndet avser. En sådan reglering framstår som mer konsekvent och är att föredra i integritetshänseende.

Tillgång till och radering av uppgifter i Polismyndighetens vapenregister

Genom ett nytt tredje stycke till artikel 4.4 i vapendirektivet inför ändringsdirektivet begränsningar av hur länge, av de 30 år som uppgifter i vapenregistret ska bevaras, som behöriga myndigheter ska få ta del av dem. Myndigheter med behörighet att bevilja eller återkalla tillstånd att förvärva eller inneha skjutvapen och myndigheter med behörighet för tullförfaranden ska ha tillgång till uppgifterna i upp till 10 år efter det att de aktuella skjutvapnen eller vapendelarna skrotats. Myndigheter med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder ska däremot ha sådan tillgång under en period om upp till 30 år efter skrotning, dvs. hela den tid som uppgifterna ska bevaras i registret. Vidare krävs genom ett nytt fjärde stycke till artikel 4.4 att personuppgifterna ska raderas från vapenregistret vid utgången av de angivna perioderna.

Inom Polismyndigheten används uppgifterna i vapenregistren, i enlighet med 1 a kap. 8 § vapenlagen, både för att underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt lagen och för att ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen. Någon begränsning i Polismyndighetens tillgång till uppgifterna i vapenregistren till 10 år när det gäller tillståndsärenden finns inte, men i 1 a kap. 5 § vapenlagen anges att tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. En tjänsteman som använder registeruppgifter i tillståndsärenden behöver i regel aldrig tillgång till dessa tio år efter det att vapnen

eller vapendelarna skrotats. Regeringen anser därför inte att det behövs någon ny bestämmelse som ytterligare begränsar tillgången till registeruppgifterna.

När det gäller Polismyndighetens användning av uppgifter för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till skjutvapen behövs ingen begränsning eftersom myndigheten enligt ändringsdirektivet ska kunna ta del av uppgifterna hela den tid uppgifterna ska bevaras i registren. Detsamma gäller för andra brottsbekämpande myndigheter, närmare bestämt Säkerhetspolisen, Tullverket och Kustbevakningen, som Polismyndigheten enligt 1 a kap. 14 § vapenlagen kan medge direktåtkomst till vapenregister.

När det gäller kravet på radering av uppgifter kan konstateras att de uppgifter som Polismyndigheten ska ha tillgång till under 10 år för tillståndsärenden inte kan raderas därefter på det sätt som föreskrivs genom ändringsdirektivet, eftersom ändringsdirektivet samtidigt ställer krav på att uppgifterna ska bevaras i registren ytterligare 20 år och under den tiden vara tillgängliga för Polismyndigheten i dess brottsbekämpande verksamhet. Kravet på radering inträder alltså för svensk del 30 år efter att det aktuella vapnet eller vapendelen har skrotats. Det finns i dag inte några bestämmelser i vapenlagen som reglerar när uppgifter ska gallras ur vapenregistren med undantag för en bestämmelse i 1 a kap. 11 § om uppgifter om personer som tillhör hemvärnets personal. Därför gäller i stället att uppgifterna, när de inte längre får behandlas i registren, ska bevaras eller gallras enligt de grundläggande reglerna om allmänna handlingar i 2 kap. tryckfrihetsförordningen och arkivlagen (1990:782). Ändringsdirektivet ställer dock inte krav på annat än att uppgifterna ska raderas ur vapenregistret efter utgången av angivna tidsperioder. Att uppgifter därefter bevaras i arkiv för historiska, vetenskapliga eller statistiska ändamål kan inte anses strida mot ändringsdirektivet. Det behöver därför inte införas några särskilda regler om arkivering och gallring för att uppfylla ändringsdirektivets krav.

Överföring av uppgifter i vapenregistren

Ändringsdirektivets krav på radering av uppgifter gäller enligt det nya fjärde stycket till artikel 4.4 inte i de fall där uppgifter har överförts till en myndighet med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och används i det specifika sammanhanget, eller till andra myndigheter som är behöriga för jämförbara ändamål som föreskrivs i nationell rätt. De behöriga myndigheternas behandling av sådana uppgifter ska i dessa fall regleras av den berörda medlemsstatens nationella rätt, som ska stämma överens med unionsrätten generellt och i synnerhet dess uppgiftsskyddsbestämmelser.

Enligt 1 a kap. 12 § vapenlagen ska personuppgifter i Polismyndighetens vapenregister som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik. Vidare, i 13 § samma kapitel, anges att personuppgifter som behandlas i vapenregister får lämnas till Interpol eller Europol eller till en polis- eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol, om det behövs för att myndigheten eller organisationen ska kunna förebygga, förhindra, utreda eller beivra brott. I 13 § anges också att sådana personuppgifter

även får lämnas till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt. Utlämnande av uppgifter till andra myndigheter för framställande av rättsstatistik enligt 1 a kap. 12 § vapenlagen får betraktas som ett sådant med brottsbekämpning jämförbart ändamål som föreskrivs i nationell rätt. Utlämnande enligt 13 § samma kapitel avser utan tvekan myndigheter med brottsbekämpande behörighet. Personuppgiftsbehandlingen hos de myndigheter som får del av uppgifter enligt 1 a kap. 12 och 13 §§ vapenlagen ska naturligtvis ske i enlighet med nationell rätt, vars förenlighet med unionsrätten och dess uppgiftsskyddsbestämmelser det inte finns anledning att ifrågasätta. Befintliga bestämmelser uppfyller därför ändringsdirektivets krav vid överföring av uppgifter i vapenregister.

9.4 Skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås inte något bemyndigande.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har synpunkter på behovet av ett bemyndigande.

Skälen för regeringens förslag: Sedan 2008 års ändringsdirektiv finns i artikel 4.4 i vapendirektivet en skyldighet för vapenhandlare att föra register över skjutvapen som tagits emot eller lämnats ut tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att spåra och identifiera skjutvapnet. Ändringsdirektivet utvidgar registreringskyldigheten i artikel 4.4 till att även omfatta vapenmäklare samt att, utöver skjutvapen, även gälla väsentliga delar. Genom ett nytt sjätte stycket till artikel 4.4 införs också krav på att vapenhandlarna och vapenmäklarna ska överlämna registret till de nationella myndigheter som är ansvariga för vapenregistret efter det att deras verksamhet upphört. Detta motsvarar vad som redan tidigare gällde för vapenhandlarna.

Vidare införs genom ett nytt sjunde stycke krav på att vapenhandlare och vapenmäklare utan onödigt dröjsmål ska rapportera transaktioner som inbegriper skjutvapen eller väsentliga delar till de behöriga nationella myndigheterna, att vapenhandlare och vapenmäklare ska kunna kommunicera elektroniskt med myndigheterna för sådana rapporteringsändamål och att registret ska uppdateras omedelbart efter det att myndigheterna mottagit uppgifter om sådana transaktioner. Någon motsvarande skyldighet att direktrapportera transaktioner och kommunicera elektroniskt gällde inte enligt vapendirektivets tidigare lydelse.

De krav som sedan tidigare gällt enligt vapendirektivet på att vapenhandlare ska föra register och överlämna det när verksamheten upphört uppfylls i allt väsentligt genom bestämmelser i vapenförordningen om inköps-, försäljnings- och reparationsförteckningar, tillsammans med

Polismyndighetens föreskrifter och allmänna råd på området (5 kap. 5, 6 och 10 §§ och 8 kap. 2 § vapenförordningen samt RPSFS 2000:30, FAP 551-4 och 16 kap. RPSFS 2009:13, FAP 551-3). För att helt uppfylla ändringsdirektivets krav behöver dock bestämmelserna i 5 kap. 10 § vapenförordningen kompletteras med krav på vapenhandlare att, utöver inköps- och försäljningsförteckningar, överlämna reparationsförteckningar till Polismyndigheten när verksamheten upphör.

Det tillkommande kravet på att vapenhandlarnas register även ska innefatta väsentliga delar till skjutvapen är redan uppfyllt, eftersom det av 1 kap. 1 § vapenförordningen framgår att skjutvapen enligt förordningen även omfattar sådana vapendelar som enligt 1 kap. 3 § f vapenlagen likställs med skjutvapen. Vad gäller det nya kravet på direktrapportering av transaktioner finns i dag ingen reglering. Polismyndigheten registrerar i regel inte heller uppgifter om vapenhandlares transaktioner.

För att uppfylla kraven på att vapenhandlare ska föra register, direktrapportera och kommunicera elektroniskt behövs det alltså nya bestämmelser. Dessa bör enligt regeringen lämpligen meddelas i förordning eller myndighetsföreskrifter. När det gäller motsvarande krav på vapenmäklare finns i dag ingen reglering som motsvarar kraven utan en sådan behöver införas. Liksom avseende vapenhandlare anser regeringen att bestämmelserna lämpligen bör meddelas i förordning eller myndighetsföreskrifter. I 11 kap. 2 § vapenlagen finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel. I avsnitt 6.1 föreslår regeringen att bemyndigandet ska utvidgas till att omfatta vapenmäklarverksamhet. För tydlighets skull anser regeringen att det i bemyndigandet även uttryckligen bör anges att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register.

10 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 augusti 2019.

De nya kraven på märkning av vapen och vapendelar som överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska endast gälla för vapen och vapendelar som har tillverkats i eller förts in till EU efter ikraftträdandet.

Kravet på deaktivering för tillstånd att inneha vapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, ska inte gälla vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser vissa halvautomatiska vapen som klassificeras som s.k. förbjudna vapen enligt vapendirektivet och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

Den som vid ikraftträdandet innehar löstagbara magasin eller förvarar sådana åt någon annan utan föreskrivet tillstånd ska få inneha eller

förvara magasinerna till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts dessförinnan, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Promemorians förslag överensstämmer delvis med regeringens förslag. I promemorian föreslås att lagändringarna ska träda i kraft den 14 september 2018. Dessutom föreslås övergångsbestämmelser om att förslaget om krav på tidsbegränsning av fler tillstånd och kravet på deaktivering för innehavstillstånd till vapen som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde endast ska gälla för tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet. I promemorian föreslås vidare att det ska göras undantag från kravet på deaktivering för tillstånd som meddelats, och inte tillstånd som avser vapen som registrerats i vapenregistret, före den 13 juni 2017. I promemorian lämnas inget förslag på övergångsbestämmelser som träffar den som förvarar löstagbara magasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd.

Remissinstanserna: *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att förslaget om tillståndsplikt för magasin inte bör avse vid ikraftträdandet innehavda magasin. *Sveriges Jordägareförbund* anser att övergångsperioden för löstagbara magasin är för kort och att en period om två år framstår som mer lämplig.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdande

Av artikel 2 i ändringsdirektivet följer att medlemsstaterna senast den 14 september 2018 ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra direktivet. När det gäller de författningar som är nödvändiga för att genomföra artikel 4.3 och 4.4 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet, dvs. kraven på att inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet och att föra vapenregister, gäller dock att de ska sättas i kraft senast den 14 december 2019. Regeringen anser inte att det finns skäl att göra skillnad mellan de förslag som lämnas för att genomföra artikel 4.3. och 4.4 och andra förslag. Samtliga lagändringar bör därför träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 augusti 2019.

Utökade krav på märkning

I avsnitt 5 föreslår regeringen utökade krav på märkning av vapen och nya krav på märkning av vapendelar som överläts från staten till annan för permanent civilt bruk (2 a kap. 5 § vapenlagen [1996:67]). Dessa krav bör endast gälla vapen och vapendelar som har tillverkats i eller förts in till EU från och med att de nya märkningskraven har trätt i kraft. Vid överlåtelse av vapen som har tillverkats i eller förts in till unionen före den tidpunkten bör således i stället 2 a kap. 5 § i dess äldre lydelse gälla. Vid överlåtelse av vapendelar saknas krav på märkning före ikraftträdandet. Kravet på märkning av vapendelar bör därför inte gälla för vapendelar som har tillverkats eller förts in till EU före ikraftträdandet.

Utökade krav på tidsbegränsning av tillstånd

Enligt regeringens förslag i avsnitt 7.3 ska nuvarande krav på tidsbegränsning av vissa tillstånd enligt 2 kap. 6 a § vapenlagen utvidgas till att gälla sådana vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt vapendirektivet och tillstånd till vissa vapendelar till sådana vapen. I promemorian föreslås övergångsbestämmelser som innebär att det utökade kravet på tidsbegränsning endast ska gälla för sådana tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet och att den gamla lydelsen ska gälla för tillstånd meddelade före ikraftträdandet. Regeringen anser dock att detta gäller även utan några övergångsbestämmelser.

Krav på deaktivering

I avsnitt 7.2 föreslår regeringen att tillstånd att inneha sådana vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt vapendirektivet och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde, endast ska få meddelas om vapnet har deaktiverats. I promemorian föreslås övergångsbestämmelser som innebär att kravet på deaktivering endast ska gälla för sådana tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet och att den gamla lydelsen ska gälla för tillstånd meddelade före ikraftträdandet. Regeringen anser dock att detta gäller även utan några övergångsbestämmelser.

Enligt artikel 7.4a i vapendirektivet, som införs genom ändringsdirektivet, får medlemsstaterna besluta att bekräfta, förnya eller förlänga tillstånd för sådana halvautomatiska vapen som anges i punkterna 6, 7 och 8 i bilaga 1 del II till vapendirektivet och som omklassificerats till s.k. förbjudna vapen genom ändringsdirektivet. Detta gäller dock under förutsättning att vapnen i fråga lagligen har förvärvats och registrerats före den 13 juni 2017. I enlighet med artikel 7.4a bör kravet på deaktivering därför inte gälla vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser de i artikeln angivna vapentyperna och som har registrerats i vapenregistret före den 13 juni 2017.

Krav på tillstånd till innehav och förvaring av löstagbara magasin

Vapenlagen saknar i dag regler om förvärv och innehav av magasin. Regeringen föreslår i avsnitt 8.2 och 8.6 att det under vissa förutsättningar ska krävas tillstånd till innehav av löstagbara magasin och förvaring av sådana hos någon annan eller åt någon annan. Olovligt innehav samt förvaring hos eller åt någon annan utan föreskrivet tillstånd föreslås vidare bli kriminaliserat. *Svenska Pistolskytteförbundet* anser att magasin som innehas vid ikraftträdandet inte ska omfattas av tillståndsplikt. Regeringen anser att ett sådant undantag skulle kunna skapa problem eftersom det kan vara svårt att fastställa när ett magasin har förvärvats. I stället bör den som innehar ett löstagbart magasin eller förvarar ett löstagbart magasin – som det enligt 2 kap. 1 § eller 5 kap. 3 § vapenlagen kommer att krävas tillstånd för – få viss tid på sig att ansöka om tillstånd eller göra sig av med egendomen. *Sveriges Jordägareförbund* anser att denna tid bör vara två år. Regeringen anser att en så lång tid inte kan anses motiverad med hänsyn till behovet av att de nya reglerna får genomslag. Istället framstår en period om fyra månader som väl avvägd.

Regeringen anser mot den bakgrunden att den som vid ikraftträdandet innehar eller förvarar ett löstagbart magasin utan att ha rätt till det bör få

inneha eller förvara magasinet till utgången av november 2019. Vidare bör sådana magasin få innehas eller förvaras utan tillstånd under förutsättning att en ansökan har gjorts före nämnt datum och till dess att en ansökan prövats slutligt. Straffansvar inträder därmed först den 1 december 2019 och för det fall en ansökan lämnats in först då ansökan har prövats slutligt. Straffansvar efter ett laga kraftvunnet beslut inträder efter att det funnits skäligt rådrum att göra sig av med egendomen.

När det gäller övriga förslag om kriminalisering anser regeringen inte att det behövs några särskilda övergångsbestämmelser. Av 5 § lagen (1964:163) om införande av brottsbalken följer att ingen får dömas för en gärning för vilken det inte var stadgat straff när den begicks. Vidare följer att straff ska bestämmas efter den lag som gällde när gärningen företogs, om inte annan lag gäller när dom meddelas som leder till frihet från straff eller till lindrigare straff.

11 Konsekvenser av förslagen

Regeringens bedömning: Förslagen förväntas få positiva konsekvenser för arbetet med att förebygga, förhindra, upptäcka, utreda och lagföra brottslighet med anknytning till skjutvapen.

Förslagen leder inte till annat än marginella kostnadsökningar för Polismyndigheten, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Inspektionen för strategiska produkter, Försvarsmakten och rättsväsendet. Dessa kostnadsökningar ska hanteras inom respektive myndighets befintliga anslagsram.

Förslagen förväntas medföra begränsade kostnader för kommunerna.

Förslagen leder till marginella kostnadsökningar för vapenhandlare, vapenmäklare och enskilda.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna har inte några invändningar mot regeringens bedömning. *Polisförbundet* anför att förslaget sannolikt medför ökade kostnader. *Svenska Pistolskytteförbundet* anför att en tävlingsskytt kan ha många magasin som behöver vara under uppsikt eller inlåsta och inte längre kan skickas med vanlig postbefordran. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför att utökningen av femårslicenser kommer att få stora konsekvenser för Polismyndigheten och även för rättsväsendet med anledning av överklaganden av beslut. Vapenhandlare kan få ökade kostnader att ordna med förvaring av utökat antal licenspliktiga vapendelar. *Sveriges Jordägareförbund* anför att de nya reglerna om deaktivering kan leda till höga kostnader för vapens innehavare. *Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)* konstaterar att kommunerna redan i dag har ett system för att registrera tillståndsinnehavare och de personer som har inflytande inom verksamheten och personer som är föreståndare. Förslaget torde därför inte innebära någon större utökad arbetsbörda för kommunerna. Däremot behövs informationsinsatser om den nya skyldigheten för kommunerna att registrera verksamheter som bedriver handel med ammunition.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet

Förslagen innebär en ökad kontroll av framför allt vissa halvautomatiska skjutvapen och de allra största magasinerna samt en skärpt kontroll av den som vill bedriva vapenmäklarverksamhet. De utökade kraven på märkning och registerföring av vapen och vapendelar ökar möjligheten att identifiera och spåra denna egendom. Den skärpta kontrollen av vapenmäklarna innebär att det bl.a. ställs krav på att dessa har kunskap samt är laglydiga och lämpliga. Förslagen kan sammantaget antas få positiv effekt för det brottsförebyggande arbetet och viss effekt på brottslighet med anknytning till skjutvapen.

Konsekvenser för Polismyndigheten och rättsväsendet

Förslaget som rör Polismyndighetens skyldighet att registrera de vapenmäklare som beviljas tillstånd samt löpande utöva tillsyn över dessa verksamheter kommer att innebära att Polismyndigheten får utökade arbetsuppgifter. Det samma gäller förslagen som rör tillståndsplikt för vissa löstagbara magasin, omprövning av tidsbegränsade tillstånd att inneha vissa skjutvapen och tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet. Eftersom besluten kommer att kunna överklagas till allmän förvaltningsdomstol innebär förslagen även att domstolarna får utökade arbetsuppgifter. Med hänsyn till det lilla antalet magasin som kommer att kräva tillstånd, de få vapentyper som kommer att kräva omprövning samt det fåtal vapenmäklare som är aktiva i Sverige bedöms dock förslagen, till skillnad mot vad *Sveriges Vapenägares Förbund* anför, endast leda till en marginellt ökad arbetsbelastning för Polismyndigheten och de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Kriminaliseringen av otillåtna innehav av vissa löstagbara magasin, mäklarverksamhet utan tillstånd samt yrkesmässig förmedling till någon som inte har tillstånd kan antas medföra en viss ökning av antalet anmälda brott och antalet fall av förverkande. Förslaget kan därmed antas leda till en marginellt ökad arbetsbelastning för Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och de allmänna domstolarna.

Som *Polisförbundet* anför kommer förslagen att medföra kostnadsökningar för såväl Polismyndigheten som rättsväsendet i övrigt. De kostnader som förslagen kan ge upphov till bedöms dock vara marginella och ryms inom ramen för respektive myndighets befintliga anslag.

Konsekvenser för Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Inspektionen för strategiska produkter och Försvarsmakten

Förslaget att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) ska föra register över verksamheter som beviljas tillstånd till sådan hantering av ammunition som myndigheten prövar kommer att medföra vissa initiala kostnader för myndigheten. Kostnaderna bedöms främst avse investeringar i datasystem för registerföringen, ändrade arbetsrutiner samt informations- och utbildningsåtgärder. Eftersom MSB redan har tillsynsansvar för dessa verksamheter kan dock det nya kravet på registrering inte antas kräva någon större anpassning inom myndigheten.

Det samma gäller för den föreslagna skyldigheten för Inspektionen för strategiska produkter (ISP) att föra register över verksamheter som beviljas tillstånd till tillverkning av krigsmateriel.

Försvarsmakten berörs av de förslag som innebär att kravet på märkning av vapen utvidgas dels vid införsel av vapen eller vapendelar från en stat utanför EU, dels vid överföring av vapen från staten till permanent civilt bruk. Eftersom staten även enligt befintlig reglering har en skyldighet att förse vapen som överförs till civilt bruk med en viss märkning finns dock redan i dag rutiner inom Försvarsmakten för att märka vapen och vapendelar. Övriga effekter för Försvarsmakten och de frivilliga försvarsorganisationerna bedöms bli begränsade.

Förslagen bedöms endast medföra marginella kostnadsökningar för MSB, ISP och Försvarsmakten. De kostnader som förslagen kan ge upphov till bedöms kunna finansieras inom ramen för respektive myndighets befintliga anslag.

Konsekvenser för kommunerna

Förslaget att verksamheter som handlar med ammunition ska registreras av den kommun som prövar ansökan påverkar det kommunala självstyret eftersom det innebär ett nytt åliggande för kommunerna. Såsom *SKL* framför kräver kommunernas hantering av tillståndsgivningen redan i dag ett system för registrering. Mot den bakgrunden anser regeringen att ingreppet i självstyrelsen inte kan anses vara särskilt betydande. Regeringen anser vidare att förslaget är proportionerligt mot bakgrund av att ändringsdirektivet måste genomföras i svensk rätt och att det är av stor vikt att uppgifter om vem som har tillstånd att hantera ammunition registreras.

I likhet med *SKL* bedömer regeringen att förändret av register inte kommer innebära någon större utökning av arbetsbördan för kommunerna och därmed inte heller ge upphov till annat än marginella kostnader.

SKL:s påpekande om att det kommer att behövas informationsinsatser om den nya skyldigheten föranleder inga särskilda insatser från regeringens sida.

Konsekvenser för vapenhandlare och vapenmäklare

Den föreslagna regleringen av vissa löstagbara magasin innebär att vapenhandlare och vapenmäklare får en straffsanktionerad skyldighet att kontrollera att den som förvärvar sådan egendom har rätt att inneha den. För vapenmäklare införs även ett motsvarande krav på kontroll vid förvärv av vapen och ammunition. Förslagen kommer att medföra vissa administrativa kostnader, särskilt vid distanshandel. *Sveriges Vapenägares Förbund* anför även att vapenhandlare kan få ökade kostnader för förvaring av de magasin som blir tillståndspliktiga. Förslaget innebär dock – till skillnad från promemorian – att tillståndsplikt införs endast för de allra största magasinerna, kostnaderna för vapenhandlarna bedöms därför bli begränsade.

För personer eller organisationer som bedriver mäklarverksamhet med vapen eller ammunition innebär förslaget att det kommer att krävas tillstånd enligt vapenlagen för att få driva verksamheten. Det gäller såväl för sådan verksamhet som i dag omfattas av krigsmateriellagstiftningen

och sådan verksamhet som i dag är helt oreglerad. Det bedöms dock endast medföra en marginell arbetsinsats för vapenmäklare att ansöka om tillstånd och därmed begränsade kostnader.

Föreningar för jakt eller målskytte, museer och enskilda

Den föreslagna regleringen av löstagbara magasin innebär att målskyttar som innehar löstagbara magasin som inte är avsedda för ett vapen som de har tillstånd att inneha kommer att behöva ansöka om tillstånd för att fortsatt få inneha magasinet. Som *Svenska Pistolskytteförbundet* har anfört kommer förslaget att innebära utökade krav på hanteringen av magasinerna för tävlingskyttar. Störst konsekvenser får förslaget för museer eller enskilda som innehar löstagbara magasin för samlingsändamål eftersom dessa regelmässigt kommer att behöva ansöka om tillstånd för att fortsatt få inneha egendomen.

Förslaget om utökade krav på tidsbegränsning av innehavstillstånd påverkar främst målskyttar som bedriver skytte med sådana halvautomatiska vapen som kommer att omfattas av förslaget om omprövning. Den föreslagna regleringen är nödvändig för att genomföra ändringsdirektivet och förslagen går inte utöver minimikraven i direktivet. Förslaget om tidsbegränsade licenser får även konsekvenser för enskilda som samlar på det slag av vapen som omfattas av förslaget, liksom för museer som innehar sådana vapen.

Förslaget om krav på deaktivering av s.k. förbjudna skjutvapen som innehas av enskilda och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde kan, som *Sveriges Jordägarförbund* anför, komma att innebära vissa kostnader för den som innehar sådana vapen. Den föreslagna regleringen är dock nödvändig för att genomföra ändringsdirektivet och kravet på deaktivering omfattar endast tillstånd som meddelas efter ikraftträdandet.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

4 § Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen eller mätalarverksamhet med skjutvapen eller ammunition som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av

ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Paragrafen reglerar krav på tillstånd för tillhandahållande av bl.a. krigsmateriel och behandlas i avsnitt 6.1.

I *tredje stycket* finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om undantag från kravet på tillhandahållandetillstånd. Bemyndigandet utvidgas till att omfatta mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition som kräver tillstånd enligt vapenlagen (1996:67).

18 a § Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över dels personer och organisationer som har meddelats ett tillstånd enligt 3 §, dels fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd.

Paragrafen är ny och genomför artikel 4.3 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Paragrafen behandlas i avsnitt 9.1.

Genom paragrafen blir Inspektionen för strategiska produkter (ISP) skyldig att föra register över personer och organisationer som har meddelats tillstånd att tillverka krigsmateriel. Registret ska även omfatta fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande är verkställande direktörer, styrelseledamöter, bolagsmän och aktieägare med betydande aktieinnehav.

18 b § Registret ska ha till ändamål att

1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

Paragrafen anger ändamålen med det register som ISP ska föra enligt 18 a §. För angivna ändamål får uppgifterna också lämnas ut till andra myndigheter. Uppgifter får även, enligt finalitetsprincipen i 5.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), här kallad dataskyddsförordningen, behandlas och lämnas ut i andra fall om det inte är oförenligt med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in. Detta innebär bl.a. att de omständigheter som anges i artikel 6.4 a–e i dataskyddsförordningen ska beaktas vid bedömningen av om behandlingen är förenlig med insamlingsändamålen.

18 c § Bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016

om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

I paragrafen upplyses om att bestämmelserna i 18 a och 18 b §§ kompletterar dataskyddsförordningen. Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig i varje medlemsstat. Det innebär att den automatiskt är en del av den svenska rättsordningen. I vissa avseenden förutsätter eller tillåter dataskyddsförordningen emellertid att medlemsstaterna inför bestämmelser som kompletterar förordningen, antingen i form av preciseringar eller i form av undantag. Denna lag innehåller de kompletterande bestämmelser som gäller för behandling av personuppgifter med anledning av det register som ISP ska föra enligt 18 a och 18 b §§. Hänvisningen till dataskyddsförordningen är dynamisk, dvs. den avser förordningen i dess vid varje tidpunkt gällande lydelse.

I paragrafen upplyses också om hur 18 a och 18 b §§ förhåller sig till lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, här kallad dataskyddslagen, och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen. Dataskyddslagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen gäller vid behandling av personuppgifter enligt 18 a och 18 b §§. Detta gäller dock endast om inte något annat följer av denna lag eller av föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

12.2 Förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

1 kap.

1 § Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Lagen gäller också löstagbara magasin som kan innehålla

– fler än 20 patroner, eller

– fler än 10 patroner och som är möjliga att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm.

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde. Ett nytt andra stycke genomför, tillsammans med ändringarna i 2 kap. 1 och 8 §§, artikel 10.1 andra stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 8.1.

Det nya *andra stycket* innebär att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta vissa löstagbara magasin. Om magasinet innehåller fler än 20 patroner är lagen alltid tillämplig. Om magasinet är möjligt att montera på ett skjutvapen där pipans längd överstiger 30 cm och den totala längden överstiger 60 cm räcker det dock att magasinet kan innehålla fler än 10 patroner för att lagen ska gälla. Övriga magasin omfattas inte av lagen. Förvärv och innehav av sådana är således oreglerade. Tillverkning, tillhandahållande och utförelse av löstagbara magasin till sådana skjutvapen som utgör krigsmateriel regleras dock i lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Löstagbara magasin kan bestå av olika komponenter beroende på den aktuella konstruktionen. Ett komplett, funktionsdugligt magasin bör dock alltid omfattas av bestämmelsen, liksom en komplett samling av erforderliga delar som enkelt kan monteras samman till ett magasin (jfr NJA 1987 s. 643).

3 § Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra *anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga*,

f) slutstycken, ljuddämpare, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyringsanordningar,

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för, *och*

i) *explosiva missiler och startlavetter*.

I paragrafen finns en uppräkningslista av vapen och andra föremål som denna lag och vapenförordningens (1996:70) bestämmelser om skjutvapen gäller för såvida inte något annat särskilt anges. Ändringen genomför artikel 6 i vapendirektivet och behandlas i avsnitt 7.1.

Genom *punkt i*, som är ny, utvidgas paragrafen till att omfatta explosiva missiler och startlavetter. Med explosiva missiler avses fjärrstyrda eller självstyrande raket- eller jetmotordrivna projektiler försedda med sprängladdning. Startlavetter är anordningar som används för att skjuta iväg explosiva missiler.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

8 § I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition *eller löstagbara magasin* som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§. *I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.*

Paragrafen anger vilka bestämmelser i denna lag som är tillämpliga på skjutvapen och ammunition som innehas av staten. Paragrafen behandlas i avsnitt 5.4 och 8.2.

Genom ändringen i *första stycket* undantas löstagbara magasin som innehas av staten från lagens tillämpningsområde, vilket bl.a. innebär att de inte är tillståndspliktiga.

Ändringen i *andra stycket* innebär att kravet i 2 a kap. 7 § på märkning av vissa vapen och vapendelar som förs in till Sverige gäller även när sådana förs in för statens räkning.

1 a kap.

7 § Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, ammunition eller *löstagbara magasin* eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmälts stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har tillstånd att driva *sådan* handel *eller mäklarverksamhet*, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (*vapenhandlar- och vapenmäklarregistret*), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarsmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

Paragrafen reglerar Polismyndighetens skyldighet att föra vapenregister. Ändringen genomför artikel 4.3 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 8.2 och 9.1.

Ändringen i *första stycket 1* innebär att Polismyndigheten i vapeninnehavarregistret även ska registrera personer och organisationer som meddelats tillstånd att inneha löstagbara magasin.

Ändringen i *första stycket 3* innebär att Polismyndigheten ska föra ett vapenmäklarregister över personer och organisationer som meddelats tillstånd att bedriva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §. Registret ska även omfatta fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person

som har meddelats vapenmäklartillstånd samt personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande över en juridisk person är verkställande direktörer, styrelseledamöter, bolagsmän och aktieägare med betydande aktieinnehav.

10 § Uppgifter om *sådana* skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. ska bevaras i vapenregister i 30 år *efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats*. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer *för* den som har meddelats tillstånd att inneha *sådana* skjutvapen *eller* vapendelar.

Uppgifter om sådana skjutvapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet får dock avföras ur vapenregister 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

Paragrafen reglerar, tillsammans med artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen, hur länge uppgifter ska bevaras i Polismyndighetens vapenregister. Enligt artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen får personuppgifter inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål som personuppgifterna behandlas för. Enligt paragrafen ska emellertid vissa uppgifter alltid bevaras under en minimitid. Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.4 andra stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 9.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att den tid som de uppgifter som omfattas av paragrafen alltid ska bevaras utökas från 20 år från registreringen till 30 år efter det att det aktuella skjutvapnet eller vapendelen skrotats. Detta gäller dock under förutsättning att det nya andra stycket till paragrafen inte är tillämpligt. Vidare innebär ändringen att de personuppgifter som omfattas av paragrafen begränsas, från att ha gällt uppgifter om de som meddelats tillstånd att inneha skjutvapen enligt denna lag generellt, till sådana skjutvapen eller vapendelar som omfattas av krav på märkning enligt 2 a kap. (dvs. skjutvapen som är avsedda att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne samt slutstycken, trummor, eldrör, pipor, stommar, lådor och mantlar till sådana vapen). Dessutom innebär ändringen att personuppgifter om den som fått tillstånd att driva handel med skjutvapen inte längre omfattas av paragrafen. För personuppgifter om den som meddelats tillstånd att inneha andra slags skjutvapen eller vapendelar än de som omfattas av kravet på märkning enligt 2 a kap., eller som har meddelats tillstånd till vapenhandlarverksamhet, gäller i stället den allmänna bestämmelsen i artikel 5.1 e i dataskyddsförordningen.

I *andra stycket*, som är nytt, finns ett undantag till första stycket för uppgifter om skjutvapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet. Sådana uppgifter får avföras ur registret 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte dessförinnan har återinförts.

2 kap.

1 § Tillstånd krävs för att

- a) inneha skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket,
- b) driva handel med skjutvapen,
- c) driva näringsverksamhet som helt eller delvis består av att förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen eller ammunition eller att arrangera överföringar av sådan egendom (mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition),
- d) yrkesmässigt ta emot skjutvapen för reparation eller översyn, eller
- e) föra in skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller
2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller för verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

Paragrafen innehåller de grundläggande bestämmelserna om vilka befattningar med bl.a. skjutvapen som kräver tillstånd enligt denna lag. Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.3 b och, tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 § och 2 kap. 8 §, artikel 10.1 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Paragrafen behandlas i avsnitt 6.1 och 8.2.

Ändringen i *första stycket a* innebär att det införs krav på tillstånd för att få inneha vissa löstagbara magasin. Undantag från tillståndsplikten regleras i 2 kap. 8 §. Otillåtet innehav av löstagbara magasin är straffsanktionerat genom 9 kap. 2 § första stycket d.

Av punkt 2 i övergångsbestämmelserna framgår att den som innehar ett löstagbart magasin som det enligt 2 kap. 1 § krävs tillstånd för, får inneha magasinet utan sådant tillstånd till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före den tidpunkten, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Genom *första stycket c*, som är ny, införs krav på tillstånd för att bedriva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition är näringsverksamhet som helt eller delvis består av att förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, sådana föremål som jämfälls med skjutvapen enligt 1 kap. 3 § denna lag eller ammunition. Även näringsverksamhet som helt eller delvis består av att arrangera överföringar av sådan egendom inom landet eller mellan olika länder utgör mäklarverksamhet. När det gäller innebörden av begreppet näringsverksamhet kan vägledning hämtas från det skatterättsliga området. Där avses med näringsverksamhet förvärvsverksamhet som bedrivs yrkesmässigt och självständigt (13 kap. 1 § inkomstskattelagen [1999:1229]). Att verksamheten går med vinst är inte en förutsättning för att den ska anses utgöra näringsverksamhet. Personer eller företag som endast anlitas för att utföra transporter eller överföringar av skjutvapen eller ammunition

eller som endast tillhandahåller annonsplats bedriver inte mäklarverksamhet i lagens mening. Detsamma gäller för de personer eller företag som förmedlar enstaka affärer utan att uppfylla kravet på näringsverksamhet. Vapenmäklarverksamhet innefattar inte någon fysisk hantering av skjutvapen eller ammunition. Förekommer en fysisk hantering kan verksamheten däremot utgöra vapenhandlarverksamhet.

Genom 9 kap. 2 § första stycket f är det straffsanktionerat att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd.

Ändringen i *första stycket e* (nuvarande *första stycket d*) innebär att det införs krav på tillstånd för att till Sverige få föra in vissa löstaggbara magasin. Undantag från tillståndsplikten regleras i 2 kap. 13 §. Bestämmelser om straff för olovlig införsel och försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 a § Tillstånd att inneha skjutvapen som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd enligt första stycket får endast meddelas för sådana vapen som avses i 6 a § första stycket om vapnet har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

Paragrafen reglerar de särskilda förutsättningar som gäller för att meddela tillstånd till innehav av skjutvapen med huvudsakligen prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde. Ändringen i paragrafen genomför artikel 6 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 7.2.

Andra stycket, som är nytt, innebär att tillstånd att inneha vissa typer av vapen som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde får meddelas endast om vapnet har deaktiverats, dvs. gjorts definitivt funktionsodugligt i enlighet med den i stycket angivna genomförandeförordningen. Kravet på deaktivering gäller för sådana vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt bilaga 1 del II till vapendirektivet. Av punkt 3 i övergångsbestämmelserna framgår att kravet på deaktivering inte gäller vid förnyelse av tidsbegränsade tillstånd som avser sådana halvautomatiska vapen som anges i punkterna 6–8 i bilaga 1 del II till vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och som har registrerats i Polismyndighetens vapenregister före den 13 juni 2017.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

6 a § Tillstånd att inneha *sådana vapen som anges i punkterna 1–3 och 6–9 i bilaga 1 del II till rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen, eller vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket*, ska tidsbegränsas till att gälla i högst

fem år. Tillstånd till sådana vapen som anges i punkterna 7 a ii och 7 b ii ska dock endast tidsbegränsas om ett löstagbart magasin med den kapacitet som anges i punkterna får användas med vapnet.

Även tillstånd för en enskild att inneha andra enhandsvapen för flerskott än sådana som anges i första stycket, eller vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket, ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år.

Tillstånd ska inte tidsbegränsas om särskilda skäl talar emot det. Tillstånd ska inte heller tidsbegränsas om tillståndet avser vapen som har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403.

Om en ansökan om förnyat tillstånd har lämnats in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska tillståndet fortsätta gälla till dess att ett beslut i fråga om det nya tillståndet har fått laga kraft.

Paragrafen reglerar krav på tidsbegränsning av tillstånd till innehav av vissa vapen. Ändringen genomför artikel 6.7 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 7.3.

Genom ändringen i första stycket införs krav på att tillstånd till sådana vapen som klassificeras som s.k. förbjudna skjutvapen enligt bilaga I del II till vapendirektivet ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år. När det gäller de vapen som anges i punkterna 7 a ii och 7 b ii i bilagan förtydligar bestämmelsen att kravet endast gäller om ett löstagbart magasin med i punkterna angiven kapacitet får användas med vapnet, dvs. om tillståndet medger att vapnet används tillsammans med ett löstagbart magasin av den angivna kapaciteten. Bestämmelsen omfattar även tillstånd att inneha sådana vapendelar till vapnen i fråga som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket. Ändringen innebär även att bestämmelsen utvidgas till att omfatta innehavstillstånd såväl för enskilda som för sammanslutningar för jakt- eller målskytte, huvudmän för museer och auktoriserade bevakningsföretag.

Liksom tidigare ska, enligt andra stycket, också tillstånd för enskildas innehav av andra enhandsvapen för flerskott än sådana som klassificeras som förbjudna skjutvapen begränsas till att gälla i högst fem år. Kravet på tidsbegränsning utvidgas dock till att omfatta tillstånd till vapendelar som hör till sådana vapen och som anges i 2 a kap. 2 § andra stycket denna lag.

I tredje stycket anges att innehavstillstånd inte ska tidsbegränsas om särskilda skäl talar emot det. Detta motsvarar vad som gällde vid tidsbegränsning enligt paragrafens tidigare lydelse. I tredje stycket införs också en ny bestämmelse som innebär att tillstånd inte heller ska tidsbegränsas om det avser skjutvapen som har deaktiverats, dvs. gjorts definitivt funktionsodugliga i enlighet med den i stycket angivna genomförandeförordningen.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

8 § Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till vapnet, om egendomen är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition *och sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

Paragrafen reglerar dels ett undantag från kravet på tillstånd till ammunition i 2 kap. 1 §, dels de närmare förutsättningarna för att i andra fall beviljas tillstånd till sådan egendom. Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med ändringarna i 1 kap. 1 § och 2 kap. 1 §, artikel 10.1 i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 8.2.

Ändringen i *första stycket* innebär att den som har rätt att inneha ett visst vapen för skjutning inte behöver ha ett särskilt innehavstillstånd för löstagbara magasin till vapnet. På så sätt knyts rätten till innehav av löstagbara magasin, på samma sätt som rätten att inneha ammunition, till rätten att inneha ett visst vapen.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de grundläggande förutsättningarna för tillstånd att i andra fall inneha ammunition ska gälla även för tillstånd att inneha löstagbara magasin.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket d.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

9 § Skjutvapen, ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket får överlåtas *eller yrkesmässigt förmedlas* endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition *eller sådana löstagbara magasin* överlåts genom *ett ombud* ska ombudet ha eget vapentillstånd.

Paragrafen reglerar att den som överlåter sådan egendom som omfattas av paragrafen måste förvissa sig om att mottagaren har rätt att inneha egendomen. Paragrafen behandlas i avsnitt 6.2 och 8.4.

Ändringen innebär dels att bestämmelsen utvidgas till att omfatta löstagbara magasin, dels att skyldigheten att kontrollera även ska gälla den som yrkesmässigt förmedlar skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin.

Med förmedling avses sådan verksamhet som går ut på att arrangera överlåtelser. Kravet på att förmedlingen ska vara yrkesmässig innebär att förmedlingen ska äga rum inom ramen för näringsverksamhet. Mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition kan omfatta yrkesmässig förmedling i den del vapenmäklaren arrangerar överlåtelser. Genom ändringen införs således krav på vapenmäklare att ta reda på om en köpare har rätt att inneha den egendom som förmedlas.

Bestämmelsen är straffsanktionerad. Den som uppsåtligen eller av oaksamhet överlåter eller yrkesmässigt förmedlar skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet kan dömas för vapenbrott enligt 9 kap. 1 §. Den som uppsåtligen eller av oaksamhet överlåter eller yrkesmässigt förmedlar löstagbara magasin eller ammunition till någon som inte har rätt att inneha egendomen kan dömas för brott mot vapenlagen enligt 9 kap. 2 § första stycket e.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

Tillstånd till handel med skjutvapen och mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition

10 § Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel *eller mäklarverksamhet* som ska bedrivas yrkesmässigt.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar förutsättningar för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen. Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.3 c i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att de allmänna förutsättningarna för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen på motsvarande sätt gäller för att få tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §. Ändringen innebär även att andra och tredje styckena utvidgas till att omfatta mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

10 a § En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar krav på den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen att ha en föreståndare. Paragrafen behandlas i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att kravet utvidgas till att omfatta den som meddelats tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

I paragrafen görs även en språklig och redaktionell ändring.

10 b § Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för *en* sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Ersättaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar krav på den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen att ha en ersättare till föreståndaren. Paragrafen behandlas i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att kravet utvidgas till att omfatta den som meddelats tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

I paragrafen görs även en språklig ändring.

Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition eller löstagbara magasin till Sverige

11 § För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition *eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för att få tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.5.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de grundläggande förutsättningarna för tillstånd att föra in ammunition i Sverige ska gälla även för tillstånd att föra in löstagbara magasin.

12 § Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Paragrafen reglerar de närmare förutsättningarna för att med stöd av införseltillståndet få inneha den egendom som omfattas av tillståndet i Sverige. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.5.

Ändringen innebär att förutsättningarna för att med stöd av ett införseltillstånd få inneha löstagbara magasin blir desamma som för skjutvapen och ammunition.

13 § Skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, den ammunition och *de löstagbara magasin* som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen.

b) Enskilda personer som har permanent tillstånd från *en* behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition och *löstagbara magasin*

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,
- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen, ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Paragrafen reglerar undantag från kravet på införseltillstånd i 2 kap. 1 § och behandlas i avsnitt 8.5.

Ändringen innebär att de undantag från krav på tillstånd till införsel i Sverige som finns för skjutvapen och ammunition även ska gälla för löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

14 § Skjutvapen, ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för förvaring på tullager eller i frizon och behandlas i avsnitt 8.5.

Ändringen innebär att förutsättningarna för förvaring av skjutvapen och ammunition på tullager eller i frizon också ska gälla för förvaring av löstagbara magasin.

15 § Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin*, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får föras ut om *egendomen* anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller *inom* den längre tid som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* *egendomen* behandlas som om den hade förklarats förverkad.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för vissa fall av utförsel av skjutvapen eller ammunition och behandlas i avsnitt 8.5.

Ändringen innebär att de förutsättningar som gäller för att få föra ut skjutvapen och ammunition som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in ska gälla även för löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 a kap.

2 § Den som tillverkar ett skjutvapen som är avsett att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne, ska förse vapnet med en unik märkning som omfattar tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsåret inte framgår av serienumret. *Om en vapendel är för liten för att kunna märkas med en sådan unik märkning, ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller liknande.* Detta gäller inte den som tillverkar ett skjutvapen av vapendelar som redan är märkta på föreskrivet sätt.

Märkningen ska vara placerad på skjutvapnets

1. slutstycke eller trumma,

2. eldrör eller pipa, och
3. stomme, låda och mantel.

Paragrafen reglerar krav på märkning av skjutvapen vid tillverkning. Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med ändringen av 4 §, artikel 4.2 sista meningen i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 5.1.

Ändringen innebär att om en vapendel är för liten för att kunna märkas med tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, ska delen åtminstone märkas med ett serienummer eller liknande. En motsvarande märkning skulle kunna vara t.ex. en alfanumerisk eller digital kod.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 1 b §.

4 § Den som tillverkar någon av de vapendelar som anges i 2 § andra stycket ska *se till att delen är märkt på det sätt som anges i 2 § första stycket*. Detta gäller dock inte om tillverkaren ska infoga vapendelen i ett vapen som ska märkas vid tillverkningen.

Paragrafen reglerar krav på märkning av vapendelar vid tillverkning. Ändringen i paragrafen genomför, tillsammans med tillägget i 2 §, artikel 4.2 sista meningen i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 5.1.

Genom ändringen överensstämmer kravet på märkning enligt bestämmelsen med kravet på märkning enligt 2 §, vilket bl.a. innebär att en vapendel som är för liten för att kunna märkas med tillverkarens namn, landet eller platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, åtminstone ska märkas med ett serienummer eller liknande.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 1 b §.

5 § När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till *någon* annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter *föremålet* se till att det är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §. *Föremålet ska också ha en unik märkning av vilken det ska framgå* att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

Paragrafen reglerar krav på märkning av vapen som överläts från staten till permanent civilt bruk. Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.2 femte stycket i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 5.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att vapen som är avsedda att skjuta ut hagel, kulor eller andra projektiler med hjälp av ett antändbart drivämne samt slutstycken, trummor, eldrör, pipor, stommar, lådor och mantlar till sådana vapen vid överlåtelse från staten till någon annan för permanent civilt bruk ska märkas med samma unika märkning som vid tillverkning. Märkningen ska omfatta tillverkarens namn, landet och platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsår inte framgår av serienumret. Vid överlåtelse av skjutvapen ska märkningen placeras på varje sådan vapendel som anges i 2 § andra stycket. Bestämmelsen ändras även på så sätt att detta märkningskrav som

huvudregel numera även gäller när vapendelar överläts separat. Därutöver ska skjutvapen och vapendelar som förs över från staten till permanent civilt bruk, liksom tidigare, förses med en märkning av vilken det framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet. Samma krav på märkning gäller även vid överlåtelse av ett obrukbart vapen, om vapnet i brukbart skick skulle omfattas av märkningskravet.

Av punkt 5 i övergångsbestämmelserna framgår det att den äldre lydelsen fortfarande gäller för vapen som har tillverkats i eller förts in till EU före ikraftträdandet. Vapen och som har tillverkats före ikraftträdandet behöver således endast ha en unik märkning där det framgår att vapnet har överlåtits från en svensk myndighet. Vapendelar omfattades inte tidigare av bestämmelsen. Av punkt 4 i övergångsbestämmelserna framgår därför att den nya lydelsen inte ska tillämpas på vapendelar som har tillverkats i eller förts in till EU före ikraftträdandet.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

7 § Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

Paragrafen reglerar krav på märkning av skjutvapen och vapendelar vid införsel till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen. Ändringen i paragrafen genomför artikel 4.1 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet och behandlas i avsnitt 5.2.

Ändringen i första stycket innebär att skjutvapen och vapendelar vid införsel till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska märkas med samma unika märkning som vid tillverkning. Märkningen ska omfatta tillverkarens namn, landet och platsen för tillverkningen, serienummer och tillverkningsår, om tillverkningsår inte framgår av serienumret. Vid införsel av skjutvapen ska märkningen placeras på varje sådan vapendel som anges i 2 § andra stycket. Detta märkningskrav gäller som huvudregel även när sådana vapendelar förs in separat. Därutöver ska märkningen, liksom tidigare, visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln. Samma krav på märkning gäller vid införsel av ett obrukbart vapen, om vapnet i brukbart skick skulle omfattas av märkningskravet.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 1 b §.

3 kap.

10 § Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån även inneha ammunition och sådana

löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket till vapnet utan särskilt tillstånd.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för innehav av ammunition vid lån av skjutvapen. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.4.

Ändringen innebär att de förutsättningar som gäller för innehav av ammunition vid lån av skjutvapen ska gälla även för innehav av löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition och löstagbara magasin

1 § Den som innehar skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Paragrafen innehåller en grundläggande regel om vårdplikt för den som innehar skjutvapen eller ammunition. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.6.

Ändringen innebär att vårdplikten ska gälla även den som innehar löstagbara magasin.

Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket c.

2 § När skjutvapen inte *används ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen får *dock* förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

Paragrafen innehåller regler om förvaring av skjutvapen och ammunition som inte används. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.6.

Ändringen i *andra stycket* innebär att de förvaringskrav som gäller för ammunition även ska gälla för löstagbara magasin. Bestämmelsen är straffsanktionerad i 9 kap. 2 § första stycket c.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, sin ammunition eller *ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till någon annan för förvaring, om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

Paragrafen reglerar bl.a. under vilka förutsättningar en innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.6.

Ändringen i *första stycket* innebär att löstagbara magasin ska kunna lämnas över till någon annan för förvaring under samma förutsättningar som skjutvapen och ammunition. I bestämmelsen görs även en språklig ändring.

Av punkt 2 i övergångsbestämmelserna framgår att den som förvarar ett löstagbart magasin utan föreskrivet tillstånd får förvara magasinet utan sådant tillstånd till utgången av november 2019 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

Paragrafen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket b (överlämnande till förvaring), c (förvaringskrav) och i (förvaring åt någon annan).

4 § Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, ammunition eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt egendomen. Vapnet ska vara oladdat och, i den utsträckning det är möjligt och lämpligt, isärtaget och nerpackat.

Paragrafen reglerar vilka åtgärder som ska vidtas av den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.6.

Ändringen innebär att de krav som gäller skjutvapen och ammunition som skickas eller transporteras även ska gälla löstagbara magasin. Bestämmelsen är straffsanktionerad genom 9 kap. 2 § första stycket b.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

6 kap.

2 § Ett tillstånd att inneha ammunition eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat den egendom som tillståndet gäller, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.3.

Ändringarna innebär att tillstånd att inneha löstagbara magasin ska återkallas under samma förutsättningar som tillstånd att inneha ammunition.

3 § Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen eller mäkларverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) tillståndshavaren inte längre driver verksamheten yrkesmässigt,
- b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Paragrafen reglerar bl.a. i vilka fall ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska återkallas. Ändringen i paragrafen genomför artikel 16 i vapendirektivet och behandlas i avsnitt 6.1.

Ändringen innebär att tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska återkallas under samma förutsättningar som gäller för handel med skjutvapen. Tillägget innebär även att andra stycket, som avser återkallelse som inte är obligatorisk, gäller för tillstånd att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition.

Omhändertagande av vapen, ammunition, löstagbara magasin och tillståndsbevis

4 § Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition, tillståndsbevis och *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska tas om hand om

a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller

b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

Paragrafen reglerar i vilka situationer ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att löstagbara magasin ska tas om hand under samma förutsättningar som gäller för bl.a. ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition och löstagbara magasin

1 § Skjutvapen, ammunition *eller sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska lösas in av staten om

a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

b) innehavaren har avlidit,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, ammunition *eller ett löstagbart magasin* som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) *en* domstol har beslutat att ett vapen, ammunition *eller ett löstagbart magasin*, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte ska förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

Paragrafen regleras förutsättningarna för inlösen av skjutvapen och ammunition och behandlas i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för inlösen av löstagbara magasin som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 § Ett skjutvapen, ammunition *eller ett sådant löstagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ska inte lösas in om egendomen lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *den* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, ammunitionen *eller det löstagbara magasinet* återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av *en* domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet, ammunitionen *eller det löstagbara magasinet* ska inte heller lösas in om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. *Om ansökan avslås ska egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

Paragrafen reglerar undantag från bestämmelserna om inlösen och behandlas i avsnitt 8.7.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* innebär att de undantag från krav på inlösen som gäller för skjutvapen och ammunition även ska gälla för löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § Innehavare av ett skjutvapen, ammunition *eller ett löstagbart magasin* som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även *denna* lämnas över till Polismyndigheten.

Paragrafen reglerar förfarandet vid inlösen och behandlas i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att samma förfarande som gäller vid inlösen av skjutvapen och ammunition ska gälla även vid inlösen av löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

4 § För vapen, ammunition *eller löstagbara magasin* som lösas in ska *en* ersättning betalas med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

I paragrafen regleras vilken ersättning som ska betalas vid inlösen. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att den ersättning som ska betalas vid inlösen av löstagbara magasin ska beräknas på samma sätt som vid inlösen av vapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

8 kap. Vapen, ammunition och löstagbara magasin i dödsbon och konkursbon

1 § Skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
- b) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om *dödsbon*, 7 kap. 3 §, eller
- c) i fråga om *konkursbon*, konkursen har avslutats.

I paragrafen regleras förutsättningarna för att utan särskilt tillstånd få inneha skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för innehav av löstagbara magasin utan särskilt tillstånd som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

2 § Om skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns *en* särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

Paragrafen reglerar förutsättningarna för särskild förvaring av skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.7.

Ändringen innebär att samma förutsättningar ska gälla för särskild förvaring av löstagbara magasin som för skjutvapen och ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

3 § Bestämmelser om inlösen av vapen, ammunition och *löstagbara magasin* i *dödsbon* finns i 7 kap.

Paragrafen innehåller en upplysning om att bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.7.

Genom ändringen ges en upplysning om att det i 7 kap. finns bestämmelser om inlösen även av löstagbara magasin i dödsbo.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

9 kap.

1 § Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar* eller lånar ut ett skjutvapen till någon

som inte har rätt att inneha vapnet, döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Paragrafen reglerar straffansvar för vapenbrott och behandlas i avsnitt 6.2.

Genom ändringen kriminaliseras yrkesmässig förmedling av skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha det. Av 2 kap. 9 § framgår att skjutvapen får yrkesmässigt förmedlas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha vapnet. Att bryta mot den bestämmelsen utgör således vapenbrott. Angående vad som avses med yrkesmässig förmedling, se kommentaren till 2 kap. 9 §.

I paragrafen görs även en språklig och redaktionell ändring.

1 a § Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för grovt vapenbrott till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehaft på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,

2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,

3. innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

4. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

Paragrafen reglerar straffansvar för grovt och synnerligen grovt vapenbrott. Paragrafen behandlas i avsnitt 6.2.

Ändringen innebär att mängden vapen är en omständighet som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om ett vapenbrott, som består i att någon yrkesmässigt har förmedlat ett skjutvapen till någon som inte haft rätt att inneha det, är grovt eller synnerligen grovt. I paragrafen anges även andra omständigheter som särskilt ska beaktas vid bedömningen av om ett vapenbrott är grovt eller synnerligen grovt.

2 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport i 5 kap. 4 § eller mot villkor i fråga om förvaring av vapen som meddelats med stöd av denna lag,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, ammunition eller *ett sådant lösttagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* och som innehas av sammanslutningar, huvudmän

för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition *eller ett sådant lösttagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar* ammunition *eller ett sådant lösttagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till någon som inte har rätt att inneha *egendomen*,

f) driver handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* utan tillstånd,

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen, *ammunition eller ett sådant lösttagbart magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* åt någon annan utan att *något* föreskrivet tillstånd till förvaringen finns, eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition, *ett lösttagbart magasin* eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

Paragrafen reglerar straffansvar för andra brott mot vapenlagen än vapenbrott och brott mot bestämmelserna om märkning. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 16 i vapendirektivet och behandlas i avsnitt 6.2 och 8.3.

Genom ändringen i *första stycket c* straffsanktioneras brott mot vissa bestämmelser om förvaring av lösttagbara magasin (jfr 5 kap. 1–3 §§).

Genom ändringen i *första stycket d* straffsanktioneras innehav av lösttagbara magasin utan rätt till det (jfr 2 kap. 1 och 8 §§). Den uttryckliga straffsanktoneringen att någon inte följt ett beslut att lämna över ammunition för inlösen har strukits. Att inte följa beslutet innebär att ammunitionen innehas otillåtet vilket är straffsanktonerat enligt samma punkt.

Genom ändringen i *första stycket e* straffsanktioneras överlåtelse av lösttagbara magasin till någon som inte har rätt att inneha *egendomen*. Dessutom straffbeläggs det att yrkesmässigt förmedla ammunition och lösttagbara magasin till någon som inte har rätt att inneha *egendomen* (jfr 2 kap. 9 §).

Genom tillägget i *första stycket f* straffsanktioneras att driva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd (jfr 2 kap. 1 § c).

Genom ändringen i *första stycket i* straffsanktioneras förvaring av ammunition och lösttagbara magasin åt någon annan utan föreskrivet tillstånd (jfr 5 kap. 3 § första stycket).

Genom ändringen i *andra stycket* undantas ringa fall av otillåtet innehav av lösttagbara magasin från det straffbara området.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

4 § Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* och för försök till *ett* sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

I paragrafen upplyses om att bestämmelserna om straff för olovlig införsel av vissa varor och för försök till sådant brott finns i lagen om straff för smuggling. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.3.

Genom ändringen ges en upplysning om att det även när det gäller olovlig införsel av löstagbara magasin finns straffbestämmelser i lagen om straff för smuggling.

I paragrafen görs även en språklig ändring.

5 § Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition *och ett löstagbart magasin* som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d eller e. I stället för *att förklara egendomen förverkad* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition *och ett löstagbart magasin* som hör till vapnet förklaras *förverkade*.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

Paragrafen reglerar förverkande av vapen, vapendelar och ammunition som har varit föremål för vissa brott enligt vapenlagen. Ändringen behandlas i avsnitt 8.3.

Ändringen i *första stycket* innebär att löstagbara magasin som har varit föremål för brott ska kunna förverkas under samma förutsättningar som gäller för ammunition.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

7 § Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, ammunition eller *sådana löstagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket* till Polismyndigheten, får åtal för olovligt innehav av *egendomen* väckas mot honom eller henne av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

I paragrafen finns en särskild åtalsregel för den som frivilligt lämnar in skjutvapen och ammunition. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.3.

Ändringen innebär att den särskilda åtalsregeln även omfattar den som frivilligt lämnar in löstagbara magasin.

I paragrafen görs även språkliga och redaktionella ändringar.

11 kap.

1 § Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen

är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen *eller lösttagbara magasin* som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen,

- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

- frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, ammunition och *lösttagbara magasin* som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och

g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

Paragrafen innehåller bemyndiganden till regeringen. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.2.

Bemyndigandet i *punkt c* utvidgas till att omfatta lösttagbara magasin.

Bemyndigandet i *punkt f* utvidgas till att omfatta lösttagbara magasin som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige.

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,

b) krav på skjutskicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,

c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäkklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, krav på vapenhandlare och vapenmäklare att föra register* och vad som i övrigt ska gälla vid sådan *verksamhet*,

d) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,

e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition *eller sådana lösttagbara magasin som avses i 1 kap. 1 § andra stycket*,

f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,

g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,

h) förutsättningar för och förfaringssätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,

- i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,
- j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §,
- k) vad som ska iakttas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin*.

Paragrafen innehåller bemyndiganden till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Paragrafen behandlas i avsnitt 6.1, 8.6 och 9.4.

Bemyndigandet i *punkt c* utvidgas till att omfatta mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition. Vidare tydliggörs att bemyndigandet omfattar en möjlighet att meddela föreskrifter om skyldighet för vapenhandlare och vapenmäklare att föra register. Angående vad som avses med mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, se kommentaren till 2 kap. 1 §.

Bemyndigandet i *punkt e* utvidgas till att omfatta löstagbara magasin som förvaras av sammanslutningar.

Bemyndigandet i *punkt k* utvidgas till att omfatta transport av löstagbara magasin.

3 § Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, ammunition och *löstagbara magasin* som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering.

Paragrafen innehåller ett bemyndigande till regeringen. Paragrafen behandlas i avsnitt 8.2.

Ändringen innebär att bemyndigandet utvidgas till att omfatta löstagbara magasin.

I paragrafen görs även en språklig ändring.

12.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

21 a § *Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats ett sådant tillstånd. Registret ska även innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats ett sådant tillstånd samt om personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.*

Paragrafen är ny och genomför artikel 4.3 a i vapendirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet. Paragrafen behandlas i avsnitt 9.1.

Genom paragrafen åläggs den myndighet som prövar frågor om tillstånd om hantering av ammunition enligt 16 § att föra register över personer och organisationer som har meddelats sådant tillstånd. Verksamheter som bedriver handel med ammunition ska således registreras av den kommun där handeln bedrivs och verksamheter som ägnar sig åt annan hantering av

ammunition ska registreras av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap. Registerna ska förutom de som meddelats tillstånd omfatta fysiska personer som har ett betydande inflytande över en juridisk person som har meddelats tillstånd. Exempel på personer som kan ha betydande inflytande är verkställande direktörer, styrelseledamöter, bolagsmän och aktieägare med betydande aktieinnehav.

21 b § Registret ska ha till ändamål att

1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition.

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

Paragrafen anger ändamålen med det register som kommuner och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska föra enligt 21 a §. För angivna ändamål får uppgifterna också lämnas ut till andra myndigheter. Uppgifter får även, enligt finalitetsprincipen i 5.1 b i dataskyddsförordningen, behandlas och lämnas ut i andra fall om det inte är oförenligt med de ändamål för vilka uppgifterna samlades in. Detta innebär bl.a. att de omständigheter som anges i artikel 6.4 a–e i dataskyddsförordningen ska beaktas vid bedömningen av om behandlingen är förenlig med insamlingsändamålen.

21 c § Bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§ gäller lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen, om inte något annat följer av denna lag eller föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen.

Paragrafen är ny och behandlas i avsnitt 9.1.

I paragrafen upplyses om att bestämmelserna i 21 a och 21 b §§ kompletterar dataskyddsförordningen. Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig i varje medlemsstat. Det innebär att den automatiskt är en del av den svenska rättsordningen. I vissa avseenden förutsätter eller tillåter dataskyddsförordningen emellertid att medlemsstaterna inför bestämmelser som kompletterar förordningen, antingen i form av preciseringar eller i form av undantag. Denna lag innehåller de kompletterande bestämmelser som gäller för behandling av personuppgifter med anledning av de register som kommuner och MSB ska föra enligt 21 a och 21 b §§. Hänvisningen till dataskyddsförordningen är dynamisk, dvs. den avser förordningen i dess vid varje tidpunkt gällande lydelse.

I paragrafen upplyses också om hur 21 a och 21 b §§ förhåller sig till dataskyddslagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen. Dataskyddslagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning

till den lagen gäller vid behandling av personuppgifter enligt 21 a och 21 b §§. Detta gäller dock endast om inte något annat följer av denna lag eller av föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/853

av den 17 maj 2017

om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EEG ⁽³⁾ utgör en kompletterande åtgärd för den inre marknaden. Genom den skapades det en balans mellan, å ena sidan, åtagandet att säkerställa en viss frihet för handel med vissa skjutvapen och deras väsentliga delar inom unionen och, å andra sidan, kravet att den friheten begränsas av vissa garantier som gäller säkerheten och som är anpassade till dessa produkter.
- (2) Vissa aspekter av direktiv 91/477/EEG behöver förbättras ytterligare på ett proportionellt sätt för att motverka att skjutvapen missbrukas för brottslig verksamhet, samt med tanke på terroristattacker nyligen. I detta sammanhang efterfrågade kommissionen, i sitt meddelande av den 28 april 2015 om den europeiska säkerhetsagendan, en översyn av det direktivet och en gemensam strategi för deaktivering av skjutvapen för att förhindra att dessa reaktiveras och används av brottslingar.
- (3) Så snart skjutvapen lagligen förvärvats och innehåses i enlighet med direktiv 91/477/EEG, bör nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte tillämpas.
- (4) Vid tillämpning av direktiv 91/477/EEG bör definitionen av vapenmäklare omfatta varje fysisk eller juridisk person, inbegripet partnerskap och termen *tillhandahållande* anses inbegripa uthyrning och leasing. Eftersom vapenmäklare tillhandahåller tjänster som liknar de som tillhandahålls av vapenhandlare bör de också omfattas av direktiv 91/477/EEG när det gäller de skyldigheter för vapenhandlare som är av relevans för vapenmäklares verksamhet, i den mån de kan fullgöra dessa skyldigheter och i den mån skyldigheterna i fråga inte fullgörs av en vapenhandlare vad beträffar samma underliggande transaktion.
- (5) Vapenhandlares verksamhet inbegriper inte bara tillverkning utan även ändring eller omvandling av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition, t.ex. förkortande av ett komplett skjutvapen som leder till att deras kategori eller underkategori ändras. Rent privat, icke-kommersiell verksamhet, t.ex. manuell laddning och omladdning av ammunition från ammunitionsdelar för eget bruk eller ändringar av skjutvapen eller väsentliga delar som ägs av den berörda personen, såsom ändringar av stocken eller siktet eller underhåll för att åtgärda slitage på väsentliga delar, bör inte anses utgöra verksamhet som endast vapenhandlare får utföra.

⁽¹⁾ EUT C 264, 20.7.2016, s. 77.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2017.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EGT L 256, 13.9.1991, s. 51).

- (6) För att öka spårbarheten för alla skjutvapen och väsentliga delar och för att främja den fria rörligheten för dessa, bör alla skjutvapen eller deras väsentliga delar förses med en tydlig, beständig och unik märkning samt registreras i medlemsstaternas register.
- (7) Registrens poster bör innehålla alla uppgifter som gör det möjligt att knyta ett skjutvapen till dess innehavare, och bör inbegripa namnet på tillverkaren eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, skjutvapnets typ, märke, modell, kaliber och serienummer eller eventuella unika märkningar som anbringats på skjutvapnets stomme eller låda. Andra väsentliga delar än stommen och lådan bör i registren anges inom ramen för posten för det skjutvapen på vilket de ska monteras.
- (8) För att förhindra att märkningar lätt avlägsnas och för att klargöra vilka väsentliga delar som ska märkas bör gemensamma unionsregler för märkning införas. Dessa regler bör tillämpas endast på skjutvapen eller väsentliga delar som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller senare, när dessa släpps ut på marknaden, medan skjutvapen och delar som tillverkas i eller importeras till unionen före det datumet fortsatt bör omfattas av de märknings- och registreringskrav enligt direktiv 91/477/EEG som är tillämpliga fram till det datumet.
- (9) Mot bakgrund av hur farliga skjutvapen och väsentliga delar är och med tanke på deras livslängd krävs det, för att säkerställa att de behöriga myndigheterna kan spåra skjutvapen och väsentliga delar inom ramen för administrativa och straffrättsliga förfaranden och med beaktande av nationell processrätt, att registrens poster bevaras under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats. Tillgång till dessa registerposter och alla tillhörande personuppgifter bör för beviljande eller återkallande av tillstånd eller tullförfarande, inbegripet ett eventuellt påförande av administrativa sanktioner, begränsas till behöriga myndigheter och tillåtas endast upp till 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och upp till 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats när sådan tillgång är nödvändig i brottsbekämpningssyfte.
- (10) Ett effektivt informationsutbyte mellan vapenhandlare och vapenmäklare å ena sidan och nationella behöriga myndigheter å andra sidan är viktigt för att registret ska fungera på ändamålsenligt sätt. Vapenhandlare och vapenmäklare bör därför utan onödigt dröjsmål förse de nationella behöriga myndigheterna med information. För att underlätta detta bör de nationella behöriga myndigheterna gentemot vapenhandlare och vapenmäklare tillgängliggöra möjligheter till elektronisk kommunikation, vilka kan inbegripa inlämnande av informationen antingen genom e-post eller direkt genom en databas eller ett register av något annat slag.
- (11) När det gäller medlemsstaternas skyldighet att ha ett övervakningssystem för att säkerställa att villkoren för tillstånd för skjutvapen är uppfyllda under hela deras varaktighet, bör medlemsstaterna besluta huruvida bedömningen ska inbegripa läkarundersökningar och psykologiska undersökningar på förhand.
- (12) Utan att det påverkar nationell rätt om yrkesansvar bör bedömningen av relevant medicinsk eller psykologisk information inte förutsätta att den medicinska personal eller andra personer som tillhandahåller sådana uppgifter har något ansvar om skjutvapen som innehas i enlighet med direktiv 91/477/EEG missbrukas.
- (13) Skjutvapen och ammunition bör förvaras på ett säkert sätt när de inte hålls under omedelbar uppsikt. Om de förvaras på annat sätt än i säkerhetsskåp bör skjutvapen och ammunition förvaras åtskilt från varandra. När skjutvapnet och ammunitionen ska överlämnas till en transportör bör denne vara ansvarig för lämplig övervakning och förvaring. Kriterier för lämplig förvaring och säker transport bör definieras i nationell rätt, med beaktande av antalet berörda vapen och ammunition samt deras kategori.
- (14) Direktiv 91/477/EEG bör inte påverka de regler i medlemsstaterna som tillåter lagliga transaktioner gällande skjutvapen, väsentliga delar och ammunition via postorder, internet eller *distansavtal* enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾, exempelvis genom internetbaserade auktionskataloger eller radannonser, telefon eller e-post. Det är emellertid mycket viktigt att identiteten på parterna i sådana transaktioner och parternas lagliga rätt att delta i sådana transaktioner är möjliga att kontrollera och faktiskt blir föremål för en sådan kontroll. När det gäller köpare är det därför lämpligt att säkerställa att deras identitet och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

i tillämpliga fall deras tillstånd för förvärv av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition kontrolleras av en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd eller av en offentlig myndighet eller dess företrädare, senast vid leveransen.

- (15) För de farligaste skjutvapnen bör det införas strängare regler i direktiv 91/477/EEG som säkerställer att det inte är tillåtet att förvärva, inneha eller bedriva handel med dessa skjutvapen, med vissa begränsade, vederbörligen motiverade undantag. Om dessa regler inte följs bör medlemsstaterna vidta samtliga lämpliga åtgärder, som skulle kunna innebära beslagtagande av skjutvapnen i fråga.
- (16) Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att tillåta förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för utbildningsändamål, kulturella ändamål, inbegripet film och teater, forskningsändamål eller historiska ändamål. Personer som beviljas tillstånd skulle kunna vara bl.a. vapensmeder, kontrollanstalter, tillverkare, certifierade experter, kriminaltekniker och i vissa fall de som är involverade i film- och tv-inspelningar. Medlemsstaterna bör också ha möjlighet att tillåta enskilda att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A för det nationella försvaret, t.ex. inom ramen för frivillig militär utbildning som föreskrivs i nationell rätt.
- (17) Medlemsstaterna bör kunna välja att bevilja erkända museer och samlare tillstånd för förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A när så krävs för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska, utbildningsrelaterade eller kulturarvsrelaterade ändamål, under förutsättning att sådana museer och samlare, innan ett sådant tillstånd beviljas, visar att de vidtagit de åtgärder som krävs för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen, också genom lämplig förvaring. Vid beviljande av varje sådant tillstånd bör den specifika situationen beaktas och tas med i beräkningen, t.ex. samlingens karaktär och ändamålen med den, och medlemsstaterna bör säkerställa att det finns ett system för övervakning av samlare och samlingar.
- (18) Vapenhandlare och vapenmäklare bör inte hindras att hantera skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A i fall där förvärv och innehav av sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition undantagsvis är tillåtna, när hantering av dessa är nödvändig för deaktivering eller omvandling eller närhelst annars så är tillåtet enligt direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet. Inte heller bör vapenhandlare och vapenmäklare hindras från att hantera sådana skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i fall som inte omfattas av direktiv 91/477/EEG, enligt ändring genom det här direktivet, t.ex. skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som ska exporteras utanför unionen eller vapen som ska förvärfas av försvarsmakten, polisen eller offentliga myndigheter.
- (19) Vapenhandlare och vapenmäklare bör få vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller skarpa tändrör för ammunition som de anser vara misstänkt. En transaktion kan anses vara misstänkt om den exempelvis inbegriper mängder som är ovanliga för den planerade privata användningen, om köparen inte verkar känna till ammunitionens användning eller om köparen insisterar på att betala i kontanter och samtidigt är ovillig att visa upp identitetsbevis. Vapenhandlare och vapenmäklare bör också kunna rapportera sådana misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna.
- (20) Risken är hög för att akustiska vapen och andra typer av vapen som använder lösa skott omvandlas till verkliga skjutvapen. Det är därför mycket viktigt att ta itu med problemet med sådana omvandlade vapen som används för att begå brottslig verksamhet, i synnerhet genom att låta dem omfattas av direktiv 91/477/EEG. I syfte att undvika risken för att larm- och signalvapen tillverkas på ett sådant sätt som gör dem möjliga att omvandlas till att avfira ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör kommissionen anta tekniska specifikationer för att säkerställa att de inte går att omvandla på ett sådant sätt.
- (21) Med hänsyn till att det finns stor risk för att skjutvapen som inte deaktiverats på rätt sätt reaktiveras och i syfte att höja säkerhetsnivån i hela unionen bör sådana skjutvapen omfattas av direktiv 91/477/EEG. En definition av deaktiverade skjutvapen bör anges som återspeglar de generella principer för deaktivering av skjutvapen som anges i protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, fogat till rådets beslut 2014/164/EU ⁽¹⁾, varigenom protokollet införlivas i unionens rättsliga ramar.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/164/EU av den 11 februari 2014 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, delar av och komponenter till dessa samt ammunition, vilket kompletterar Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (EUT L 89, 25.3.2014, s. 7).

- (22) Skjutvapen som är utformade för militärt bruk, t.ex. AK47 och M16, och som genom sin utformning erbjuder ett val mellan olika avfyringssätt, och manuellt kan ställas in på antingen helautomateld eller halvautomateld, bör klassificeras i kategori A skjutvapen, och därför förbjudas för civilt bruk. Om de omvandlas till halvautomatiska skjutvapen bör de klassificeras i kategori A punkt 6.
- (23) Vissa halvautomatiska skjutvapen kan lätt omvandlas till automatiska skjutvapen och utgör därmed ett hot mot säkerheten. Men även utan en sådan omvandling skulle vissa halvautomatiska skjutvapen kunna vara mycket farliga om de kan rymma många patroner samtidigt. Därför bör halvautomatiska skjutvapen med en fast laddningsanordning som gör det möjligt att avfira många patroner samt halvautomatiska skjutvapen i kombination med en löstagbar laddningsanordning med hög kapacitet förbjudas för civilt bruk. Möjligheten att montera på en laddningsanordning med en kapacitet som överstiger 10 patroner för långa skjutvapen och 20 patroner för korta skjutvapen avgör inte i sig klassificeringen av skjutvapnet i en viss kategori.
- (24) Utan att det påverkar förlängning av tillstånd i enlighet med direktiv 91/477/EEG bör halvautomatiska skjutvapen med kantantändning, inbegripet skjutvapen av kaliber .22 eller mindre, inte klassificeras i kategori A, såvida de inte omvandlats från automatiska skjutvapen.
- (25) Bestämmelserna i direktiv 91/477/EEG gällande Europeiska skjutvapenpasset, som den huvudsakliga handling som krävs för de olika verksamheter som bedrivs av tävlingsskyttar och andra personer som beviljats tillstånd i enlighet med det direktivet, bör förbättras genom att det i de relevanta bestämmelserna införs en hänvisning till skjutvapen i kategori A, utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att välja att tillämpa strängare regler.
- (26) Föremål som fysiskt ser ut som skjutvapen (*replikvapen*), men är tillverkade så att de inte kan omvandlas till att avfira ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, bör inte omfattas av direktiv 91/477/EEG.
- (27) Om medlemsstaterna har nationell rätt som reglerar antika vapen omfattas dessa vapen inte av direktiv 91/477/EEG. Reproduktioner av antika vapen är dock inte av samma historiska värde eller intresse och kan tillverkas med hjälp av moderna tekniker som kan öka livslängden och precisionen. Därför bör reproduktioner ingå i tillämpningsområdet för direktiv 91/477/EEG. Direktiv 91/477/EEG är inte tillämpligt på andra produkter, såsom airsoftvapen, som inte motsvarar definitionen av ett skjutvapen och därför inte regleras genom det direktivet.
- (28) För att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna vore det värdefullt om kommissionen gjorde en bedömning av vad som krävs för ett system som kan stödja utbytet av de uppgifter som finns i medlemsstaternas datoriserade register, inbegripet möjligheten att låta varje medlemsstat få tillgång till ett sådant system. Det systemet kan använda en modul från informationssystemet för den inre marknaden (IMI) – inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 ⁽¹⁾ som är särskilt anpassad för skjutvapen. Sådant informationsutbyte mellan medlemsstater bör ske i överensstämmelse med de uppgiftsskyddsregler som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾. När den behöriga myndigheten behöver ha tillgång till uppgifter ur kriminalregistret för en person som ansöker om tillstånd att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör myndigheten i fråga kunna erhålla dessa uppgifter enligt rådets rambeslut 2009/315/RIF ⁽³⁾. Kommissionens bedömning skulle vid behov kunna åtföljas av ett förslag till lagstiftning som beaktar befintliga system för informationsutbyte.
- (29) I syfte att säkerställa ett lämpligt informationsutbyte på elektronisk väg mellan medlemsstaterna rörande beviljade tillstånd för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat och om avslag på ansökningar om tillstånd

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (*IMI-förordningen*) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23).

att förvärva eller inneha ett skjutvapen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa bestämmelser som gör det möjligt för medlemsstaterna att skapa ett sådant system för utbyte av information. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016 ⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet i synnerhet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (31) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (32) Förordning (EU) 2016/679 bör gälla för behandling av personuppgifter inom ramen för direktiv 91/477/EEG. Om personuppgifter som samlats in enligt direktiv 91/477/EEG behandlas i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, bör de myndigheter som behandlar dessa uppgifter följa bestämmelser som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Direktiv 91/477/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (35) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG ⁽⁵⁾.
- (36) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁶⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

- (37) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv och direktiv 91/477/EEG, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av de områden som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 91/477/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

1. I detta direktiv avses med

1. *skjutvapen*: varje bärbart vapen med pipa som avfyrar, är avsett att avfyras eller kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne, om det inte utesluts från den definitionen av någon av anledningarna i del III i bilaga I. Skjutvapen klassificeras i del II i bilaga I.

Ett föremål ska anses kunna omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne om

- a) det liknar ett skjutvapen, och
  - b) det på grund av sin konstruktion eller sina materialegenskaper kan omvandlas på detta sätt,
2. *väsentlig del*: pipan, stommen, lådan, inklusive både övre och nedre i tillämpliga fall, manteln, cylindern samt slutstycket, vilka, som separata delar, tillhör samma kategori som det skjutvapen på vilket de är eller är tänkta att vara monterade,
  3. *ammunition*: alla patroner eller deras komponenter, inklusive patronhylsor, tändhattar, drivladdningar, kulor eller projektiler som används i skjutvapen, förutsatt att dessa komponenter själva omfattas av krav på tillstånd i den berörda medlemsstaten,
  4. *larm- och signalvapen*: anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som inte kan omvandlas till att avfyras ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne,
  5. *salutvapen och akustiska vapen*: skjutvapen som har omvandlats särskilt så att de endast kan avfyras lösa skott för användning vid t.ex. teaterföreställningar, fotografering, film- och tv-inspelningar, återskapande av historiska händelser, parader, idrottsevenemang och utbildning,
  6. *deaktiverade skjutvapen*: skjutvapen som har gjorts permanent obrukbara genom åtgärder som medför att det berörda skjutvapnets samtliga väsentliga delar gjorts definitivt oanvändbara och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle möjliggöra någon form av reaktivering av skjutvapnet,
  7. *museum*: en permanent institution som verkar i samhällets tjänst och för dess utveckling, är öppen för allmänheten och förvärvar, bevarar, bedriver forskning om och ställer ut skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings-, kulturarvs- eller fritidsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,

⁽¹⁾ EUTL 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUTL 160, 18.6.2011, s. 19).

8. *samlare*: varje fysisk eller juridisk person som samlar in och bevarar skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition för historiska, kulturella, vetenskapliga, tekniska eller utbildnings- eller kulturarvsrelaterade ändamål, och som erkänts som sådan av den berörda medlemsstaten,
9. *vapenhandlare*: varje fysisk eller juridisk person vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
  - a) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, hyra ut, reparera, ändra eller omvandla skjutvapen eller väsentliga delar,
  - b) tillverka, bedriva handel eller byteshandel med, ändra eller omvandla ammunition,
10. *vapenmäklare*: varje fysisk eller juridisk person, med undantag av vapenhandlare, vars näringsverksamhet helt eller delvis består av något av följande:
  - a) förhandla om eller arrangera transaktioner för inköp, försäljning eller leverans av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition,
  - b) arrangera överföringen av skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition inom en medlemsstat, från en medlemsstat till en annan medlemsstat, från en medlemsstat till ett tredjeland eller från ett tredjeland till en medlemsstat,
11. *olaglig tillverkning*: olaglig tillverkning eller sammansättning av skjutvapen, väsentliga delar till dessa och ammunition
  - a) med hjälp av väsentliga delar till skjutvapen som varit föremål för olaglig handel,
  - b) utan tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 4 av en behörig myndighet i den medlemsstat där tillverkningen eller sammansättningen har skett, eller
  - c) utan märkning av vapnen då de tillverkas i enlighet med artikel 4,
12. *olaglig handel*: förvärv, försäljning, leverans, transport och överföring av skjutvapen, väsentliga delar till dessa eller ammunition från en medlemsstat eller genom denna medlemsstat till en annan medlemsstat, om någon av de berörda medlemsstaterna inte tillåter det i enlighet med detta direktiv eller om skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen inte har märkts i enlighet med artikel 4,
13. *spårning*: en systematisk utredning av hur skjutvapen och i förekommande fall väsentliga delar till dessa och ammunition går från tillverkare till köpare, i syfte att hjälpa medlemsstaternas behöriga myndigheter att upptäcka, utreda och analysera olaglig tillverkning och olaglig handel.

2. Vid tillämpning av detta direktiv ska en person betraktas som bosatt i det land som anges i adressen i någon officiell handling som utvisar personens hemvist, såsom pass eller nationellt identitetskort som visas upp för behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller för en vapenhandlare eller en vapenmäklare vid kontroll vid förvärv eller av innehav. Om en persons adress inte framgår av hans eller hennes pass eller nationella identitetskort ska bosättningslandet avgöras på grundval av andra officiella bevis för bosättning som godtas i den berörda medlemsstaten.

3. Ett *europiskt skjutvapenpass* ska på begäran utfärdas av en medlemsstats behöriga myndigheter till en person som legalt förvärvat och använder ett skjutvapen. Passet ska ha en giltighetstid på högst fem år, som kan förlängas, och det ska innehålla de upplysningar som anges i bilaga II. Det ska vara en personlig handling där det eller de skjutvapen förs in som passets innehavare äger och använder i enlighet med passet. Då skjutvapnet används ska passet alltid medföras av den berörda personen och eventuella förändringar i skjutvapeninnehavet eller i skjutvapnets egenskaper ska anges i passet, liksom förlust eller stöld av skjutvapnet.”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

1. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av nationella bestämmelser om rätten att bära vapen och om jakt eller tävlingsskytte, om de vapen som används lagligen förvärvats och innehas i enlighet med detta direktiv.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förvärv eller innehav av vapen och ammunition i enlighet med nationell rätt av försvarsmakten, polisen eller de offentliga myndigheterna. Det ska inte heller tillämpas på överlåtelse som regleras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen (EUT L 146, 10.6.2009, s. 1).”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. När det gäller skjutvapen som tillverkats i eller importerats till unionen den 14 september 2018 eller senare ska medlemsstaterna säkerställa att alla skjutvapen eller väsentliga delar som släpps ut på marknaden har

a) försetts med en tydlig, permanent och unik märkning utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen, och

b) registrerats i enlighet med detta direktiv utan dröjsmål efter tillverkning och senast innan de släpps ut på marknaden, eller utan dröjsmål efter import till unionen.

2. Den unika märkning som avses i punkt 1 a ska inbegripa tillverkarens namn eller varumärkesnamnet, landet eller platsen för tillverkningen, serienumret och tillverkningsåret, om detta inte redan framgår av serienumret, samt om möjligt modellen. Detta ska inte påverka möjligheten att anbringa tillverkarens varumärke. Om en väsentlig del är för liten för att kunna märkas i enlighet med denna artikel ska den märkas med åtminstone ett serienummer eller en alfanumerisk eller digital kod.

Märkningskraven för skjutvapen och väsentliga delar som är av särskilt stort historiskt värde ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att varje enskild förpackning med komplett ammunition märks på ett sådant sätt att tillverkarens namn, varupartiets identifikationsnummer, kalibern och ammunitionstypen anges.

Vid tillämpning av punkt 1 och den här punkten får medlemsstaterna välja att tillämpa bestämmelserna i konventionen av den 1 juli 1969 om ömsesidigt erkännande av kontrollstämplar på handeldvapen.

När ett skjutvapen eller dess väsentliga delar överförs från en statlig depå till permanent civilt bruk ska medlemsstaterna dessutom säkerställa att det eller de förses med den unika märkning som föreskrivs i punkt 1 och som tillåter identifiering av den enhet från vilken överföringen har skett.

2a. Kommissionen ska anta genomförandeakter med tekniska specifikationer för märkningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.

3. Medlemsstaterna ska inrätta ett system för reglering av vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet. Sådana system ska inbegripa åtminstone

a) registrering av vapenhandlare och vapenmäklare som är verksamma på den medlemsstatens territorium,

b) licens eller tillstånd för vapenhandlar- och vapenmäklarverksamhet på den medlemsstatens territorium, och

c) en prövning av den berörda vapenhandlarens eller vapenmäklarens personliga och yrkesmässiga integritet och relevanta förmåga. I fråga om juridiska personer gäller prövningen både den juridiska personen och den fysiska person eller de personer som leder företaget.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska andra meningen ersättas med följande:

”Det registret ska omfatta alla de uppgifter med anknytning till skjutvapen som krävs för att spåra och identifiera skjutvapnen i fråga, däribland

- a) typ, märke, modell, kaliber och serienummer för varje skjutvapen samt den märkning som anbringats på dess stomme eller låda som en unik märkning i enlighet med punkt 1, varigenom varje skjutvapens unika identitet ska fastställas,
- b) det serienummer eller den unika märkning som anbringats på de väsentliga delarna, om det eller den skiljer sig från märkningen på skjutvapnets stomme eller låda,
- c) namn och adress avseende leverantörerna av och förvärvarna av eller ägarna till skjutvapnet, tillsammans med relevant eller relevanta datum, och
- d) angivelser om omvandlingar eller ändringar av skjutvapnet som leder till att dess kategori eller underkategori ändras, inklusive certifierad deaktivering eller skrotning, med relevant eller relevanta datum.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna behåller uppgifterna för skjutvapen och väsentliga delar i registret, inklusive tillhörande personuppgifter, under en period av 30 år efter det att skjutvapnen eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Registeruppgifterna för skjutvapen och de väsentliga delar som avses i första stycket i denna punkt och tillhörande personuppgifter ska kunna tas del av

- a) för myndigheter med behörighet att bevilja eller återkalla de tillstånd som avses i artikel 6 eller 7 eller för myndigheter med behörighet för tullförfaranden för en period om 10 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats, och
- b) för myndigheter med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder för en period om 30 år efter det att skjutvapnet eller de väsentliga delarna i fråga skrotats.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifterna raderas från registret vid utgången av de perioder som anges i andra och tredje stycket. Detta påverkar inte fall där specifika personuppgifter har överförts till en myndighet med behörighet att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och används i det specifika sammanhanget, eller till andra myndigheter som är behöriga för jämförbara ändamål som föreskrivs i nationell rätt. I dessa fall ska de behöriga myndigheternas behandling av sådana uppgifter regleras av den berörda medlemsstatens nationella rätt, till fullo i överensstämmelse med unionsrätten, i synnerhet dess uppgiftsskyddsbestämmelser.”

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Vapenhandlare och vapenmäklare ska vara skyldiga att, så länge verksamheten bedrivs, föra ett register där varje skjutvapen och varje väsentlig del som omfattas av detta direktiv och som de tagit emot eller lämnat ut registreras, tillsammans med uppgifter som gör det möjligt att identifiera och spåra det berörda skjutvapnet eller de berörda väsentliga delarna, särskilt uppgifter om typ, märke, modell, kaliber och serienummer samt leverantörens och förvärvares namn och adress.

Efter det att deras verksamhet har upphört ska vapenhandlarna och vapenmäklarna överlämna det registret till de nationella myndigheter som är ansvariga för det register som avses i första stycket.

Medlemsstater ska säkerställa att vapenhandlare och vapenmäklare som är etablerade på dess territorium rapporterar transaktioner som inbegriper skjutvapen eller väsentliga delar utan onödigt dröjsmål till de behöriga nationella myndigheterna, att vapenhandlare och vapenmäklare kan kommunicera elektroniskt med de myndigheterna för sådana rapporteringsändamål och att registret uppdateras omedelbart efter det att de mottagit uppgifter om sådana transaktioner.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska se till att alla skjutvapen vid varje givet tillfälle kan kopplas till sina respektive ägare.”

4. Artikel 4a ska ersättas med följande:

”Artikel 4a

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har beviljats en licens eller, när det gäller skjutvapen i kategori C, för personer som har erhållit ett särskilt tillstånd för förvärv och innehav av sådana skjutvapen i enlighet med nationell rätt.”

5. Artikel 4b ska utgå.

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 5

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 ska medlemsstaterna tillåta förvärv och innehav av skjutvapen bara för personer som har giltiga skäl och som

a) fyllt 18 år; undantag ska dock göras för dels annat förvärv än köp, dels för innehav av skjutvapen avsedda för jakt och tävlingsskytte, förutsatt att personer under 18 år i detta fall har föräldrarnas tillstånd eller får vägledning från en förälder eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens eller befinner sig på ett licensierat eller på annat sätt godkänt träningscenter och att föräldern, eller en vuxen med en giltig skjutvapenlicens eller jaktlicens, tar ansvar för lämplig förvaring enligt artikel 5a, och

b) inte kan antas utgöra en fara för sig själva eller andra eller för allmän ordning och säkerhet. Det faktum att en person har befunnits skyldig till ett uppsåtligt våldsbrott, ska anses tala för att sådan fara föreligger.

2. Medlemsstaterna ska ha ett övervakningssystem, där övervakningen kan ske fortlöpande eller på annat sätt, i syfte att säkerställa att de villkor för tillstånd som fastställs i nationell rätt är uppfyllda under den tid som tillståndet gäller och att det görs bedömningar av bl.a. relevant medicinsk och psykologisk information. De specifika formerna ska fastställas i enlighet med nationell rätt.

Om något av dessa villkor för tillstånd inte längre är uppfyllt ska medlemsstaterna återkalla respektive tillstånd.

Medlemsstaterna får inte förbjuda personer bosatta inom deras territorier att inneha skjutvapen som förvärvats i en annan medlemsstat, om de inte förbjuder förvärv av samma typ av skjutvapen inom sitt eget territorium.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillstånd att förvärva och tillstånd att inneha ett skjutvapen i kategori B ska återkallas om det framkommer att den person som beviljades det tillståndet innehar en laddningsanordning som är möjlig att montera på halvautomatiska skjutvapen med centralantändning eller repeterande skjutvapen och

a) som kan innehålla mer än 20 patroner, eller

b) i fall av långa skjutvapen kan innehålla mer än 10 patroner,

såvida inte personen har beviljats tillstånd enligt artikel 6 eller tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

Artikel 5a

För att minimera risken att en obehörig person får tag i skjutvapen och ammunition ska medlemsstaterna fastställa regler för lämplig övervakning av skjutvapen och ammunition samt regler för hur dessa ska förvaras på ett lämpligt och säkert sätt. Skjutvapen och ammunition till skjutvapen får inte förvaras lättillgängligt tillsammans. Lämplig övervakning ska innebära att den person som lagligt innehar skjutvapnet eller ammunitionen i fråga har kontroll över det/den under dess transport och användning. Kontrollnivån för lämpliga förvaringsarrangemang ska återspegla antal och kategori av de berörda skjutvapnen och ammunitionen i fråga.

Artikel 5b

Medlemsstaterna ska, i fall då skjutvapen, väsentliga delar eller ammunition i kategorierna A, B eller C förvärvas och säljs genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU (*), säkerställa att identitet och, när så krävs, tillstånd för förvärvaren av skjutvapnet, de väsentliga delarna eller ammunitionen kontrolleras före eller allra senast vid leveransen av dessa till personen i fråga genom

- a) en vapenhandlare eller vapenmäklare som är licensierad eller har tillstånd, eller
- b) en offentlig myndighet eller en företrädare för den myndigheten.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

Artikel 6

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.2 ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att förbjuda förvärv och innehav av skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A. De ska säkerställa att skjutvapen, väsentliga delar och ammunition som innehas olagligt i strid med detta förbud beslagtas.

2. För skydd av säkerheten för kritisk infrastruktur, kommersiell sjöfart, konvojer av högt värde och känsliga fastigheter och för ändamål som rör det nationella försvaret, utbildnings-, kultur- och forskningsändamål samt historiska ändamål, får de nationella behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, i enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall bevilja tillstånd för skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A om detta inte är i strid mot allmän säkerhet eller allmän ordning.

3. Medlemsstaterna får i särskilda enskilda och vederbörligen motiverade undantagsfall besluta att bevilja samlare tillstånd att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A, under förutsättning att strikta säkerhetsvillkor är på plats och att samlarna för de nationella behöriga myndigheterna visar att åtgärder vidtagits för att motverka eventuella risker för den allmänna säkerheten eller den allmänna ordningen och att skjutvapnen, de väsentliga delarna eller ammunitionen i fråga förvaras på ett säkert sätt motsvarande de risker som är förbundna med obehörig tillgång till sådana produkter.

Medlemsstaterna ska säkerställa att samlare som beviljats tillstånd enligt första stycket i denna punkt är identifierbara i det register som avses i artikel 4. Sådana samlare med tillstånd ska vara skyldiga att föra register över samtliga skjutvapen i kategori A som de innehar, och nämnda register ska vara tillgängligt för de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstaterna ska inrätta ett lämpligt övervakningssystem för sådana samlare med tillstånd, med beaktande av alla relevanta faktorer.

4. Medlemsstaterna får tillåta vapenhandlare eller vapenmäklare att inom ramen för sin respektive yrkesutövning – och under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda – förvärva, tillverka, deaktivera, reparera, leverera, överföra och inneha skjutvapen, väsentliga delar till skjutvapen och ammunition i kategori A.

5. Medlemsstaterna får tillåta museer att förvärva och inneha skjutvapen, väsentliga delar och ammunition i kategori A under förutsättning att strikta villkor om säkerhet är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna får tillåta tävlingsskyttar att förvärva och inneha halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6 eller 7 under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) En tillfredsställande bedömning av de relevanta uppgifterna till följd av tillämpningen av artikel 5.2.
- b) Tillhandahållande av bevis för att den berörda tävlingsskytten aktivt tränar inför eller deltar i skyttetävlingar som erkänns av en officiellt erkänd skyttesportorganisation i den berörda medlemsstaten eller av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

- c) Tillhandahållande av ett intyg från en officiellt erkänd skyttesportorganisation som styrker att
- i) tävlingsskytten är medlem i en skytteklubb och regelbundet har bedrivit tävlingsskytte vid denna klubb under minst tolv månader, och
  - ii) skjutvapnet i fråga uppfyller de specifikationer som krävs för utövande av en skyttegren som erkänns av ett internationellt etablerat och officiellt erkänt skyttesportförbund.

När det gäller skjutvapen i kategori A punkt 6 får medlemsstater som tillämpar ett militärt system som grundar sig på allmän värnplikt och som under de senaste 50 åren har tillämpat ett system med överföring av militära skjutvapen till personer som lämnar armén efter att ha fullgjort sin militärtjänst, bevilja dessa personer tillstånd, i deras egenskap av tävlingsskyttar, att behålla ett skjutvapen som använts under den obligatoriska militärtjänstgöringen. Den relevanta offentliga myndigheten ska omvandla dessa skjutvapen till halvautomatiska skjutvapen, och ska regelbundet kontrollera att de personer som använder skjutvapnen inte utgör en risk för den allmänna säkerheten. Bestämmelserna som fastställs i första stycket leden a, b och c ska tillämpas.

7. Tillstånd som beviljas enligt denna artikel ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år.”

7. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Tillstånden för innehav av skjutvapen ska regelbundet omprövas, med intervaller som inte överstiger fem år. Ett tillstånd kan förnyas eller förlängas om de villkor som låg till grund för att det beviljades fortfarande är uppfyllda.”

b) Följande punkt ska införas:

”4a. Medlemsstaterna får besluta att bekräfta, förnya eller förlänga tillstånd för halvautomatiska skjutvapen i kategori A punkterna 6, 7 eller 8 avseende ett skjutvapen som klassificerats i kategori B, och som lagligen förvärvats och registrerats före den 13 juni 2017, i enlighet med de övriga villkor som fastställs i detta direktiv. Dessutom får medlemsstaterna tillåta att sådana skjutvapen förvärvas av andra personer som beviljats tillstånd av medlemsstaterna i enlighet med detta direktiv, i dess ändrade lydelse genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 (*).

(*) Europaparlamentet och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (EUT L 137, 24.5.2017, s. 22).”

8. I artikel 8 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Om en medlemsstat förbjuder eller kräver tillstånd för förvärv och innehav av ett skjutvapen i kategori B eller C inom sitt territorium, ska den underrätta de andra medlemsstaterna om detta; dessa stater ska enligt artikel 12.2 föra in en uttrycklig anmärkning om detta förhållande i varje europeiskt skjutvapenpass som de utfärdar för ett sådant skjutvapen.”

9. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Bestämmelserna för förvärv och innehav av ammunition ska vara desamma som de som gäller för innehav av de skjutvapen som ammunitionen är avsedd för.

Förvärv av laddningsanordningar för halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vilka kan innehålla mer än 20 patroner eller mer än 10 patroner vad gäller långa skjutvapen ska tillåtas endast för personer som beviljas tillstånd enligt artikel 6 eller ett tillstånd som har bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a.

2. Vapenhandlare och vapenmäklare får vägra att genomföra varje transaktion för förvärv av komplett ammunition eller delar av ammunition som de med fog anser vara misstänkt på grund av sin karaktär eller omfattning, och ska rapportera varje försök till sådan transaktion till de behöriga myndigheterna.”

10. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 10a

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition inte kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
2. Medlemsstaterna ska som skjutvapen klassificera anordningar med patroner som är konstruerade endast för att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk signalammunition och som kan omvandlas till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av tekniska specifikationer för larm- och signalvapen som tillverkas i eller importeras till unionen den 14 september 2018 eller efter detta datum, för att säkerställa att de inte går att omvandla till att avfyra ett skott, en kula eller en projektil med hjälp av ett antändbart drivämne. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2. Kommissionen ska anta en första sådan genomförandeakt senast den 14 september 2018.

Artikel 10b

1. Medlemsstaterna ska låta en behörig myndighet kontrollera åtgärderna för deaktivering av skjutvapen för att säkerställa att ändringarna av ett skjutvapen gör alla dess väsentliga delar definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Medlemsstaterna ska föreskriva att det i samband med denna kontroll utfärdas ett intyg och en annan handling av vilka det framgår att skjutvapnet deaktiverats, och att vapnet förses med en väl synlig märkning i detta syfte.
2. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av standarder och teknik för deaktivering som säkerställer att alla väsentliga delar av ett skjutvapen görs definitivt funktionsodugliga och omöjliga att avlägsna, ersätta eller ändra på ett sätt som skulle tillåta någon form av reaktivering av skjutvapnet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
3. De genomförandeakter som avses i punkt 2 ska inte vara tillämpliga på skjutvapen som deaktiverats före den dag då de genomförandeakterna börjar tillämpas, såvida inte dessa skjutvapen överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dagen.
4. Medlemsstaterna får inom två månader efter den 13 juni 2017 underrätta kommissionen om sina nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som tillämpades före den 8 april 2016 och motivera på vilka sätt säkerhetsnivån som säkerställs av dessa nationella standarder och tekniker är likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 (*), som började tillämpas den 8 april 2016.
5. När medlemsstaterna underrättar kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska kommissionen, senast 12 månader efter underrättelsen, anta genomförandeakter som fastställer huruvida nämnda nationella deaktiveringsstandarder och tekniker som det underrättats om säkerställde att skjutvapen deaktiverades med en säkerhetsnivå likvärdig med den som säkerställs av de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 13b.2.
6. Innan dessa genomförandeakter som avses i punkt 5 börjar tillämpas ska varje skjutvapen som deaktiverats i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker tillämpade före den 8 april 2016 när det överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden stämma överens med de tekniska specifikationer för deaktivering av skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Skjutvapen som deaktiverats före den 8 april 2016 i enlighet med nationella deaktiveringsstandarder och tekniker och som bedömts säkerställa en säkerhetsnivå likvärdig med de tekniska specifikationer för deaktivering av

skjutvapen som fastställs i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2015/2403, som började tillämpas den 8 april 2016, ska anses vara deaktiverade skjutvapen, inbegripet när de överförs till en annan medlemsstat eller släpps ut på marknaden efter den dag då de genomförandeakter som avses i punkt 5 började tillämpas.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga (EUT L 333, 19.12.2015, s. 62)."

11. I titeln på kapitel 3 ska ordet "gemenskapen" ersättas med ordet "unionen".

12. I artikel 11 ska punkt 1 ersättas med följande:

"1. Skjutvapen får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12, överföras från en medlemsstat till en annan endast i enlighet med det förfarande som fastställs i den här artikeln. Det förfarandet ska också tillämpas på överföring av skjutvapen efter försäljning genom *distansavtal* enligt definitionen i artikel 2 led 7 i direktiv 2011/83/EU."

13. Artikel 12 punkt 2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Utan hinder av punkt 1 får jägare och återskapare av historiska händelser i fråga om skjutvapen i kategori C, samt tävlingsskyttar i fråga om skjutvapen i kategorierna B eller C och skjutvapen i kategori A för vilka tillstånd beviljats, undantagsvis enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a, utan det föregående tillstånd som avses i artikel 11.2 inneha ett eller flera skjutvapen under en resa genom två eller flera medlemsstater i syfte att utöva sin verksamhet, förutsatt att

a) de har ett europeiskt skjutvapenpass, där skjutvapnet eller skjutvapnen är införda, och

b) de kan styrka skälen för resan, särskilt genom uppvisande av en inbjudan eller något annat bevis på sin jaktverksamhet, tävlingsskytteverksamhet eller verksamhet rörande återskapande av historiska händelser i den medlemsstat som är destinationsland."

b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Detta undantag ska dock inte tillämpas på resor till en medlemsstat som enligt artikel 8.3 antingen förbjuder förvärv och innehav av skjutvapnet i fråga eller som kräver ett tillstånd för vapnet. I detta fall ska i så fall detta uttryckligen anmärkas i Europeiska skjutvapenpasset. Medlemsstaterna får även vägra att tillämpa detta undantag i fall av skjutvapen i kategori A för vilka ett tillstånd beviljats enligt artikel 6.6 eller för vilka tillståndet bekräftats, förnyats eller förlängts enligt artikel 7.4a."

14. I artikel 13 ska följande punkter läggas till:

"4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska på elektronisk väg utbyta information om tillstånd som beviljats för överföring av skjutvapen till en annan medlemsstat samt information om avslag på ansökningar om tillstånd som föreskrivs i artiklarna 6 och 7 av säkerhetsskäl eller med avseende på den berörda personens pålitlighet.

5. Kommissionen ska ombesörja ett system för utbyte av information såsom anges i denna artikel.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 13a för att komplettera detta direktiv genom att fastställa de närmare bestämmelserna för det systematiska utbytet av information på elektronisk väg. Kommissionen ska anta de första sådana delegerade akter senast den 14 september 2018."

15. Artikel 13a ska ersättas med följande:

"Artikel 13a

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 juni 2017.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 13.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 13b

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

17. I artikel 15 punkt 1 ska ordet ”gemenskapens” ersättas med ordet ”unionens”.

18. Artikel 17 ska ersättas med följande:

”Artikel 17

Senast den 14 september 2020 och vart femte år därefter ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv, inklusive en kontroll av dess bestämmelsers ändamålsenlighet, vid behov åtföljd av lagstiftningsförslag till åtgärder, särskilt i fråga om kategorierna av skjutvapen i bilaga I och de frågor som rör genomförandet av systemet för Europeiska skjutvapenpasset, märkningen och ny teknik, t.ex. konsekvenserna av friformsframställning med 3D-skrivare, användning av QR-kod och användning av radiofrekvensidentifiering (RFID).”

19. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. Del II ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av detta direktiv klassificeras skjutvapen i följande kategorier:”

b) Led A ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska utgå.

ii) I kategori A ska följande punkter läggas till:

”6. Automatiska skjutvapen som omvandlats till halvautomatiska skjutvapen, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4a.

7. Följande halvautomatiska skjutvapen med centralantändning:
  - a) Korta skjutvapen med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om
    - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
    - ii) en lösttagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 20 patroner sätts in i det.
  - b) Långa skjutvapen med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om
    - i) en laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner utgör en del av det skjutvapnet, eller
    - ii) en lösttagbar laddningsanordning med kapacitet för mer än 10 patroner sätts in i det.
8. Halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.
9. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.”

iii) Kategori B ska ersättas med följande:

”Kategori B – Skjutvapen för vilka det krävs tillstånd

1. Repeterande korta skjutvapen.
2. Korta skjutvapen med enkelskott med centralantändning.
3. Korta vapen med enkelskott med kantantändning, vars totala längd är mindre än 28 cm.
4. Halvautomatiska långa skjutvapen vars laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner då det rör sig om skjutvapen med kantantändning och mer än tre men mindre än tolv patroner då det rör sig om skjutvapen med centralantändning.
5. Halvautomatiska korta skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A punkt 7 a.
6. Halvautomatiska långa skjutvapen som står upptagna i kategori A punkt 7 b vars laddningsanordning och patronläge tillsammans inte kan innehålla mer än tre patroner och där laddningsanordningen kan tas bort eller det inte är uteslutet att vapnet med hjälp av vanliga verktyg kan omändras på sådant sätt att laddningsanordning och patronläge tillsammans kan innehålla mer än tre patroner.
7. Repeterande och halvautomatiska långa skjutvapen med slätborrade lopp som inte överstiger 60 cm i längd.
8. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyras lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
9. Halvautomatiska skjutvapen för civilt bruk som liknar vapen med automatisk mekanism andra än de som står upptagna i kategori A punkterna 6, 7 eller 8.”

iv) Kategori C ska ersättas med följande:

”Kategori C – Skjutvapen och vapen som ska anmälas

1. Repeterande långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori B punkt 7.
2. Långa skjutvapen med räfflade lopp för enkelskott.
3. Halvautomatiska långa skjutvapen andra än de som står upptagna i kategori A eller B.
4. Korta vapen för enkelskott med kantantändning vars totala längd inte är mindre än 28 cm.

5. Varje skjutvapen i denna kategori som har omvandlats till att avfyra lösa skott, retande ämnen, andra verksamma ämnen eller pyroteknisk ammunition, eller till ett salutvapen eller ett akustiskt vapen.
6. Skjutvapen i kategorierna A eller B eller denna kategori som har deaktiverats i enlighet med genomförandeförordning (EU) 2015/2403.
7. Enkelskotts långa skjutvapen med slätborrade lopp som släpps ut på marknaden den 14 september 2018 eller senare.”

v) Kategori D ska utgå.

c) Led B ska utgå.

2. Del III ska ersättas med följande:

”III. Definitionen av *skjutvapen* ska i denna bilaga inte omfatta föremål som stämmer med definitionen men som

- a) är gjorda för larm, signalering, livräddning, djurslakt eller harpunfiske eller för industriellt eller tekniskt bruk, förutsatt att de bara kan användas i ett sådant syfte,
- b) betraktas som antika vapen, om dessa inte har inkluderats i kategorier som fastställs i del II och är föremål för nationell rätt.

I avvaktan på samordning inom unionen får medlemsstaterna tillämpa sin nationella rätt på skjutvapnen i denna del.”

20. I bilaga II ska led f ersättas med följande:

”f) Anmärkningarna:

’Rätten att resa till en annan medlemsstat med ett eller flera i passet uppräknade skjutvapen i kategorierna A, B eller C förutsätter ett eller flera föregående tillstånd från den besökta medlemsstaten. Sådana tillstånd får noteras i passet.

Ett sådant föregående tillstånd som avses ovan är i princip inte nödvändigt för att resa med ett skjutvapen i kategori C i syfte att delta i jakt eller återskapa historiska händelser eller med ett skjutvapen i kategorierna A, B eller C för att delta i tävlingsskytte, förutsatt att resenären har ett skjutvapenpass och kan styrka skälet för resan.’

Om en medlemsstat har informerat de andra medlemsstaterna i enlighet med artikel 8.3 om att innehav av vissa skjutvapen i kategori B eller C är förbjudet eller kräver tillstånd ska en av följande anmärkningar läggas till:

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) är förbjuden.’

’Inresa i ... (berörda stater) med skjutvapen ... (identifikation) kräver tillstånd.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 14 september 2018 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

2. Med avvikelse från punkt 1 i den här artikeln, ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4.3 och 4.4 i direktiv 91/477/EEG i dess ändrade lydelse senast den 14 december 2019. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

3. När en medlemsstat antar bestämmelserna enligt punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna när det gäller skjutvapen som förvärvats före den 14 september 2018 upphäva kravet att lämna uppgift om innehav av sådana skjutvapen i punkterna 5, 6 eller 7 till och med den 14 mars 2021.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 maj 2017.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

C. ABELA

Ordförande

RÄTTELSE**Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen**

(Europeiska unionens officiella tidning L 137 av den 24 maj 2017)

1. Termen "tävlingskytt" i dess olika grammatiska former ska ersättas med "målskytt" i hela direktivet i lämplig grammatisk form.
2. Termen "tävlingskytte" ska ersättas med "målskytte" i hela direktivet.
3. Sidan 35, artikel 1 led 13 a (ersättning av artikel 12.2 första stycket led b i direktiv 91/477/EEG).

I stället för: "... bevis på sin jaktverksamhet, tävlingskytteverksamhet eller verksamhet ..."

ska det stå: "...bevis på sin jaktverksamhet, målskytteverksamhet eller verksamhet ...".

Sammanfattning av promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1)

I promemorian behandlas genomförandet i svensk rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/853 av den 17 maj 2017 om ändring av rådets direktiv 91/477/EEG om kontroll av förvärv och innehav av vapen (ändringsdirektivet). Den svenska regleringen av skjutvapen och ammunition håller en hög skyddsnivå internationellt sett och uppfyller i många avseenden de krav som ställs i ändringsdirektivet. För att uppfylla kraven fullt ut är det dock nödvändigt att genomföra vissa ändringar, främst i vapenlagstiftningen men också i krigsmateriellagstiftningen och i lagen om brandfarliga och explosiva varor. Förslagen innebär i korthet följande.

- Tillstånd att för andra ändamål än skjutning inneha sådana skjutvapen som ingår i direktivets kategori A och som huvudsakligen har prydnadsvärde eller särskilt affektionsvärde för sökanden ska få meddelas endast om vapnet har deaktiverats. Bestämmelsen införs för att uppfylla ändringsdirektivets skärpta krav på förbud för förvärv och innehav av skjutvapen som ingår i kategori A. Dessa krav påkallar också vissa ändringar i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd om statens vilt samt att Polismyndigheten utfärdar föreskrifter om aktivitetskrav och skjutskicklighet avseende sådana halvautomatiska skjutvapen i kategori A som inte är enhandsvapen.
- Tillstånd att inneha skjutvapen eller sådana delar till skjutvapen som anges i 1 kap. 3 § f) vapenlagen ska som huvudregel tidsbegränsas till att gälla i högst fem år, om tillståndet avser vapen som ingår i kategori A eller delar till sådana vapen.
- Det införs en reglering av löstagbara magasin som innebär att den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning utan särskilt tillstånd får inneha löstagbara magasin till vapnet. I övriga fall får särskilt tillstånd att inneha löstagbara magasin meddelas under samma förutsättningar som enligt nuvarande lagstiftning gäller för ammunitionstillstånd. De flesta av vapenlagens och vapenförordningens övriga bestämmelser avseende ammunition utvidgas också till att omfatta löstagbara magasin.
- Det föreslås att ljuddämpare inte längre ska jämföras med skjutvapen vid tillämpning av vapenlagen. I stället införs för ljuddämpare samma reglering som föreslagits beträffande löstagbara magasin. Vidare föreslås att också avfyrningsmekanismer ska omfattas av samma reglering.
- Att bedriva mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition ska kräva tillstånd enligt vapenlagen på motsvarande sätt som i dag gäller för handel med skjutvapen. Sådan vapenmäklarverksamhet ska undantas från kravet på tillhandahållandetillstånd enligt lagen om krigsmateriel. De allmänna förutsättningarna som gäller för tillstånd att driva vapenhandel ska på motsvarande sätt gälla den som vill bedriva vapenmäklarverksamhet, liksom de flesta av vapenlagens och vapen-

förordningens övriga bestämmelser avseende vapenhandel. Polismyndigheten ska föra register över de fysiska eller juridiska personer som beviljats tillstånd att bedriva vapenmäklarverksamhet.

- Skjutvapen, ammunition och vapendelar som kräver tillstånd för innehav ska få förmedlas yrkesmässigt endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha egendomen. Yrkesmässig förmedling av sådan egendom till någon som inte har rätt att inneha den ska kriminaliseras.
- En vapenmäklare ska föra förteckningar över de transaktioner och överföringar avseende skjutvapen som denne förmedlat, förhandlat fram eller arrangerat.
- Vapenhandlare och vapenmäklare ska till Polismyndigheten anmäla genomförda transaktioner och överföringar avseende skjutvapen. Rapporteringen ska kunna ske elektroniskt, varvid Polismyndigheten ska föra in uppgifterna i sina register.
- Reparationsförteckningar som förs enligt 8 kap. 2 § vapenförordningen ska, tillsammans med bilagor, överlämnas till Polismyndigheten om verksamheten upphör.
- Den minsta tid som uppgifter om sådana skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. vapenlagen ska bevaras i vapenregister enligt 1 a kap. 10 § vapenlagen förlängs.
- Tillståndsmyndigheterna (kommunerna respektive Inspektionen för strategiska produkter och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap) ska föra register över verksamheter som beviljats tillstånd till hantering av ammunition enligt 5 § lagen om brandfarliga och explosiva varor samt verksamheter som beviljas tillstånd till tillverkning av krigsmateriel enligt 3 § lagen om krigsmateriel.
- Kravet på märkning vid införsel av vapen eller vapendelar till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen utvidgas. Detsamma gäller kravet på märkning av vapen och vapendelar som förs över från staten till permanent civilt bruk.
- Bilagan till vapenförordningen ändras så att den överensstämmer med bilaga 1 till vapendirektivet i dess ändrade lydelse.

Ändringsdirektivet påkallar därutöver vissa ytterligare ändringar i Polismyndighetens rutiner och föreskrifter.

Förslagen innebär begränsade kostnadsökningar för Polismyndigheten, övriga berörda myndigheter och kommunerna. Kostnadsökningarna bedöms rymmas inom befintliga anslag. Förslagen torde innebära endast marginella kostnadsökningar för vapenhandlare.

Lagförslag i promemorian Genomförande av 2017 års ändringsdirektiv till EU:s vapendirektiv (Ds 2018:1)

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1300) om krigsmateriel

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1300) om krigsmateriel

dels att 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 18 § ska lyda ”Tillsyn, registrering samt uppgifts- och underrättelseskyldighet”,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 18 a-c §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel, uppfinningar rörande krigsmateriel och metoder för framställning av sådan materiel samt verksamhet som avser tillhandahållande av tekniskt bistånd till någon i utlandet får inte bedrivas här i landet utan tillstånd.

Svenska myndigheter, svenska företag samt den som är bosatt eller stadigvarande vistas här får inte heller utom landet bedriva sådan verksamhet utan tillstånd.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte för sådana statliga myndigheter som inte är affärsverk.

Tillstånd enligt första eller andra stycket behövs inte för verksamhet som avser tillhandahållande av krigsmateriel till svenska statliga myndigheter eller sådana tillverkare som har tillstånd att tillverka krigsmateriel av det slag tillhandahållandet gäller. Inte heller behöver innehavare av tillverkningstillstånd ha tillstånd enligt första eller andra stycket, om verksamheten avser tillhandahållande av krigsmateriel som tillhör tillståndshavaren och som finns inom landet, eller tillhandahållande av uppfinning, metod för framställning av krigsmateriel eller tekniskt bistånd till svenska statliga myndigheter eller sådana tillverkare som har tillstånd att tillverka krigsmateriel av det slag tillhandahållandet eller det tekniska biståndet gäller.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen som regleras genom föreskrifterna i vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från tillståndskravet enligt första och andra styckena i fråga om sådan handel med skjutvapen *eller vapenmäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* som regleras genom föreskrifterna i

annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

vapenlagen (1996:67) eller sådan hantering av ammunition eller annan explosiv vara som regleras genom föreskrifterna i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

Bilaga 4

18 a §

Inspektionen för strategiska produkter ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt 3 § och fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har meddelats tillstånd enligt 3 §.

18 b §

Registret ska ha till ändamål att

1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och

2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till krigsmateriel.

18 c §

För behandling av personuppgifter enligt 18 a § finns bestämmelser om behandling av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och i lagen (2018:00) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Denna lag träder i kraft den 14 september 2018

Förslag till lag om ändring i vapenlagen (1996:67)

Härigenom föreskrivs i fråga om vapenlagen (1996:67)

dels att 1 kap. 1, 3 och 8 §§, 1 a kap. 7 och 10 §§, 2 kap. 1, 5 a, 6 a, 8-10 b §§ och 11-15 §§, 2 a kap. 5 och 7 §§, 3 kap. 10 §, 5 kap. 1-4 §§, 6 kap. 2-4 §§, 7 kap. 1-4 §§, 8 kap. 1-3 §§, 9 kap. 1, 1 a, 2, 4, 5 och 7 §§ samt 11 kap. 1-3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubrikerna till 5 – 8 och 11 kap. och rubrikerna närmast före 2 kap. 10 och 11 § samt 6 kap. 4 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 3 § ska lyda ”Tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition m.m.”.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

Denna lag gäller skjutvapen och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

Denna lag gäller skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition samt vissa föremål som i lagen jämföras med skjutvapen.

3 §¹

Vad som sägs om skjutvapen gäller också

a) anordningar som till verkan och ändamål är jämförliga med skjutvapen,

b) obrukbara vapen som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

c) start- och signalvapen som laddas med patroner,

d) armborst,

e) tårgasanordningar och andra till verkan och ändamål jämförliga anordningar,

f) slutstycken, *ljuddämpare*, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar,

f) slutstycken, eldrör, pipor, stommar, lådor, trummor och mantlar till skjutvapen, eller armborststommar med avfyrningsanordningar,

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta, *och*

g) anordningar som kan bäras i handen och är avsedda att med elektrisk ström bedöva människor eller tillfoga dem smärta,

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för.

h) anordningar som gör att skjutvapen kan användas med annan ammunition än de är avsedda för, och

¹ Senaste lydelse 2011:467.

8 §²

I fråga om skjutvapen som innehas av staten gäller endast 1 a kap. 6–11 §§ och 2 a kap. 5 §. Lagen gäller inte ammunition som innehas av staten.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§.

I fråga om skjutvapen och ammunition som tillverkas för staten gäller endast 2 a kap. 1–4 och 6 §§. *I fråga om skjutvapen som för statens räkning förs in till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen gäller endast 2 a kap. 7 §.*

1 a kap.7 §³

Polismyndigheten ska med hjälp av automatiserad behandling föra separata register över

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

1. personer och organisationer som enligt denna lag har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition eller tillstånd att låna skjutvapen samt personer som tillhör hemvärnets personal och som av Försvarsmakten har tilldelats skjutvapen för förvaring i bostaden (vapeninnehavarregistret),

2. de skjutvapen för vilka tillstånd till innehav har meddelats enligt denna lag samt skjutvapen som upphittats eller anmäls stulna eller försvunna (vapenregistret),

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva handel med skjutvapen, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot

3. personer och organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att driva handel med skjutvapen eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har tillstånd att driva sådan handel eller mäklarverksamhet, personer som har godkänts att som föreståndare eller ersättare svara för sådan verksamhet samt personer och

² Senaste lydelse 2014:591.

³ Senaste lydelse 2014:591.

skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlarregistret), och

organisationer som har meddelats tillstånd enligt denna lag att ta emot skjutvapen för översyn eller reparation (vapenhandlar- och vapenmäklarregistret), och

4. sammanslutningar som har auktoriserats enligt denna lag (registret över auktoriserade sammanslutningar för jakt- eller målskytte).

Av vapeninnehavarregistret får det inte framgå vilka vapen som Försvarmakten har tilldelat någon som tillhör hemvärnets personal. Registret får inte användas för att göra automatiserade sammanställningar över personer som tillhör hemvärnets personal.

10 §⁴

Utan hinder av vad som sägs i 9 § ska uppgifter om skjutvapen och *sådana* vapendelar som avses i 2 a kap. bevaras i vapenregister i 20 år. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha skjutvapen eller tillstånd att driva handel med skjutvapen.

Utan hinder av vad som sägs i 9 § ska uppgifter om *sådana* skjutvapen och vapendelar som avses i 2 a kap. bevaras i vapenregister i 30 år *efter det att skjutvapnet eller vapendelen skrotats*. Detsamma gäller uppgifter om namn, adress och organisations- eller personnummer avseende den som har meddelats tillstånd att inneha *sådana* skjutvapen *eller vapendelar* eller tillstånd att driva handel *eller mäklarverksamhet* med *sådana* skjutvapen *eller vapendelar*.

Uppgifter om sådana vapen eller vapendelar som har överförts till en mottagare i utlandet får avföras ur registret 30 år efter utförelsen, om vapnet eller vapendelen inte därefter har återinförts. Uppgifter om sådana vapen eller vapendelar som finns i utlandet och som har tillhandahållits någon i utlandet får avföras ur registret 30 år efter registreringen.

2 kap.

1 §⁵

Tillstånd krävs för att

⁴ Senaste lydelse 2014:591.

⁵ Senaste lydelse 2014:895.

a) inneha skjutvapen eller ammunition, b) driva handel med skjutvapen, c) yrkesmässigt ta emot skjutvapen d) föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige.	a) inneha skjutvapen eller löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare till skjutvapen eller ammunition, b) driva handel med skjutvapen eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition, d) föra in skjutvapen eller löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer eller ljuddämpare till skjutvapen eller ammunition till Sverige.

Tillstånd krävs inte för den som har fyllt arton år om vapnet har en begränsad effekt i förhållande till andra jämförliga skjutvapen (effektbegränsade vapen) och vapnet är

1. ett kolsyre-, luft- eller fjädervapen eller ett vapen med ett annat liknande utskjutningsmedel och är avsett för målskjutning, eller
2. ett harpunvapen.

Tillstånd krävs inte heller om innehavaren har lånat vapnet enligt bestämmelserna i 3 kap. 1 a eller 7 §.

Tillstånd krävs inte heller om verksamhet som omfattas av tillstånd enligt 3 eller 4 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel.

5 a §⁶

Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *skall* få behållas i brukbart skick.

Tillstånd att inneha skjutvapen, som huvudsakligen har prydnads- eller särskilt affektionsvärde, för andra ändamål än skjutning, får meddelas endast om vapnet görs varaktigt obrukbart. Trots detta får tillstånd meddelas om det finns särskilda skäl för att vapnet *ska* få behållas i brukbart skick.

För sådana skjutvapen som anges i 6 a § första stycket får tillstånd enligt första stycket meddelas endast om vapnet deaktiveras enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

⁶ Senaste lydelse 2000:147.

Tillstånd för en enskild att inneha *helautomatiska vapen eller enhandsvapen för flerskott* ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om *inte* särskilda skäl talar emot en sådan begränsning.

6 a §⁷

Tillstånd att inneha *skjutvapen och därtill hörande delar som kräver tillstånd* ska tidsbegränsas till att gälla i högst fem år om *tillståndet avser*

1. *explosiva militära missiler och startlavetter,*

2. *helautomatiska skjutvapen,*

3. *skjutvapen som är maskerade som andra föremål,*

4. *helautomatiska skjutvapen som har omvandlats till halvautomatiska skjutvapen*

5. *halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa inte överstiger 30 cm eller vars totala längd inte överstiger 60 cm, med vilka mer än 21 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för mer än 20 patroner eller får användas med ett löstagbart magasin med kapacitet för mer än 20 patroner,*

6. *halvautomatiska skjutvapen med centralantändning vars pipa överstiger 30 cm och vars totala längd överstiger 60 cm, med vilka mer än 11 patroner kan avfyras utan omladdning, om vapnet har ett fast magasin med kapacitet för mer än 10 patroner eller får användas med ett löstagbart magasin med kapacitet för mer än 10 patroner eller*

7. *halvautomatiska långa skjutvapen (dvs. skjutvapen som ursprungligen är avsedda att avfyras från axeln) vars längd kan minskas till mindre än 60 cm utan att funktionaliteten går förlorad genom en vikbar kolv eller en kolv av teleskopisk typ eller genom en kolv som kan avlägsnas utan användning av verktyg.*

Tillstånd för en enskild att inneha andra enhandsvapen för flerskott än sådana som anges i första stycket och därtill hörande delar som kräver tillstånd ska tidsbegränsas på motsvarande sätt.

⁷ Senaste lydelse 2014:895.

Tillstånd ska inte tidsbegränsas på sätt som sägs i första eller andra stycket, om särskilda skäl talar emot en sådan begränsning. Tillstånd ska inte heller tidsbegränsas om tillståndet avser skjutvapen som har deaktiverats enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2403 av den 15 december 2015 om fastställande av gemensamma riktlinjer, om standarder och metoder för deaktivering i syfte att se till att deaktiverade skjutvapen görs irreversibelt funktionsodugliga.

Har en ansökan om förnyat tillstånd getts in senast fyra veckor innan giltighetstiden för det gällande tillståndet går ut, ska detta gälla till dess att beslut i fråga om det nya tillståndet har vunnit laga kraft.

8 §⁸

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition till vapnet, om *ammunition* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *ammunition* inte kommer att missbrukas.

Den som har tillstånd eller rätt att inneha ett visst vapen för skjutning får utan särskilt tillstånd inneha ammunition, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer och ljuddämpare* till vapnet, om *egendomen* är avsedd för samma ändamål som tillståndet eller rätten till innehav av vapnet avser.

Tillstånd att i andra fall inneha ammunition, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer och ljuddämpare* får meddelas enskilda personer samt sådana sammanslutningar och huvudmän för museer som får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen, om det skäligen kan antas att *egendomen* inte kommer att missbrukas.

9 §

Skjutvapen eller ammunition får överlåtas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen*. Om ammunition överlåts genom ombud *skall* ombudet ha eget vapentillstånd.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får överlåtas eller yrkesmässigt förmedlas endast till den som har tillstånd eller rätt att inneha *egendomen*. Om ammunition, *löstagbara magasin,*

**Tillstånd till handel med
skjutvapen**

**Tillstånd till handel med
skjutvapen och mäklarverksam-
het med skjutvapen eller
ammunition**

10 §⁹

Tillstånd att driva handel med skjutvapen får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel som ska bedrivas yrkesmässigt.

Tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* får endast meddelas den som med hänsyn till kunskap, laglydnad och övriga omständigheter är lämplig att driva sådan verksamhet. Tillstånd får meddelas endast för handel *eller mäklarverksamhet* som ska bedrivas yrkesmässigt.

I fråga om en juridisk person ska prövningen enligt första stycket, utom när det gäller kravet på kunskap, dessutom avse de fysiska personer som har ett betydande inflytande över den juridiska personen.

Om det sker en förändring av vem som har ett betydande inflytande över en juridisk person, ska tillståndshavaren snarast möjligt anmäla förändringen till Polismyndigheten.

10 a §¹⁰

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

En juridisk person med tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition* ska ha en föreståndare som ansvarar för verksamheten.

Föreståndaren ska ha godkänts av Polismyndigheten.

10 b §¹¹

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen eller, i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

Om den som har tillstånd att driva handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition*, eller i fråga om en juridisk person, föreståndaren för sådan verksamhet är förhindrad att ansvara för verksamheten ska han eller hon sätta en ersättare i sitt ställe.

⁹ Senaste lydelse 2014:591.

¹⁰ Senaste lydelse 2014:591.

¹¹ Senaste lydelse 2014:591.

Tillstånd att föra in skjutvapen eller ammunition till Sverige   **Tillstånd att föra in skjutvapen, ammunition, m.m. till Sverige**

11 §

För tillstånd att föra in skjutvapen till Sverige gäller samma förutsättningar som för tillstånd att inneha vapnen enligt 3–6 §§.

Tillstånd att föra in ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *ammunitionen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *ammunitionen* inte kommer att missbrukas.

Tillstånd att föra in *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får meddelas den som har rätt att inneha *egendomen* i Sverige, om det skäligen kan antas att *den* inte kommer att missbrukas.

12 §¹²

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *vapnen och ammunitionen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

Införseltillstånd ger rätt att under den begränsade tid och för det ändamål som anges i tillståndet i Sverige inneha de skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och den ammunition som förts hit med stöd av tillståndet. Tillståndet gäller under förutsättning att *egendomen* förs in inom sex månader från dagen för tillståndet eller den längre tid som Polismyndigheten bestämmer.

13 §¹³

Skjutvapen eller ammunition får föras in till Sverige utan särskilt tillstånd i följande fall:

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha *skjutvapen*.

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition får

a) Enskilda personer får föra in de skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och den ammunition som de i Sverige har rätt att inneha för personligt bruk. Detta gäller också sådana sammanslutningar, huvudmän för museer och bevakningsföretag som får meddelas tillstånd att inneha *sådan egendom*.

¹² Senaste lydelse 2014:591.

¹³ Senaste lydelse 2006:386.

Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande ammunition

b) Enskilda personer, som har permanent tillstånd från behörig myndighet i Danmark, Finland eller Norge att där inneha jakt- eller tävlingsskjutvapen för eget bruk, får medföra dessa vapen med tillhörande *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid vistelse i Sverige för tillfällig användning vid jakt eller tävling här,

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

- vid resa genom Sverige till Danmark, Finland eller Norge i anslutning till tillfällig användning vid jakt eller tävling i något av dessa länder.

Den som har fört in vapen och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *vapnen och ammunitionen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

Den som har fört in vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition för sådan jakt eller tävling i Sverige som avses i första stycket b får utan tillstånd inneha *egendomen* i Sverige under högst tre månader från dagen för införandet.

14 §¹⁴

Skjutvapen och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition får inte förvaras på tullager eller i frizon utan medgivande av Polismyndigheten.

15 §¹⁵

Skjutvapen eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Vapnen och ammunitionen* tillfaller staten om *egendomen* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan eller den längre tid därefter som Tullverket i det

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition, som en resande fört med till Sverige för personligt bruk men inte haft rätt att föra in, får åter föras ut, om egendomen anmälts i behörig ordning för Tullverket. *Egendomen* tillfaller staten om *den* inte förs ut inom antingen fyra månader efter en sådan anmälan

¹⁴ Senaste lydelse 2016:268.

¹⁵ Senaste lydelse 1999:433.

enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *skall* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

eller den längre tid därefter som Tullverket i det enskilda fallet bestämmer. I ett sådant fall *ska* egendomen behandlas som om den hade förklarats förverkad.

2 a kap.

5 §¹⁶

När *ett sådant* vapen som anges i 2 eller 3 § överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter *vapnet* se till att det *har* en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

När vapen *eller vapendelar* som anges i 2 och 3 §§ överläts från staten till annan för permanent civilt bruk ska den myndighet som överlåter *föremålet* se till att det *är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §*. Vapen som anges i 2 eller 3 § *ska också ha* en unik märkning varav framgår att överlåtelsen har skett från en svensk myndighet.

Första stycket gäller inte vapen som staten har löst in enligt 7 kap.

7 §¹⁷

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *har en unik märkning med identifikationsnummer eller annan uppgift som gör det möjligt att identifiera det*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Den som för in vapen eller vapendelar som anges i 2 och 3 §§ till Sverige från en stat utanför Europeiska unionen ska senast inom en månad efter införseln se till att föremålet *är märkt på det sätt som anges i 2 § respektive 4 §*. Märkningen ska också visa att föremålet har förts in till Sverige och året för införseln.

Första stycket gäller inte den som tillfälligt, under högst tre månader från dagen för införseln, för in vapen eller vapendelar till Sverige för

1. användning vid jakt eller tävlingsskytte,
2. reparation, översyn, service eller värdering,
3. utställning eller mäsas,
4. resa genom landet, eller
5. användning av företrädare för en annan stats myndighet vid tillfällig tjänstgöring i landet.

¹⁶ Senaste lydelse 2011:467.

¹⁷ Senaste lydelse 2015:335.

3 kap.10 §¹⁸

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha ammunition till vapnet.

Den som har tillstånd att låna skjutvapen får under den tid som han eller hon innehar ett vapen som lån utan särskilt tillstånd även inneha *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition till vapnet.

5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen och ammunition**5 kap. Förvaring och transport av skjutvapen, ammunition, m.m.**

1 §

Den som innehar skjutvapen eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

Den som innehar skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition är skyldig att ta hand om egendomen och hålla den under sådan uppsikt att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt den.

2 §¹⁹

När skjutvapen inte brukas, *skall* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. Ammunition *skall* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

När skjutvapen inte brukas, *ska* de förvaras i säkerhetsskåp eller i något annat lika säkert förvaringsutrymme.

Trots vad som sägs i första stycket får effektbegränsade skjutvapen samt sådana föremål som enligt 1 kap. 3 § jämföras med skjutvapen förvaras på annat betryggande sätt så att det inte finns risk för att någon obehörig kommer åt dem. *Löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition *ska* förvaras under säkert lås eller på något annat lika betryggande sätt.

¹⁸ Senaste lydelse 2006:386.

¹⁹ Senaste lydelse 2000:147.

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

En innehavare får lämna över sitt skjutvapen, *sitt löstagbara magasin, sin avfyrningsmekanism, sin ljuddämpare* eller sin ammunition till någon annan för förvaring om han eller hon inte själv kan ta hand om egendomen eller om det annars finns särskilda skäl. För sådan förvaring krävs tillstånd om inte utlåning i motsvarande fall är tillåten enligt 3 kap. Vid tillståndsprövningen ska Polismyndigheten särskilt beakta möjligheten för mottagaren att erbjuda en säker förvaring. Tillståndet ska tidsbegränsas.

Den som förvarar vapnet får använda det endast om han eller hon har tillstånd att inneha vapen av samma typ.

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen eller ammunition *skall* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *vapnet eller ammunitionen*. Vapnet skall vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat.

Den som skickar eller transporterar ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition *ska* vidta betryggande åtgärder för att förhindra att någon obehörig kommer åt *egendomen*. Vapnet ska vara oladdat och, om det lämpligen kan ske, isärtaget och nerpackat.

6 kap. Återkallelse av tillstånd, omhändertagande av vapen och ammunition, m.m.

6 kap. Återkallelse, omhändertagande av vapen, ammunition, m.m. och anmälningskyldighet

Ett tillstånd att inneha ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

Ett tillstånd att inneha *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ska återkallas av Polismyndigheten om

- a) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns,
- b) tillståndshavaren har missbrukat *sin ammunition*, eller b) tillståndshavaren har missbrukat *den egendom som tillståndet avser*, eller
- c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

²⁰ Senaste lydelse 2014:591.

²¹ Senaste lydelse 2000:147.

²² Senaste lydelse 2014:591.

3 §²³

Ett tillstånd att driva handel med skjutvapen ska återkallas av Polismyndigheten om

a) tillståndshavaren inte längre driver yrkesmässig handel,

b) förutsättningarna för tillståndet inte längre finns, eller

c) det annars finns någon skälig anledning att återkalla tillståndet.

Tillståndet får också återkallas om tillståndshavaren har åsidosatt en bestämmelse i denna lag eller en föreskrift eller ett villkor som meddelats med stöd av lagen.

Första och andra styckena gäller på motsvarande sätt i fråga om tillstånd att ta emot skjutvapen för reparation eller översyn.

Omhändertagande av vapen, ammunition och tillståndsbevis

Omhändertagande av vapen, löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare, ammunition och tillståndsbevis

4 §²⁴

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

Polismyndigheten ska besluta att ett vapen med tillhörande löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare, ammunition och tillståndsbevis ska tas om hand om

a) det finns risk att vapnet missbrukas, eller

b) det är sannolikt att tillståndet att inneha vapnet kommer att återkallas och särskilda omständigheter inte talar emot ett omhändertagande.

Om risken för missbruk är överhängande, får egendomen tas om hand även utan ett sådant beslut. En sådan åtgärd får vidtas av polismän, jakttillsynsmän som länsstyrelsen förordnat, personal vid Kustbevakningen och Tullverket eller särskilt förordnade tjänstemän vid länsstyrelsen. Åtgärden ska skyndsamt anmälas till Polismyndigheten, som omedelbart ska pröva om omhändertagandet ska bestå.

7 kap. Inlösen av vapen och ammunition

7 kap. Inlösen av vapen, ammunition, m.m.

1 §

Skjutvapen eller ammunition skall lösas in av staten om

Skjutvapen, löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare eller ammunition ska lösas in av staten om

²³ Senaste lydelse 2014:591.

²⁴ Senaste lydelse 2014:591.

a) tillståndet att inneha *vapnet eller ammunitionen* har återkallats utan att *egendomen* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

b) innehavaren har avlidit,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att ett vapen eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte *skall* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

a) tillståndet att inneha *egendomen* har återkallats utan att *den* samtidigt har förklarats förverkad eller tagits i beslag,

c) ansökan har avslagits i fråga om tillstånd att inneha ett vapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition som förvärvats genom arv, testamente eller bodelning, eller

d) domstol har beslutat att ett vapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition, som någon innehar utan att ha rätt till det, inte *ska* förverkas eller åklagaren i ett sådant fall har beslutat att inte föra talan om förverkande.

2 §

Ett skjutvapen eller ammunition *skall* inte lösas in, om *egendomen* lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *vapnet eller ammunitionen* och om detta görs inom

a) ett år från det att innehavaren avled, eller

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet eller ammunitionen *skall* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *vapnet* görs inom samma tid. Avslås ansökan *skall vapnet eller ammunitionen* lösas in, om *egendomen* inte inom tre månader från dagen för beslutet i tillståndsärendet överläts till någon som har rätt att inneha den.

Ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition *ska* inte lösas in, om *egendomen* lämnas för skrotning eller överläts till någon som har rätt att inneha *egendomen* och om detta görs inom

b) tre månader från det att tillståndet att inneha vapnet, *det löstagbara magasinet, avfyrningsmekanismen, ljuddämparen* eller ammunitionen återkallades, ansökan om innehav avslogs, beslut i förverkandefrågan meddelades av domstol eller åklagare eller beslaget hävdes.

Vapnet, *det löstagbara magasinet, avfyrningsmekanismen, ljuddämparen* eller ammunitionen *ska* inte heller lösas in, om ansökan om tillstånd att inneha *egendomen* görs inom samma tid. Avslås ansökan *ska* *egendomen* lösas in, om *den* inte inom tre månader från dagen för beslutet i

Polismyndigheten får medge förlängning av tidsfristerna, varje gång med högst sex månader.

3 §²⁵

Innehavare av ett skjutvapen eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *vapnet eller ammunitionen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

Innehavare av ett skjutvapen, *ett löstagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition som ska lösas in är skyldig att enligt Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till myndigheten eller den som myndigheten bestämmer. Om det finns ett tillståndsbevis eller någon annan motsvarande handling, ska även den lämnas över till Polismyndigheten.

4 §

För vapen eller ammunition som lösas in *skall* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

För vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition som lösas in *ska* betalas ersättning med ett belopp som motsvarar marknadsvärdet.

8 kap. Vapen och ammunition i dödsbo och konkursbo

8 kap. Vapen, ammunition, m.m. i dödsbo och konkursbo

1 §

Skjutvapen och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

Skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition som ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo får utan särskilt tillstånd innehas av den som har tagit hand om boet till dess

- a) egendomen har överlåtits till någon som är berättigad att inneha den,
b) egendomen *skall* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller
c) i fråga om konkursbo, konkursen har avslutats.
- b) egendomen *ska* överlämnas enligt 2 § eller, i fråga om dödsbo, 7 kap. 3 §, eller

²⁵ Senaste lydelse 2014:591.

2 §²⁶

Om skjutvapen eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *vapnen och ammunitionen* till den som ska förvara egendomen.

Om skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition ingår i ett dödsbo eller ett konkursbo, får Polismyndigheten besluta att egendomen tills vidare ska förvaras av myndigheten eller någon annan som myndigheten anvisar, när det finns särskild anledning till det. Den som har hand om boet är i så fall skyldig att efter Polismyndighetens beslut lämna över *egendomen* till den som ska förvara egendomen.

3 §

Bestämmelser om inlösen av vapen och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

Bestämmelser om inlösen av vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* och ammunition i dödsbo finns i 7 kap.

9 kap.

1 §²⁷

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Den som uppsåtligen innehar ett skjutvapen utan att ha rätt till det eller överlåter, *yrkesmässigt förmedlar*, eller lånar ut ett skjutvapen till någon som inte har rätt att inneha vapnet döms för vapenbrott till fängelse i högst tre år.

Om gärningen har begåtts av oaktsamhet eller om brottet är ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

1 a §²⁸

Om brott som avses i 1 § första stycket är grovt, döms för grovt vapenbrott till fängelse i lägst två och högst fem år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska det särskilt beaktas om

1. vapnet har innehafts på allmän plats eller på en annan plats där människor brukar samlas eller har samlats eller i ett fordon på en sådan plats,
2. vapnet har varit av särskilt farlig beskaffenhet,

²⁶ Senaste lydelse 2014:591.

²⁷ Senaste lydelse 2017:1139.

²⁸ Senaste lydelse 2017:1139.

3. innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

3. innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett flera vapen, eller

4. gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

Om brott som avses i 1 § första stycket är synnerligen grovt, döms för synnerligen grovt vapenbrott till fängelse i lägst fyra och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är synnerligen grovt ska det särskilt beaktas om innehavet, överlåtelsen, *den yrkesmässiga förmedlingen* eller utlåningen har avsett ett stort antal vapen.

2 §²⁹

Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) missbrukar rätten att inneha ett skjutvapen genom att använda det för något annat ändamål än det som han eller hon är berättigad till,

b) bryter mot bestämmelserna om överlämnande till förvaring hos någon annan i 5 kap. 3 § första stycket eller om transport

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar ammunition utan att ha rätt till det *eller inte följer ett beslut att lämna över ammunition för inlösen,*

e) överlåter ammunition till någon som inte har rätt att inneha *ammunition,*

f) driver handel med skjutvapen utan tillstånd,

c) bryter mot bestämmelserna om förvaring i 5 kap. 1–3 §§ i fråga om skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition som innehas av sammanslutningar, huvudmän för museer eller auktoriserade bevakningsföretag eller i fråga om skjutvapen som innehas av vapenhandlare,

d) innehar *löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition utan att ha rätt till det,

e) överlåter *eller yrkesmässigt förmedlar löstagbara magasin, avfyringsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition till någon som inte har rätt att inneha *egendomen,*

f) driver handel med skjutvapen *eller mäklarverksamhet med skjutvapen eller ammunition utan tillstånd,*

g) medför skjutvapen i strid med bestämmelserna i 5 kap. 6 §,

²⁹ Senaste lydelse 2014:894.

h) bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 11 kap. 1 § d genom att olovligen överföra vapen eller ammunition till ett annat land, eller

i) förvarar ett skjutvapen åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

i) förvarar ett skjutvapen, *ett lösttagbart magasin, en avfyrningsmekanism, en ljuddämpare* eller ammunition åt någon annan utan att föreskrivet tillstånd till förvaringen finns eller bryter mot bestämmelserna om användning vid förvaring i 5 kap. 3 § andra stycket.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar för otillåtet innehav av *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition eller överträdelse av bestämmelserna i 5 kap. 6 §.

Till ansvar för otillåten förvaring av skjutvapen åt någon annan döms det inte om gärningen är belagd med straff enligt 1 eller 1 a §.

4 §³⁰

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Bestämmelser om straff för olovlig införsel av vapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare* eller ammunition och för försök till sådant brott finns i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

5 §³¹

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d *eller e*. I stället för *vapnet eller ammunitionen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även ammunition som hör till vapnet förklaras *förverkad*.

Ett vapen som har varit föremål för brott som avses i 1 §, 1 a §, 1 b § eller 2 § första stycket a ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och* ammunition som har varit föremål för brott som avses i 2 § första stycket d, *e eller i*. I stället för *egendomen* kan dess värde förklaras förverkat. Om ett vapen förklaras förverkat får även *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och*

³⁰ Senaste lydelse 2000:1257.

³¹ Senaste lydelse 2014:894.

ammunition som hör till vapnet Bilaga 4
förklaras förverkade.

Det som föreskrivs i första stycket om ett vapen ska också gälla en vapendel.

Utbyte av brott enligt denna lag ska förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

7 §³²

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av vapnet eller ammunitionen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

Om någon frivilligt lämnar in skjutvapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare eller ammunition till Polismyndigheten, får åtal mot honom eller henne för olovligt innehav av egendomen väckas av åklagaren endast om det är motiverat från allmän synpunkt.

11 kap.

1 §³³

Regeringen får meddela föreskrifter om

a) att denna lag eller vissa föreskrifter i lagen ska tillämpas även i fråga om andra föremål än sådana som anges i 1 kap. 2 och 3 §§, om föremålen är särskilt ägnade att användas vid brott mot någons liv, hälsa eller personliga säkerhet,

b) att anslagsenergin eller utgångshastigheten hos en projektil från ett skjutvapen ska understiga ett visst värde eller att vapnet ska vara konstruerat på ett visst sätt för att vapnet ska anses vara effektbegränsat enligt 2 kap. 1 §,

c) att bestämmelserna om tillstånd i 2 kap. 1 § inte ska gälla innehav av skjutvapen som lämnats över från staten till

- statliga tjänstemän eller personer som tillhör det militära försvaret, räddningstjänsten, Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen

- den som för statens räkning tillverkar krigsmateriel, eller

- frivilliga försvarsorganisationer,

d) att tillstånd ska krävas för överföring av skjutvapen eller ammunition från Sverige till ett annat land,

e) att den som avser att föra ut ett skjutvapen från Sverige eller lånar ut ett skjutvapen till någon som är fast bosatt i ett annat land och inte ska använda vapnet endast i Sverige, ska anmäla detta till Polismyndigheten,

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig tjänstgöring i Sverige

f) att denna lag inte ska gälla i fråga om skjutvapen, löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition som en företrädare för en annan stats myndighet medför vid tillfällig

³² Senaste lydelse 2014:591.

³³ Senaste lydelse 2014:591.

- eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och tjänstgöring i Sverige eller vid resa för tjänsteändamål genom Sverige, och
- g) storleken på de avgifter som får tas ut enligt 2 kap. 19 §.

2 §³⁴

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- a) undantag från kravet på tillstånd för att inneha start- eller signalvapen,
 b) krav på skjutkicklighet, utbildning, ålder och de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd att inneha eller låna skjutvapen,
 c) krav på kunskap för att få tillstånd att driva handel med skjutvapen och vad som i övrigt ska gälla vid sådan handel,
 d) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 4 kap. vid ändring och reparation av skjutvapen,
 e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av ammunition,
 e) krav på vapenhandlares, museers och sammanslutningars förvaring av andra vapen än effektbegränsade vapen och på sammanslutningars förvaring av *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition,*
 f) de förutsättningar i övrigt som ska vara uppfyllda för tillstånd enligt denna lag,
 g) utfärdande av europeiska skjutvapenpass till dem som har tillstånd att inneha skjutvapen i Sverige,
 h) förutsättningar för och förfaringsätt vid medgivande av att personer bosatta i Sverige ska få tillstånd att förvärva skjutvapen i ett annat land,
 i) krav på att den som förvärvat ett skjutvapen i Sverige och som är bosatt i ett främmande land ska underrätta den staten om förvärvet,
 j) kraven för auktorisation enligt 2 kap. 17 §, och
 k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, och ammunition.
 k) vad som ska iaktas utöver bestämmelserna i 5 kap. i fråga om transport av skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition.*

3 §³⁵

Regeringen får besluta att lagen inte *skall* gälla skjutvapen och ammunition som innehas av en främmande stats militära styrka som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt

Regeringen får besluta att lagen inte *ska* gälla skjutvapen, *löstagbara magasin, avfyrningsmekanismer, ljuddämpare och ammunition* som innehas av en främmande stats militära styrka

³⁴ Senaste lydelse 2014:895.

³⁵ Senaste lydelse 2004:1005.

samarbete eller internationell krishantering. som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering. Bilaga 4

---

1. Denna lag träder i kraft den 14 september 2018.

2. Den som vid lagens ikraftträdande innehar lösttagbara magasin eller avfyringsmekanismer som efter ikraftträdandet kräver tillstånd får inneha egendomen till utgången av december 2018 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före nämnda tidpunkt, till dess ansökan om tillstånd prövats slutligt.

3. Bestämmelserna i 2 kap. 5 a § andra stycket om tillstånd att inneha vissa skjutvapen för andra ändamål än skjutning tillämpas endast i fråga om tillstånd som meddelas efter den 14 september 2018. Bestämmelserna tillämpas inte vid förnyelse av sådana tidsbegränsade tillstånd som har meddelats före den 13 juni 2017 och som avser innehav av sådana skjutvapen som anges i 2 kap. 6 a § första stycket 4-7.

4. Bestämmelserna i 2 kap. 6 a § om tidsbegränsning av tillstånd tillämpas endast i fråga om tillstånd som meddelas efter den 14 september 2018. För tillstånd som har meddelats före denna tidpunkt gäller 2 kap. 6 a § i dess äldre lydelse.

5. Bestämmelsen i 2 a kap. 5 § första stycket gäller endast när vapen eller vapendelar som har tillverkats eller förts in till Europeiska unionen den 14 september 2018 eller senare överläts från staten till annan för permanent civilt bruk. Vid sådan överlåtelse av vapen eller vapendelar som har tillverkats eller förts in till Europeiska unionen före den tidpunkten gäller 2 a kap. 5 § i dess äldre lydelse.

Förslag till lag om ändring i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor

dels att rubriken närmast före 21 § ska lyda ”Tillsyn och registrering”,
dels att det ska införas tre nya paragrafer, 21 a-c §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Tillsyn

Föreslagen lydelse

Tillsyn och registrering

21 a §

Den myndighet som prövar frågor om tillstånd enligt 16 § att hantera ammunition som utgör en explosiv vara ska med hjälp av automatiserad behandling föra ett register över personer och organisationer som har meddelats sådant tillstånd. Registret ska innehålla uppgift om fysiska personer som har ett betydande inflytande över en sådan juridisk person som har meddelats tillstånd samt personer som har godkänts som föreståndare för verksamheten.

21 b §

Registret ska ha till ändamål att

- 1. underlätta handläggningen av frågor om tillstånd enligt denna lag, och*
- 2. ge information om sådana uppgifter som behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller för att utreda eller beivra brott med anknytning till ammunition som utgör explosiv vara.*

21 c §

För behandling av personuppgifter enligt 21 a § finns bestämmelser om behandling av

personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och i lagen (2018:00) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning.

Denna lag träder i kraft den 14 september 2018.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttrande lämnats av Riksdagens ombudsmän, Svea hovrätt, Malmö tingsrätt, Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Malmö, Justitiekanslern, Åklagarmyndigheten, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Säkerhets- och integritetsskyddsnamnden, Brottsförebyggande rådet, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Kustbevakningen, Datainspektionen, Inspektionen för strategiska produkter, Försvarmakten, Försvarets materielverk, Totalförsvarets forskningsinstitut, Socialstyrelsen, Tullverket, Umeå universitet (Juridiska institutionen), Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet, Statens maritima museer, Statens försvarshistoriska museer, Sametinget, Askersunds kommun, Eksjö kommun, Huddinge kommun, Jönköping kommun, Linköpings kommun, Malmö kommun, Mariestads kommun, Munkedals kommun, Skellefteå kommun, Skurups kommun, Vimmerby kommun, Örnsköldsvik kommun, Östersunds kommun, Sveriges Kommuner och Landsting, Sveriges advokatsamfund, Säkerhets- och försvarsföretagen, Svenska polisförbundet, Tull-Kust, Riksförbundet Sveriges museer, Riksidrottsförbundet, Jägarnas Riksförbund, Svenska Armborst Unionen, Svenska Dynamiska Sportskytteförbundet, Svenskt Forum för jakt, skytte och vapenfrågor, Svenska Jägareförbundet, Svenska Mångkampsförbundet, Svenska Pistolskytteförbundet, Svenska Skyttesportförbundet, Svenska Svartkruts Skytte Federationen, Svenska Vapensamlarföreningen, Sveriges Jordägareförbund och Sveriges Vapenägares Förbund.

Arvika kommun, Borlänge kommun, Göteborgs kommun, Jokkmokks kommun, Karlskrona kommun, Kiruna kommun, Kristinehamns kommun, Lidingö kommun, Nordmalings kommun, Oskarshamns kommun, Stockholms kommun, Strömstads kommun, Torsby kommun, Uddevalla kommun, Vansbro kommun, Vellinge kommun, Västerås kommun, SME-D, Svenska försvarsutbildningsförbundet, ST-Polisväsendet, Sveriges läkarförbund, Sportfiskarna, Svenska Skidskytteförbundet, Sveriges Vapenhandlareförening, Svenska Freds- och skiljedomsföreningen och Viltmästareförbundet har inbjudits att lämna synpunkter, men avstått från att yttra sig eller har inte hörts av.

Synpunkter har också lämnats av ett stort antal föreningar, organisationer och privatpersoner.